

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
เกศณี ดิพพะมงคล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

313.121
10.11.20
5.3

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

เกศณี ดิพพะมงคล

25 ส.ย. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2545

4142047

เกศณี ดิพพะมงคล. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคม
อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียน
ที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ ,
อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและราย
ด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่จำแนกตามตัวแปรการปรับตัว
ทางสังคมอินเตอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และตัวแปรทางชีวสังคม 2) เพื่อศึกษาความ
สัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้
อินเตอร์เน็ต ทั้งในกลุ่มรวมและ กลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรทางชีวสังคม 3) เพื่อค้นหาตัวแปรที่
สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้ ตัวแปรทาง
ชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต เป็นตัวแปรพยากรณ์
4) เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตามตัวแปรทางชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 402 คน
และกำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ปีการศึกษา 2544
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามตัวแปรชีวสังคม แบบสอบถามพฤติกรรมการ
ใช้อินเตอร์เน็ต แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม และแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ
(Stepwise Multiple Regression) t – test และ F – test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร มีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านค่อนข้างดี
2. การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทาง
สังคมอินเตอร์เน็ตด้านรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ประสบการณ์
การใช้อินเตอร์เน็ต และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
4. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทาง
สังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคม
อินเตอร์เน็ต เพศชาย และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

5. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

6. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรม ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ใน ครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และเพศชาย

8. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ใน โรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และวัตถุประสงค์การใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร

9. ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ใน ชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

10. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศหญิง มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

12. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

13. นักเรียนที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

14. นักเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อสื่อสาร จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

15. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลาง มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

16. นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดีถึงดี มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านที่ดีกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

THE RELATIONSHIP AMONG INTERNET USING BEHAVIOR, INTERNET SOCIAL
ADJUSTMENT AND SOCIAL ADJUSTMENT OF UPPER SECONDARY
STUDENTS IN SCHOOLS PARTICIPATING IN SCHOOLNET
THAILAND IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT
BY
KESANEE TIPPAMONGKOL

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Developmental psychology
at Srinakharinwirot University
May 2002

Kesanee Tippamongkol. (2002). *The Relationship among Internet Using Behavior, Internet Social Adjustment and Social Adjustment of Upper Secondary Students in School Participating in SchoolNet Thailand in Bangkok Metropolitan Area*. Master thesis, M.Ed. (Developmental Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Duangduen Satraphat, Mr. Somkiat Thipyathusn.

The purposes of this research were 1) to study six areas and each area of social adjustment of upper secondary students in terms of internet social adjustment, internet using behavior and biosocial characteristics, 2) to study the relationship between social adjustment, internet social adjustment and internet using behavior of upper secondary students in terms of biosocial characteristics, 3) to study biosocial characteristics, internet using behavior and internet social adjustment which could explain social adjustment of upper secondary students, 4) to compare social adjustment of upper secondary students in terms of biosocial characteristics, internet using behavior and internet social adjustment.

The sample group consisted of 402 upper secondary students in schools participating in SchoolNet Thailand in Bangkok metropolitan area in the academic year 2001. The instruments used for collecting data were four sets of questionnaires, which measured biosocial characteristics, Internet social behavior, social adjustment and Internet social adjustment of upper secondary students. Correlation coefficient, stepwise multiple regression analysis, t-test and F-test were utilized for data analysis.

The findings of the study indicated that:

1. Social adjustment in all six areas and in each area of upper secondary students in school participating in SchoolNet Thailand were better than the moderate level.
2. There were positive significant relationships between Internets social adjustment and social adjustment of upper secondary students at point .05 level of significance.
3. Internet social adjustment, experience of using Internet and M.6 were three predictors, which could explain upper secondary students social adjustment in all six areas.
4. Internet social adjustment, male and M.6 were three predictors, which could explain social adjustment in the area of social standard of upper secondary students.
5. Internet social adjustment was one predictor, which could explain social adjustment in the area of social skill of upper secondary students.
6. Internet social adjustment, the average time of using internet per week and the academic achievement were three predictors, which could explain social adjustment in the area of anti-social tendencies of upper secondary students.

7. Internet social adjustment and male were two predictors, which could explain social adjustment in the area of family relation of upper secondary students.

8. Internet social adjustment and a purpose of using Internet for communication were two predictors, which could explain social adjustment in the area of school relation of upper secondary students.

9. Internet social adjustment and experience of using Internet were two predictors, which could explain social adjustment in the area of community relation of upper secondary students.

10. Social adjustment in all six areas of upper secondary students with female were higher than those with male at point .05 level of significance.

11. Social adjustment in all six areas and in each area of upper secondary students with different level were not different.

12. Social adjustment in all six areas of upper secondary students with high academic achievement were higher than those with low academic achievement at point .05 level of significance.

13. Social adjustment in all six areas and in each area of upper secondary students with different experience of using Internet were not different.

14. Social adjustment in all six areas of upper secondary students with a purpose of using internet for education and for communication were higher than those with a purpose of using internet for entertainment at point .05 level of significance.

15. Social adjustment in all six areas of upper secondary students with moderate average time of using Internet per week was higher than high average time of using Internet per week at point .05 level of significance.

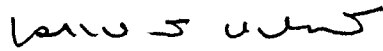
16. Social adjustment in all six areas and in each area of upper secondary students with high Internet social adjustment were higher than those with low Internet social adjustment at point .001 level of significance.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และ
การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร

ของ
นางสาวเกศนี ดิพพะมงคล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)

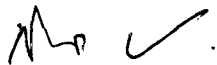
วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภักดิ์)

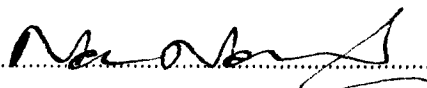
.....กรรมการ

(อาจารย์ สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดิลก ดิลกานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร และอาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ข้อคิดเห็น และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทนา ภาคบงกช ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิลก ดิลกานนท์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ คุณวิสุทธิ์ อริยภิญโญ ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการจัดกระทำกับข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครูโรงเรียนราชวินิต (มัธยม) โรงเรียนมัธยม วัดดุสิตาราม โรงเรียนอำนวยการศิลป์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนหอวัง และท่านผู้จัดการและคณะครูโรงเรียนราชินี ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ คุณใส และ คุณเยาวภา ดิพพะมงคล ตลอดจนพี่น้องทุกคนโดยเฉพาะคุณ จรินทร์ภรณ์ ดิพพะมงคล และเพื่อน ๆ ทุกคนโดยเฉพาะคุณสุรวิทย์ ธนิกสกุล ที่เป็นกำลังใจ ห่วงใย ช่วยเหลือ สนับสนุน การศึกษาของผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

เกศณี ดิพพะมงคล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
นิยามปฏิบัติการ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
การปรับตัวทางสังคม.....	14
ความหมายของการปรับตัวทางสังคม	14
ลำดับขั้นของการปรับตัวทางสังคม.....	17
ลักษณะของวัยรุ่นที่มีการปรับตัวที่ดี.....	18
ลักษณะของวัยรุ่นเกิดความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม.....	18
ปัจจัยทางชีวสังคมกับการปรับตัวทางสังคม.....	19
อินเทอร์เน็ต.....	26
ความหมายและการใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต.....	26
ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.....	28
กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.....	29
โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย.....	30
พฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต.....	30
สังคมอินเทอร์เน็ตและการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต.....	35
สังคมอินเทอร์เน็ต.....	35
การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต.....	38
กรอบความคิด.....	43
สมมติฐานการวิจัย.....	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	123
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	123
สมมติฐานการวิจัย.....	123
วิธีดำเนินการวิจัย.....	124
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
สรุปผลการวิจัย.....	126
อภิปรายผล	128
ข้อเสนอแนะ.....	135
บรรณานุกรม	137
ภาคผนวก	145
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	160

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	46
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาใน โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขต กรุงเทพมหานครตามตัวแปรชีวิตสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต	57
3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุดของการ ปรับตัวทางสังคมการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้ อินเตอร์เน็ต	61
4 แสดงระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษา ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ที่จำแนกต่างลักษณะต่าง ๆ	62
5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ตด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มรวม	64
6 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวม	65
7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้ อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพศชาย	66
8 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย	67
9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศหญิง	68
10 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย เพศหญิง	69
11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรม การใช้อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	83
23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่าง ตัวเกณฑ์กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านรวม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	85
24 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	88
25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่าง ตัวเกณฑ์กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐาน ทางสังคมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย	89
26 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย	91
27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	93
28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	96
29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมเป็น ปฏิบัติต่อ สังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	97
30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมเป็นปฏิบัติต่อสังคมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	99
31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	101
32 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	105
34 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นที่ละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	107
35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนายของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	109
36 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นที่ละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	111
37 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายและเพศหญิง	113
38 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกัน	114
39 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	115
40 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน	116
41 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน	117
42 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน	118
43 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน	119
44 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์แตกต่างกัน	120
45 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนที่มีระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกัน	121
46 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน	122

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
47 คำอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคม	156
48 คำอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต	158

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้ามามีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของทุกคน จากความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวมีผลทำให้สภาพของสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทุกคนจึงต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้า และความสับสนวุ่นวายเพื่อให้การดำรงชีวิตของตนในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยปกติแล้ววิกฤตการณ์และปัญหายุ่งยากในการปรับตัวนี้อาจเกิดได้กับทุกคน ขึ้นอยู่กับจังหวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ทำให้บุคคลต้องปรับตัวตามสภาพแวดล้อมของตนตลอดชีวิต และในการปรับตัวของบุคคลวัยต่าง ๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของบุคคลที่ต้องเผชิญตามวัย

ปัจจุบันโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้ามามีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของทุกคน จากความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวมีผลทำให้สภาพของสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ทุกคนจึงต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าและความสับสนวุ่นวายเพื่อให้การดำรงชีวิตของตนในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยปกติแล้ววิกฤตการณ์และปัญหายุ่งยากในการปรับตัวนี้อาจเกิดได้กับทุกคน ขึ้นอยู่กับจังหวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ทำให้บุคคลต้องปรับตัวตามสภาพแวดล้อมของตนตลอดชีวิต และในการปรับตัวของบุคคลวัยต่าง ๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของบุคคลที่ต้องเผชิญตามวัย

การปรับตัวทางสังคมถือเป็นงานพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539) เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมโยงระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นเป็นผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับตัวพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางด้านสังคมที่อยู่ในกรอบของวัฒนธรรมของแต่ละที่ (Dusek. 1996 : 4-5) จากการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นของ นิภา นิธยาน พบว่า วัยรุ่นช่วงอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นตอนปลายกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นช่วงวัยที่สำคัญของชีวิต ที่คนเราประสบความยุ่งยากหรือวิกฤตการณ์ในการปรับตัวมากที่สุด (นิภา นิธยาน. 2520 : 21) ดังนั้นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุโดยประมาณ 16-18 ปี (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526 : 80) เป็นนักเรียนที่มีพัฒนาการอย่างเต็มที่และต้องการพัฒนาบุคลิกภาพการปรับตัวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น สถานศึกษา หลักสูตร และแผนการเรียน ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับครอบครัว ชุมชน ครู อาจารย์ และเพื่อน (บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์. 2529 : 343) นอกจากนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายยังเป็นวัยที่เปิดรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และยอม

รับวัฒนธรรมสังคมตะวันตกได้ดีกว่าคนในวัยอื่น เนื่องจากศักยภาพในการเรียนรู้ของเด็กมีมากและ ผู้ใหญ่ให้อิสระแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มมากกว่าในวัยเด็ก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายจึงเป็นวัยที่มีโอกาสในการเผชิญหน้ากับความยุ่งยากในการปรับตัวได้มากกว่าบุคคลในวัย อื่น ๆ ซึ่งการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะผ่านพ้นจากวัยนี้ไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ จำเป็น ต้องมีการปรับตัวทางสังคมที่ดี เพื่อที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะได้มีความสามารถปรับตัวให้ เข้ากับสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข

ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เริ่มต้นจากสังคมตะวันตก ประเทศ ไทยรับเข้ามาโดยคำนึงถึงประโยชน์มากมายที่จะได้รับทางด้านการศึกษา อาทิเช่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มความฉับไวในการรับข่าวสาร เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ได้ความบันเทิง และ ได้รู้จักคนมากขึ้น ฯลฯ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2542) ซึ่ง ทั้งทางโรงเรียนและผู้ประกอบการต่างสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้มีโอกาสเรียนรู้ อินเทอร์เน็ต นอกจากประโยชน์ทางด้านความรู้ที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ตแล้ว ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ จะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร มีทั้งการติดต่อเป็นการส่วนตัว เช่น การใช้อีเล็กทรอนิกส์ เมลล์ (E-mail) และการติดต่อสื่อสารเป็นกลุ่ม เช่น ไออาร์ซี (IRC) ไอซีคิว (ICQ) กระดานข่าว (Web board) เป็นต้น การติดต่อสื่อสารในรูปแบบนี้เป็นสังคมนรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ต ที่ส่วนใหญ่ ใช้ตัวอักษรเป็นตัวกลางในการสื่อสาร เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เปิดกว้างไร้ขอบเขต ไม่มีการ ควบคุมจากกฎหมายและผู้ใหญ่ มีสื่อทุกรูปแบบ มีทั้งสื่อที่ดีและสื่อไม่ดี โลกของอินเทอร์เน็ตสามารถ ตอบสนองความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นได้ อีกทั้งวัยรุ่นยังสามารถติดต่อสื่อสาร กับเพื่อนใหม่ได้ทั่วทุกมุมโลกไม่มีข้อจำกัด (ศรีศักดิ์ จามรมาน. 2540 : 84) ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นกลุ่มบุคคลหนึ่งที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย

ปัจจุบันผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ในประเทศไทย คือ วัยรุ่น โดยฉัตรชัย คุณปิติลักษณ์ ผู้บริหารเว็บไซต์แคชชาดอทซีไอดอททีเอช (www.catcha.co.th) กล่าวว่า “ต้องยอมรับตลาด อินเทอร์เน็ตตอนนี้คือ ตลาดของวัยรุ่น และพวกเขาจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก แต่ผม คิดว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น หน้าที่ของคนทำเว็บก็คือ ทำยังไงก็ได้ให้คนเข้ามาใช้เว็บไซต์ของเรา เยอะ ๆ เพื่อให้มันเกิด community ในเว็บของเรา เมื่อมีชุมชนบนเน็ตแล้วเรื่องการค้าก็จะตามมาทีหลัง” (ชนกสุ กาญจนพรพงศ์. 2543 : 127) จากความคิดเห็นดังกล่าวเมื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้สร้างเว็บไซต์ พวกเขาจะได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในสังคมใหม่ นั้น ก็คือสังคมอินเทอร์เน็ตที่พัฒนามาจากรากฐานที่ไม่มีใครรู้จักตัวตนจริง ๆ ของผู้ใช้ และผู้ใช้ไม่รู้จักตัว ตนจริง ๆ ของผู้อื่นเช่นกัน (วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. 2543 : 23) นอกจากนี้สังคมอินเทอร์เน็ตยังมี ลักษณะพิเศษกล่าวคือ เจมส์ เซมปีซี (Sempsey. 1995) ได้ทำการศึกษาลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยา สังคมที่พบเฉพาะในอินเทอร์เน็ตคือ ไร้การควบคุม (Disinhibition) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถแสดงออก ได้อย่างอิสระทั้งทางบวกและทางลบในการใช้อินเทอร์เน็ต พบความแตกต่างระหว่างเพศในการใช้ อินเทอร์เน็ต (Gender Differences) มีการปลอมเป็นเพศตรงข้ามเมื่อเข้าใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Gender Swapping) การมีหลากหลายตัวตน (Multiple Identities) มีการเสพติดการใช้งาน (Multiple-

Users Addiction) และขาดมิตรภาพ (Friendliness) จากข้อความดังกล่าวทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสังคม (Real Life) และสังคมในอินเทอร์เน็ต เช่น การสื่อสารในอินเทอร์เน็ตจะใช้เพียงตัวอักษรเป็นส่วนใหญ่ แต่การสื่อสารในชีวิตจริงเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้าที่ต้องใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาร่างกาย ในสังคมอินเทอร์เน็ตผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องแสดงตัวตนที่แท้จริง ชื่อจริง นามสกุลจึงออกมา จึงทำให้สังคมอินเทอร์เน็ตมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากสังคมจริง

การดำเนินชีวิตในสังคมบุคคลที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีจะผ่านช่วงวิกฤติในชีวิตไปได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในสังคมอินเทอร์เน็ตเช่นกันบุคคลต้องอาศัยการปรับตัวทางสังคมในการเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยคิดว่าการติดต่อสื่อสารแบบไม่เห็นตัวในอินเทอร์เน็ต บุคคลจะมีความกล้ามากกว่าการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้าในชีวิตจริง ดังเช่นงานวิจัยของแม็คเคนนา (Mckenna. 1999) ศึกษาการสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่พบกันในอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลทางสังคมและโดดเดี่ยว จะเป็นผู้ที่มีรูปแบบสัมพันธภาพที่สนิทกับผู้อื่นมากผ่านทางอินเทอร์เน็ต เหตุผลมาจากที่พวกเขาสามารถแสดงถึงความรู้สึกถึงตัวตนที่แท้จริง ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติในอินเทอร์เน็ตได้มากกว่าชีวิตจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีในอินเทอร์เน็ต จะมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีในสังคมหรือไม่

จากการศึกษาของ เบรนเนอร์ (Brenner. 1997) พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตมาก จะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่นน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นปัจจัยที่สำคัญในการปรับตัวทางสังคมของบุคคล ดังที่ เฮอร์ลิค (เลาเวนิจ รัตนวิจิตร. 2539 : 16-17; อ้างอิงจาก Hurlock. 1978) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวทางสังคมไว้ว่า เป็นความสำเร็จของบุคคลในการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ได้ คนที่ปรับตัวได้ดีจะเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ เช่น ความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่นทั้งกลุ่มเพื่อน และคนแปลกหน้าซึ่งจะช่วยพัฒนาเจตคติที่ดีต่อสังคม สำหรับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ เพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแบบใดมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต

นอกจากตัวแปรดังกล่าวที่น่าจะมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว ในเรื่องของตัวแปรทางชีวสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมด้วย กล่าวคือ เพศชายมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกับเพศหญิง แคพแพลนได้กล่าวว่า เด็กหญิงมีปัญหาความคับข้องใจและการปรับตัวมากกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้องมาก มีอิสระน้อย ต้องทำตามความต้องการของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่ภายในมาก ซ้ำร้าย จะเก็บกดความวิตกกังวลและความก้าวร้าวไว้ จึงทำให้เกิดความคับข้องใจได้ ส่วนเด็กชายนั้นมีอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่าและแสดงความก้าวร้าวออกมาได้มาก ได้รับคำสอน คำแนะนำ และการรู้จักจากผู้ใหญ่น้อยกว่า (Kaplan. 1959 : 293) และจากการศึกษาของสมคิด บุญเรือง (2516 : 41-42) พบว่านักเรียนชั้น ม.ศ. 3 เพศชายและเพศ

หญิงมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ดูเช็ก และเซลวา (ฉันทิกา ทิมากร. 2533 :37 ; อ้างอิงจาก Duxey and Selva. 1984) พบว่าเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวสูงกว่าเพศชาย ในระยะพัฒนาความยั่งยืนขั้นแข็ง หรือความรู้สึกดี้อยและระยะพัฒนาความมีเอกลักษณ์หรือความรู้สึกสับสน

ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกัน นับว่าเป็นปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมเนื่องจากในแต่ละระดับชั้นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความแตกต่างกันในแง่ครูผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนจะมีความยากง่ายต่างกัน และอื่น ๆ ซึ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น จากการศึกษาของกุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526 : 58) พบว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสหศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการปรับตัวสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อมา จิตริยา ไชยศรีพรหม (2527 : 84) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (ม.1 - ม.6) ในกรุงเทพมหานคร แต่ละระดับชั้นมีการปรับตัวทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงคะแนนจากค่าน้อยไปหามากตามลำดับ มีดังต่อไปนี้ ม.2 ม.6 ม.4 ม.3 ม.1 และ ม.5

ส่วนในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีส่วนสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคม กล่าวคือ นักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเพื่อนร่วมชั้นมักรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ และมีปมด้อย เพราะความสนใจของตนเองแตกต่างจากความสนใจของเพื่อนที่มีระดับสติปัญญาสูงกว่า สิ่งนี้จะช่วยเพิ่มความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่มีอยู่ให้มากขึ้นอีก (นิภา นิธยาน. 2520 : 212) ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาบุคลิกภาพ และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวทางสังคมพบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีด้วย (Ringness. 1968 ; Gill. 1962 : 144-149 ; Assum and Levy. 1949 : 307 - 310) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในประเทศไทยของ คมเพชร ฉัตรสุภากุล (2515 : 84) ที่ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม ในวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ปัจจุบันประเทศไทยมีโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยหรือโครงการสกูลเน็ต (School Net) ที่มีวัตถุประสงค์หลักของโครงการ คือ เพื่อช่วยให้โรงเรียนมัธยมในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายข้อมูลกลุ่มโรงเรียนทั่วโลก เพื่อเป็นสื่อการแลกเปลี่ยนเอกสาร สื่อการสอน ดัชนีห้องสมุด ระหว่างโรงเรียน และระหว่างโรงเรียนกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ (ทั้งอาจารย์และนักเรียน) ในระดับโรงเรียนได้เข้าถึงศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ และห้องสมุดในอินเทอร์เน็ต เพื่อช่วยติดต่อสื่อสารกับครูอาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในระดับโรงเรียนหรือสูงกว่าทั้งในประเทศและต่างประเทศ (SchoolNet เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย. 2540) จากวัตถุประสงค์ของโครงการจะเห็นได้ว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยมีโอกาสนี้จะได้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ดังนั้นนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต และศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงผลกระทบของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนผู้ใช้ เพื่อประโยชน์ของตัวนักเรียนผู้ใช้ ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการใช้อินเทอร์เน็ต

ดังได้กล่าวมาในข้างต้นแล้วว่า ผู้วิจัยสนใจตัวแปรการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ตลอดจนปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่ามีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้หรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ยังศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยทางชีวสังคม รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต ตามระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยทางชีวสังคม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อ ครูผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต ได้ทราบถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อนำไปใช้ในการอบรมให้แก่ นักเรียน ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ทราบถึงประโยชน์และโทษของอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมใดควรทำหรือพฤติกรรมใดที่ไม่ควรทำ เพื่อให้อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่จำแนกตามตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และตัวแปรทางชีวสังคม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรทางชีวสังคม

3. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้ ตัวแปรทางชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต เป็น ตัวแปรพยากรณ์

4. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรทางชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ได้ทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต และได้ทราบถึงผลกระทบของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ใช้โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์คือ ทำให้ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนวัยรุ่น เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไข นำไปใช้ในการอบรมให้แก่เด็กนักเรียนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ทราบถึงประโยชน์และโทษของอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมใดควรทำหรือพฤติกรรมใดที่ไม่ควรทำ เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ประโยชน์จากการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 109 โรงเรียน (เข้าร่วมโครงการก่อนวันที่ 14 ธันวาคม 2544) มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 88,685 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 402 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จาก 9 โรงเรียน คือ โรงเรียนราชวินิต มัธยม โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม โรงเรียนหอวัง โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ โรงเรียนราชินี และโรงเรียนอานวยศิลป์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต
 - 1.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
 - 1.3 การปรับตัวทางสังคม
2. ศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคม
 - 2.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่
 - 2.1.1 การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต
 - 2.1.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
 - 2.1.3 ตัวแปรทางชีวสังคม
 - 2.2 ตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ การปรับตัวทางสังคม
3. ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 ตัวแปรทางชีวสังคม
 - 1) เพศ ได้แก่
 - เพศชาย
 - เพศหญิง
 - 2) ระดับชั้นเรียน ได้แก่
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่
 - ระดับสูง (เกรดตั้งแต่ 3.00 – 4.00)
 - ระดับปานกลาง (เกรดตั้งแต่ 2.00-2.99)
 - ระดับต่ำ (เกรดตั้งแต่ 0.00-1.99)
 - 3.1.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย
 - 1) ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
 - 2) วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต
 - เพื่อค้นหาข้อมูลเป็นส่วนใหญ่
 - เพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่
 - เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่
 - 3) ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์
 - 3.1.3 การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต มี 2 กลุ่ม คือ
 - 1) กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้
 - 2) กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดีถึงดี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่การปรับตัวทางสังคม 6 ด้าน คือ

- 3.2.1 มาตรฐานทางสังคม
- 3.2.2 ทักษะทางสังคม
- 3.3.3 แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิกิริยาต่อสังคม
- 3.3.4 ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- 3.3.5 ความสัมพันธ์ในโรงเรียน
- 3.3.6 ความสัมพันธ์ในชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับการเรียนรู้หรือคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนได้ ซึ่งปรากฏในสมุดรายงานคะแนนเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามระบบที่ปรากฏในสมุดรายงานคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1.1 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนเฉลี่ยของภาคเรียนแรกของแต่ละระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ ตั้งแต่ 3.00 - 4.00

1.2 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนเฉลี่ยของภาคเรียนแรกของแต่ละระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ ตั้งแต่ 2.00 – 2.99

1.3 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนเฉลี่ยของภาคเรียนแรกของแต่ละระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ ตั้งแต่ 0.00 – 1.99

นิยามปฏิบัติการ

1. การปรับตัวทางสังคม

หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับพฤติกรรมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นที่พอใจของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 6 ด้าน คือ

1.1 มาตรฐานทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าควรปฏิบัติอย่างไร เป็นแนวทางให้บุคคลยอมรับและยึดถือเพื่อให้บุคคลปฏิบัติร่วมกัน บุคคลสามารถปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เข้าใจในระเบียบปฏิบัติของสังคมที่ถูกต้อง

1.2 ทักษะทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้างทักษะของการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลได้ทุกกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สนใจในปัญหา และกิจกรรมต่าง ๆ ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือ รู้จักและไว้วางใจผู้อื่น ติดต่อกับบุคคลอื่นอย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง ไม่มีความลำเอียง เต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผยเพื่อความเข้าใจอันดี มีการยอมรับและสนับสนุนซึ่งกันและกัน สามารถเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล เคารพและยอมรับในบุคคลอื่น ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด และซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

1.3 แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม บุคคลนั้นจะชอบต่อต้านสังคม ดื้อดึง ขอบทะเลาะวิวาททำลาย ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยุติธรรมต่อผู้อื่น ทำตามความพอใจของตนโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมทางลบของการปรับตัวทางสังคม

1.4 ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าจะได้รับความรัก การดูแลอย่างดีจากครอบครัว และมีพฤติกรรมแสดงออกเข้ากับสมาชิกในครอบครัวได้ดี รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย มั่นใจในความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว พึงพอใจในสภาพของบ้าน ได้รับการยกย่องและเข้าใจจากทางบ้าน

1.5 ความสัมพันธ์ในโรงเรียน หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกเข้ากับสมาชิกในโรงเรียนได้ดี โดยเฉพาะครูและเพื่อน รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน รู้สึกว่าโรงเรียนเหมาะสมกับตน รู้สึกว่าตนได้รับความรักจากครู

1.6 ความสัมพันธ์ในชุมชน หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกเข้ากับสมาชิกในชุมชนได้ดี มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชน มีความพอใจในกฎเกณฑ์และ สวัสดิภาพของสังคม เข้าสังคมกับคนแปลกหน้าได้ สามารถติดต่อสงสรรค์กับเพื่อนบ้านได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในงานของชุมชน

แบบวัดการปรับตัวทางสังคมโดยผู้วิจัยสร้างและปรับปรุงจากแบบวัดการปรับตัวทางสังคม ที่สร้างขึ้นโดย ชนิษฐา ชื่นนิยม (2542) ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ เรียงลำดับจากน้อยไปมาก กลุ่มตัวอย่างจะวัดตนเองว่าข้อความใดตรงกับความรู้สึกมากที่สุด ในการตัดสินระดับการปรับตัวทางสังคมแบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยคือ

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.0-1.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมไม่ได้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.6-2.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ค่อนข้างปรับตัวทางสังคมไม่ได้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 2.6-3.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้พอใช้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 3.6-4.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดี

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 4.6-5.0 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้ดี

2. พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต

หมายถึง การปฏิบัติตนหรือกิจกรรมที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย แสดงออกในการใช้อินเตอร์เน็ต ประกอบด้วย

2.1 ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตจนถึงปัจจุบัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามแบบเติมคำในช่องว่าง โดยแบ่งระดับตามจำนวนเดือนที่ใช้จริง เมื่อพิจารณาข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม โดยพิจารณาจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทด์ เป็นดังนี้

Percentile ที่ 0 ถึง Percentile ที่ 33 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย คือ มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต 1 เดือน ถึง 10 เดือน

Percentile ที่ 34 ถึง Percentile ที่ 66 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง คือ มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต 10 เดือนขึ้นไปถึง 24 เดือน

Percentile ที่ 67 ถึง Percentile ที่ 99 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตมาก คือ มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต 24 เดือนขึ้นไปถึง 75 เดือน

2.2 วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

หมายถึง วัตถุประสงค์หลักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่วนใหญ่ที่ใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้แบบสอบถามตัวเลือก 3 ตัวเลือก

เพื่อศึกษาหาความรู้เป็นส่วนใหญ่ เช่น ใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสาร

เพื่อบันเทิงสนุกรสสนาน เช่น เข้าเว็บไซต์เพื่อความบันเทิง การเล่นเกมผ่านเว็บไซต์

เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อกับบุคคลที่รู้จักอยู่แล้วและติดต่อกับเพื่อนใหม่ในอินเทอร์เน็ต

2.3 ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

หมายถึง ระยะเวลาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามแบบเติมคำในช่องว่าง โดยให้ระบุจำนวนชั่วโมงที่ใช้อินเทอร์เน็ตจริงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม โดยพิจารณาจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทด์ เป็นดังนี้

Percentile ที่ 0 ถึง Percentile ที่ 33 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์น้อย คือ มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 20 นาที ถึง 3 ชั่วโมง

Percentile ที่ 34 ถึง Percentile ที่ 66 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลาง คือ มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 3 ชั่วโมงขึ้นไป ถึง 6 ชั่วโมง

Percentile ที่ 67 ถึง Percentile ที่ 99 หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก คือ มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 6 ชั่วโมงขึ้นไป ถึง 72 ชั่วโมง

3. การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับพฤติกรรมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีความสุข และเป็นที่พอใจของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

3.1 มาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต หมายถึงการที่บุคคลเข้าใจในระเบียบข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าควรปฏิบัติอย่างไร เป็นแนวทางให้บุคคลยอมรับและยึดถือเพื่อให้บุคคลปฏิบัติร่วมกัน บุคคลสามารถปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคมอินเทอร์เน็ตที่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ส่วนมากคือ จรรยาบรรณสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (Netiquette) เป็นดังนี้

- 3.1.1 ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ทำลาย ละเมิดหรือก่อกวนผู้อื่น
- 3.1.2 ไม่รบกวนการทำงานของผู้อื่น
- 3.1.3 ไม่สอดแนม แกะไข หรือเปิดดูข้อมูลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 3.1.4 ไม่ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจารกรรมข้อมูลข่าวสารของผู้อื่น
- 3.1.5 ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างหลักฐานเท็จ
- 3.1.6 ไม่คัดลอกหรือนำโปรแกรมของผู้อื่นอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์มาใช้งาน
- 3.1.7 ไม่ใช้ทรัพยากรของระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาต
- 3.1.8 ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ควรมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของ

ผลงานนั้น

- 3.1.9 ใช้คอมพิวเตอร์โดยเคารพต่อกฎระเบียบหรือข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

3.2 ทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต หมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้างทักษะของการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลได้ทุกกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สนใจในปัญหา และกิจกรรมต่าง ๆ ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือ รู้จักและไว้วางใจผู้อื่น ติดต่อกับบุคคลอื่นอย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง ไม่มีความลำเอียง เต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผยเพื่อความเข้าใจอันดี มีการยอมรับและสนับสนุนซึ่งกันและกัน สามารถเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล เคารพและยอมรับในบุคคลอื่น ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด และซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น โดยสื่อกลางของผู้ที่สื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่ ผ่านตัวอักษรทางจอคอมพิวเตอร์เท่านั้น การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรควรมีความชัดเจนของถ้อยคำ ถ้าบุคคลใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่กำกวม ไม่เป็นสองแง่สองมุม และไม่เป็นคำผวน ก็ช่วยให้เกิดการรับรู้ทางสังคมได้ดี มีความนุ่มนวลของถ้อยคำ ถ้าบุคคลใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่นุ่มนวลและมีหางเสียงย่อมเป็นเสน่ห์แก่ผู้สื่อความหมาย ใคร ๆ ก็อยากจะพูดจะติดต่อ อยากคบสมาคมด้วย และความมีชีวิตชีวา ถ้าบุคคลรู้จักเลือกใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่มีชีวิตชีวา ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังมองเห็นภาพพจน์ นอกจากผู้ใช้จะมีทักษะในการสื่อสารที่ดีแล้วควรมีทักษะในการป้องกันตัวเองเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต เช่นการไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียนให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ขออนุญาต

จากผู้ปกครองก่อน และไม่ส่งรูปให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต โดยมีได้ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน (ผู้ประสงค์ร้ายสามารถนำรูปไปใช้ในทางมิชอบ เช่น นำไปตัดต่อในลักษณะลามกอนาจารได้)

3.3 แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต หมายถึง การที่บุคคลมีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมกล่าวคือ ความคาดหวังของสังคมต้องการให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาวิชาความรู้และใช้ติดต่อกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ ไม่ต้องการให้นักเรียนต่อต้านสังคม ดื้อดึง ขอบทะเลาะวิวาททำลาย ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยุติธรรมต่อผู้อื่น ทำตามความพอใจของตนโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น และยังมีปัญหาบางข้อที่ปรากฏเป็นปัญหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย กล่าวคือ

3.3.1 กรณีภาพอนาจารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เยาวชนเข้าไปเปิดดูภาพโป๊จากเว็บไซต์ต่าง ๆ

3.3.2 กรณีการสนทนากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบวัยรุ่นไทยที่เข้าห้องสนทนาที่สื่อไปทางที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

3.3.3 กรณีการเล่นการพนันผ่านเครือข่าย

ซึ่งพฤติกรรมในข้อ 3.3 นี้ เป็นพฤติกรรมทางลบของการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

3.4 ความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมการแสดงออกเข้ากับสมาชิกในชุมชนได้ดี มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชน มีความพอใจในกฎเกณฑ์และ สวัสดิภาพของสังคม กล่าวคือเมื่อสมาชิกในอินเทอร์เน็ตต้องการความช่วยเหลือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะช่วยสุดความสามารถเท่าที่ตนมีอยู่ ลักษณะที่จะทำให้เกิดชุมชนทางจิตวิทยามี 3 ปัจจัย คือ มีการทำกิจกรรมร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อกัน และมีความปรองดองกัน

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบวัดการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตโดยผู้วิจัยสร้างเอง ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ เรียงลำดับจากมากไปน้อย กลุ่มตัวอย่างจะวัดตนเองว่าข้อความใดตรงกับความรู้สึกมากที่สุด ในการตัดสินระดับการปรับตัวทางสังคมแบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยคือ

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.0-1.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตไม่ได้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.6-2.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ค่อนข้างปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตไม่ได้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 2.6-3.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 3.6-4.5 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดี

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 4.6-5.0 คะแนน หมายถึง กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเทอร์เน็ต
ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้
ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง คือ ตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน ตัวแปรพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์การ
ใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ และตัวแปรการปรับตัวทางสังคมใน
อินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. การปรับตัวทางสังคม

- 1.1 ความหมายของการปรับตัวทางสังคม
- 1.2 ลำดับขั้นของการปรับตัวทางสังคม
- 1.3 ลักษณะของวัยรุ่นที่ปรับตัวได้ดี และมีสุขภาพจิตดี
- 1.4 ลักษณะของวัยรุ่นที่เกิดความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม
- 1.5 ปัจจัยทางชีวสังคมกับการปรับตัวทางสังคม
 - 1.5.1 ทฤษฎีและงานวิจัยของเพศกับการปรับตัวทางสังคม
 - 1.5.2 ทฤษฎีและงานวิจัยของระดับชั้นปีที่ศึกษากับการปรับตัวทางสังคม
 - 1.5.3 ทฤษฎีและงานวิจัยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวทางสังคม

2. อินเทอร์เน็ต

- ✓ 2.1 ความหมายและการใช้งานในระบบอินเทอร์เน็ต
 - 2.1.1 อินเทอร์เน็ตคืออะไร
 - 2.1.2 การใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต
 - 2.1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต
- ✓ 2.2 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย
- ✓ 2.3 กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย
- 2.4 โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย
- 2.5 พฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต
 - 2.5.1 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
 - 2.5.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและสังคม

3. สังคมอินเทอร์เน็ตและการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

- 3.1 สังคมอินเทอร์เน็ต
 - 3.1.1 ลักษณะทางจิตวิทยาสังคมที่พบเฉพาะในอินเทอร์เน็ต
 - 3.1.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสังคมอินเทอร์เน็ตและสังคม
- 3.2 การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต

4. กรอบความคิด

5. สมมติฐานการวิจัย

1. การปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment)

การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ระบบอินเตอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา โดยทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องความหมายของการปรับตัวทางสังคม เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการปรับตัวทางสังคมที่ดี ลักษณะของวัยรุ่นที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดี และลักษณะของวัยรุ่นที่มีความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม เพื่อนำเนื้อหาที่ได้สร้างนิยามศัพท์เฉพาะในเรื่องการปรับตัวทางสังคมเพื่อใช้ในการศึกษา

1.1 ความหมายของการปรับตัวทางสังคม

สำหรับแนวคิดเรื่องการปรับตัวทางสังคม ลาซารัส (ฮารา ปุณศรี. 2533 : 9 ; อ้างอิงจาก Lazarus. 1969 ; 18) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมว่ามีจุดเริ่มต้นจากการปรับตัวทางชีววิทยา ซึ่งเรียกว่า Adaptation อันเป็นแนวคิดพื้นฐานทางทฤษฎีวิวัฒนาการของ ชาร์ล ดาร์วิน ที่เชื่อว่าเผ่าพันธุ์ที่แข็งแรงเท่านั้นจะสามารถดำรงเผ่าพันธุ์อยู่ได้ นักจิตวิทยาได้นำเอาความคิดนี้มาใช้แล้วจึงใช้คำว่า Adjustment ในการศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาทั้งในแง่ชีววิทยา และจิตวิทยา ในแง่ชีววิทยา ได้แก่ การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของร่างกาย ส่วนในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง การปรับตัวให้เป็นไปตามความต้องการของจิตใจ และความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาเรื่องการปรับตัวนั้นก็เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปรับตัวไม่ดี คือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นเอง

เฮอร์ลิค (เสาวนิจ รัตนวิจิตร. 2539 : 16 – 17 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1978) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวทางสังคมไว้ว่า เป็นความสำเร็จของบุคคลในการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ได้ คนที่ปรับตัวได้ดีจะเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ เช่นความสามารถในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นทั้งกลุ่มเพื่อน และคนแปลกหน้าซึ่งจะช่วยพัฒนาเจตคติที่ดีต่อสังคม เช่นมีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น และเด็กที่มีการปรับตัวดีจะมีลักษณะยอมรับสภาพของตนเองมีความเชื่อมั่น ในตนเองว่าสามารถจะช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นประชาธิปไตย มีวิธีสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี สนใจผู้อื่น เพราะผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำนั้นจะปฏิบัติตามความต้องการของกลุ่ม แต่มิใช่ทำตามอย่างไม่มีลืมหูลืมตา เขจะมีอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาเสนอต่อกลุ่มเสมอ

ลาซารัส (อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. 2532 : 8 ; อ้างอิงจาก Lazarus. 1969 : 67 – 68) ได้จัดองค์ประกอบที่แสดงว่าบุคคลปรับตัวทางสังคมได้ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. มีความสามารถทางสังคม (Social Ability) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่ายดาย เป็นบุคคลที่มีชีวิตชีวา เฟลิดเฟลินในการเข้าสังคม

2. มีความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่ไม่ปล่อยอารมณ์ไปกับความกลัวหรือความวิตกกังวลจนเกินไป สามารถผ่อนคลายและหลีกเลี่ยงความตึงเครียด มองชีวิตในสภาพความเป็นจริงมากกว่าความเพ้อฝัน

3. มีความเชื่อมั่น (Confidence) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในการตัดสินใจของตัวเอง ปรับตัวได้อย่างง่ายดายในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ที่ยากลำบาก พร้อมทั้งจะเผชิญกับปัจจุบัน และอนาคตด้วยดี ไม่มีความรู้สึกต่ำต้อยและพึงพอใจต่อรูปร่างท่าทางของตนเอง

4. ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal Relations) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความอดทน ไม่โกรธปอยและไม่โกรธอย่างง่ายดาย มองโลกในแง่ดี ไม่วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นมากเกินไป

5. ความพึงพอใจในบ้าน (Home Satisfaction) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดี พึงพอใจในสภาพของบ้าน ได้รับการยกย่องและเข้าใจจากทางบ้าน

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการประพัตติตนให้เข้ากับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ โดยใช้ทักษะซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ และการพัฒนาขึ้นเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ เป็นความสามารถของบุคคลในการแก้ปัญหา และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันทำให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกันระหว่าง ความต้องการของตนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ประสงค์ ซึ่งนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก็เช่นเดียวกัน คือ จะต้องมีการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง Thorpe และคณะ (ชินนิษฐา ชื่นนิยม, 2542 : 16-17; อ้างอิงจาก Thorpe and others. 1953. *Manual of California Test of Personality* p.4) ได้แบ่งการปรับตัวออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปรับตัวเอง (Self Adjustment) และการปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) ซึ่งการปรับตัวทางสังคม ได้แก่ การที่บุคคลจะปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. มาตรฐานทางสังคม (Social Standard) หมายถึง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าควรปฏิบัติอย่างไร เป็นแนวทางให้บุคคลยอมรับ และยึดถือเพื่อให้บุคคลปฏิบัติร่วมกัน การที่บุคคลมีความเคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้จะเข้าใจความถูกต้องของสังคม ถวิล ชาราโรจน์ (2526 : 184) บุคลิกภาพหรือพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับมาตรฐานทางสังคมได้ดี ได้แก่ บุคคลที่เข้าใจในระเบียบปฏิบัติของสังคมที่ถูกต้อง สามารถปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น

2. ทักษะทางสังคม (Social Skill) หมายถึง ทักษะของการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลในสังคม เป็นความสามารถที่แต่ละคนจะปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา หรือลูกค้า ชาติชาย หมั่นสมักร (2542. 21) ผู้ที่มีทักษะทางสังคมที่ดีบุคคลมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและคนแปลกหน้า เป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น และมีความสนใจปัญหาต่าง ๆ และสนใจกิจกรรมต่าง ๆ ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีดังนี้

2.1 สัมพันธภาพแบบเปิด การเปิดเผยความรู้สึก เต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผยเพื่อความเข้าใจอันดี และก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่มั่นคง ชไนเดอร์ (สงวน สิทธิลิขสิทธิ์. 2529 : 12 ; อ้างอิงจาก Schneider. 1976) กล่าวว่าเมื่อบุคคลจะคบหาสมาคมกันแล้วต้องทำความรู้จักกัน การที่จะทำให้ผู้อื่นไว้วางใจตนเองนั้น บางคนใช้วิธีเปิดเผยตนเอง แสดงความบริสุทธิ์ใจเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามคุ้นเคยหรือไว้วางใจเร็วขึ้น ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่จะช่วยบุคคลให้มีความเข้าใจกันสนิทสนมกันได้เป็นอย่างดี

2.2 มีความรู้สึกร่วม หมายถึง สามารถเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โคลแมน และแฮมแมน (สุภาพรณ โคตรจรัส. 2527: 287; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974) กล่าวว่า การรับรู้สัมพันธ์ภาพตามความเป็นจริง เมื่อรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น ควรแสดงออกโดยการพูดหรือการกระทำ อาจพูดปลอบใจ แสดงความห่วงใย หรือให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นประสบความยุ่งยากลำบากใจ หรือแสดงความซาบซึ้ง แสดงความขอบคุณในคุณความดีที่ผู้อื่นแสดงต่อตน แสดงความชื่นชมในความดีที่ผู้อื่นมียอมเป็นการเสริมแรงคุณลักษณะเช่นนั้น และช่วยเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

2.3 เคารพและยอมรับในบุคคลอื่น หมายถึง ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด ไม่ประเมิณบุคคลอื่น เคารพในบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น การยอมรับโดยไม่ต้องเห็นด้วย หมายถึง การเป็นผู้ฟังที่ดี ที่พยายามทำความเข้าใจโดยไม่ประเมิณบุคคลอื่น แต่ให้ความสนใจในบุคคลนั้น (Carkhuff and Berenson. 1977 : 203-207) โคลแมน และแฮมแมน (สุภาพรณ โคตรจรัส. 2527: 287; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974) กล่าวว่าสัมพันธ์ภาพอาจแตกร้างได้ คนที่เคยสนิทกันอาจเลิกคบกันได้ ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดล่วงล้ำสิทธิและไม่ยอมให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นตัวของตัวเอง การปฏิบัติต่อกันแบบประชาธิปไตยด้วยความเคารพในสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะยอมรับและเห็นด้วยกับความคิดเห็นหรือความเชื่อของเขา

2.4 การซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเองและซื่อสัตย์ต่อความคิดเห็นและความเชื่อของตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญ บุคคลไม่ควรหลีกเลี่ยงที่จะพูดความจริงเพียงเพราะไม่กล้าเผชิญความขัดแย้ง และควรมีความเชื่อด้วยว่าผู้อื่นก็ยอมกล้าเผชิญความจริงและหาทางแก้ไขได้ในทางสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามความจริงที่พูดต้องแสดงให้เห็นความเคารพในความเป็นตัวของตัวเองของผู้อื่น คำนึงถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น พร้อมทั้งแสดงความห่วงใย เป็นมิตรอย่างจริงใจด้วยความหวังดี จึงเป็นความจริงที่ไม่ก้าวร้าว ถ้าเพื่อนถามว่าชอบผมทรงใหม่ของเขาไหม ถ้าเราไม่ชอบ เห็นว่าไม่สวย การตอบว่าดูไม่คุ้นหน้า ทรงอื่นน่าจะรับหน้ามากกว่า คงจะสร้างสรรค์มากกว่าการตอบว่าดูไม่ได้เลย หรือน่าเกลียดมาก เป็นต้น (สุภาพรณ โคตรจรัส. 2527: 287; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974)

3. แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม (Anti - Social Tendencies) หมายถึง การที่บุคคลมีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม (ถวิล ธาราโรจน์. 2526 : 115) ซึ่งจะมีบุคลิกภาพแบบดื้อดึง ไม่ให้ความร่วมมือ ชอบทะเลาะวิวาททำลาย อยู่ติธรรมต่อผู้อื่น เป็นต้น

4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relation) หมายถึง (ชาติชาย หมั่นสมักร. 2542: 21) การที่บุคคลรู้สึกว่าได้ได้รับความรัก การดูแลอย่างดีจากครอบครัว มีความอบอุ่นปลอดภัย และมั่นคงตนเองในความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว นิภา นิธยานน ได้กล่าวถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่ทุกคนต้องเกี่ยวข้อง ชีวิตครอบครัวที่รักใคร่กลมเกลียวและอบอุ่นมั่นคง ย่อมเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี บุคคลที่เติบโตขึ้นมาพร้อมความทรงจำที่มีความสุขเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตในครอบครัว ก็ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความ

รักใคร่สม่ำเสมอจากบิดา มารดา บุคคลจะมีความมั่นคงในจิตใจ มีความไว้วางใจ ในผู้อื่น มองโลกในแง่ดี ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีด้วย และสามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ (นิภา นิธยาน. 2520 : 191) นอกจากนี้สุชา จัณฑ์เอน (2540 : 165) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สังคมต้องการว่าประกอบด้วย เด็กที่มีความรักอยู่ในครอบครัว พ่อแม่ห่วงใย เอาใจใส่ คอยดูแลตักเตือน พ่อแม่ปกครองบุตรอย่างพิถีพิถัน ไม่ยอมตามใจบุตรเสมอไป และความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรย่อมมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย บิดามารดาควรส่งเสริมให้บุตรได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบิดามารดาก็รับฟังและนำเอาความคิดเห็นนั้นมาวิเคราะห์ทบทวนอีกครั้งก่อนกระทำการลงมือ

5. ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relation) หมายถึง (ชาติชาย หมั่นสมักร. 2542 : 21) การที่บุคคลรู้สึกได้รับความรักจากครู มีความสุขในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อน มีความสุขเมื่ออยู่ที่โรงเรียน สามารถเข้ากับเพื่อนและครูได้ดี รู้สึกว่าโรงเรียนเหมาะสมกับตัวเอง (นิภา นิธยาน. 2520 : 210) เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เริ่มมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ นับตั้งแต่ความสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียน ครู ความรู้สึกของเพื่อนและครูที่มีต่อตน รวมทั้งวิธีที่บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติต่อตน ล้วนเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ตอนวัยรุ่นบุคคลจะมีสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนมากกว่าสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

6. ความสัมพันธ์ในชุมชน (Community Relation) หมายถึง (ชาติชาย หมั่นสมักร. 2542 : 21) การที่บุคคลเข้ากับผู้ร่วมบ้านได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชนของตน เข้าสมาคมกับคนแปลกหน้าได้ มีความพอใจในกฎเกณฑ์และสวัสดิภาพของชุมชน นอกจากสังคมของครอบครัวและสังคมของโรงเรียนที่บุคคลต้องมีสัมพันธภาพด้วยแล้ว ยังมีสังคมของชุมชนซึ่งเป็นสังคมที่บุคคลต้องพบปะและติดต่ออยู่เสมอ ดังนั้นบุคคลต้องปรับตัวให้เข้ากับชุมชนด้วย ซึ่งลักษณะของบุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับชุมชนได้ดีคือ สามารถติดต่อสังสรรค์กับเพื่อนบ้านได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในงานของชุมชน

1.2 ลำดับขั้นการปรับตัวทางสังคม

ชัยนาค นาคบุปผา (รุจิราภา สิทธิปาน. 2531 : 8 ; อ้างอิงจาก ชัยนาค นาคบุปผา : 2515) กล่าวถึงลำดับขั้นต่าง ๆ ในการปรับตัวทางสังคมของวัยรุ่นได้ 4 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 บุคคลต้องเรียนรู้ที่จะหลบเลี่ยงการกระทบกระทั่งกับผู้อื่น อันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตน ฉะนั้นจึงต้องเรียนรู้ในสิทธิของผู้อื่น ไม่รังแกหรือทำให้ผู้อื่นเจ็บตัว เสียใจ ละเว้นจากการเข้าขวางหรือสอดแทรกในกิจการของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 บุคคลจะต้องเรียนรู้ว่าตนต้องเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ อยู่ในโอวาทของผู้ใหญ่ ซึ่งขั้นนี้จะเป็นการปรับตัวที่สูงกว่าขั้นแรก

ขั้นที่ 3 ต่อมาบุคคลต้องเรียนรู้เพื่อสามารถทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ดี รู้จักเป็นผู้ให้และผู้รับ ผู้นำและผู้ตาม

ขั้นที่ 4 ขั้นสูงสุดของการปรับตัวทางสังคมของวัยรุ่น คือ ความสามารถที่จะเข้าใจผู้อื่น โดยให้บุคคลสังเกตลักษณะนิสัยใจคอ การกระทำของผู้อื่นในเรื่องต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ควบคู่ไปกับการเข้าร่วมสังคมกับบุคคลอื่น

1.3 ลักษณะของวัยรุ่นที่ปรับตัวได้ดี และมีสุขภาพจิตดี

เฮอร์ลอค (เสาวนิจ รัตนวิจิตร. 2539 : 16 – 17 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1978) ให้หลักเกณฑ์สำหรับพิจารณาถึง ลักษณะการปรับตัวที่ดีทางสังคม ซึ่งมี 4 ประการ คือ

1. มีการแสดงออก (Overt Performance) ถ้าหากว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น เหมาะสมกับความคาดหวังของกลุ่มอายุและระดับของพัฒนาการแล้วก็จะเป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม

2. สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มได้ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ใหญ่กว่าหรือในกลุ่มเพื่อน เด็กบางคนอาจปรับตัวเข้ากับบุคคลในครอบครัวได้ แต่กับบุคคลอื่นแล้วไม่กล้า เหนียมอาย เป็นต้น

3. มีทัศนคติที่ดีต่อคนอื่น

4. มีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ (Personal Satisfaction)

นิภา นิธยาน (2530 : 155—157) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นที่มีการปรับตัวที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นและความรู้สึกที่มั่นคง

2. มีความอบอุ่นเป็นมิตร มีนิสัยน่ารัก มีเมตตากรุณา

3. มีความรู้สึกตระหนักในคุณค่าและภาระหน้าที่ที่ปฏิบัติ

4. พร้อมที่จะรับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมรอบตัว

5. รู้จักรักษานามัยและสุขภาพร่างกายสม่ำเสมอ

6. มีความกล้าที่จะเผชิญความจริงในชีวิต

7. มีจิตใจหนักแน่นมั่นคง พร้อมที่จะแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเต็มกำลังความสามารถ

8. มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี

9. ไม่มีอารมณ์เกลียดเคียดแค้น รู้จักยับยั้ง และควบคุมอารมณ์ได้

10. ไม่เคร่งเครียดหรือวิตกกังวลจนเกินเหตุ

1.4 ลักษณะของวัยรุ่นที่เกิดความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม

แม็คคินเนย์ (พรพรรณ จันทรง. 2541 : 22 - 23 ; อ้างอิงจาก McKinney. 1961 : 265 – 267) ได้กล่าวถึงเด็กวัยรุ่นที่เกิดความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม มักแสดงอาการต่าง ๆ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. พุดติดอ้าง

2. มีความรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย

3. มีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย

4. ชอบปฏิเสธคำขอร้องจากคนอื่น

5. เคร่งขรึม จริงจัง ไม่ชอบพูดล้อเล่น

6. ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ หวั่นไหวง่าย
7. ชอบแยกตัวอยู่ในโลกของตัวเอง ไม่สนใจโลกภายนอก
8. ปฏิบัติตามความเคยชิน ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่รู้จักยืดหยุ่น

1.5 ปัจจัยทางชีวสังคมกับการปรับตัวทางสังคม

1.5.1 ทฤษฎีและงานวิจัยของเพศกับการปรับตัวทางสังคม

เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น สภาพทางสรีระ การถูกอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ การปฏิบัติที่ได้รับจากสังคมรอบข้าง ทำให้ตัวแปรเพศมีอิทธิพลต่อลักษณะการแสดงออกและพฤติกรรมของบุคคล นั่นคือ เพศมีอิทธิพลต่อลักษณะการการปรับตัวนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของโจนส์ (กาญจนา ควรสุมภา. 2516 : 19 ; อ้างอิงจาก Jones. 1959 : 781) ที่กล่าวว่าสังคมมิได้มุ่งหวังให้เด็กหญิงและเด็กชายมีรูปแบบพฤติกรรมเหมือนกัน ดังนั้นการฝึกอบรมเด็กแต่ละเพศจึงแตกต่างกัน เนื่องจากการยอมรับหรือการปฏิเสธจากสังคมยังมีความหมายต่อเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย และสังคมมักจะเข้มงวดกับความประพฤติของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย ด้วยเหตุนี้ อาจทำให้เด็กชายมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมหรือกระทำผิดได้มากกว่าเด็กหญิง ซึ่งสอดคล้องกับแคพเพลน (Kaplan. 1959 : 293) ได้กล่าวว่า เด็กหญิงมีปัญหาความคับข้องใจและการปรับตัวมากกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้องมาก มีอิสระน้อย ต้องทำตามความต้องการของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่ภายในมาก ซ้ำร้าย จะเก็บกดความวิตกกังวลและความก้าวร้าวไว้ จึงทำให้เกิดความคับข้องใจได้ ส่วนเด็กชายนั้นมีอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่าและแสดงความก้าวร้าวออกมาได้มาก ได้รับคำแนะนำ และการรู้จักจากผู้ใหญ่น้อยกว่า ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามีข้อมูลของคนไข้ที่รักษาอยู่โรงพยาบาลจิตเวช มีผู้หญิงเข้ารับการรักษามากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้เพราะปัญหาต่าง ๆ ของผู้หญิงที่ถูกเก็บกดไว้จะเพิ่มความกังวลมากขึ้น จนแสดงออกมาในด้านการปรับตัวไม่ได้

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาเรื่องเพศกับการปรับตัวทางสังคม แมนคัส และวูดเวอร์ด (Oberteuffer. 1954 : 292 ; citing Mangus and Woodward. 1949) ศึกษาเรื่องธรรมชาติของจิตใจและภาวะทางอารมณ์ของเด็กจำนวน 805 คน โดยใช้ California Mental Health Analysis พบว่าเด็กชายมีความแตกต่างจากเด็กหญิงในด้านความคงที่ของอารมณ์

ฮามาเช็ค และโมรี (Hamacheck and Mori. 1964 : 158 – 162) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนฝึกหัดครูชายและหญิงของมหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 246 คน พบว่านักเรียนฝึกหัดครูชายมีปัญหาด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงมีปัญหาด้านการผูกไมตรีกับผู้อื่น และต้องการความช่วยเหลือมากกว่าเพศชาย

แคคคาร์ (Kakkar. 1968 : 706) ได้ศึกษาการปรับตัวกับการยอมรับตัวเองระหว่างเด็กหญิงกับเด็กชาย พบว่าเด็กหญิงมีการปรับตัวและการยอมรับตัวเองดีกว่าเด็กชาย

คองเกอร์ (Conger.1973 : 468 – 469) ได้ศึกษาพบว่าเด็กหญิงมักจะกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางกายมากกว่าเด็กชาย เพราะเด็กหญิงส่วนใหญ่ต้องการการยกย่อง ต้องการการยอมรับในเรื่องรูปร่างมากกว่าความต้องการความสำเร็จ ซึ่งต่างจากเด็กชายที่ต้องการการยอมรับหรือยกย่องในเรื่องความสำเร็จมากกว่าอย่างอื่น

ดูเซ็กและเซลวา (Dusex and Selva. 1984; อ้างอิงจาก ฉันทิกา ทิมากร. 2533 : 37) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาททางเพศกับการปรับตัวในระยะวิกฤติ 2 ระยะ ของ Erikson คือระยะพัฒนาความขยันขันแข็ง หรือความรู้สึกด้อย (Industry vs. Inferiority) ซึ่งพัฒนามาตั้งแต่วัยเรียน (6–12 ปี) และระยะพัฒนาความมีเอกลักษณ์หรือความรู้สึกสับสน (Identity vs. Identity diffusion) ซึ่งพัฒนาขึ้นในระยะวัยรุ่นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเพศชายและหญิง ตอบแบบสอบถาม 2 ฉบับ คือ Bem Sex Role Inventory และ Constantinople's Inventory of Psychological Development ซึ่งวัดพัฒนาการย้อนหลังในวัยเด็ก พบว่าในระยะพัฒนาความขยันขันแข็งหรือความรู้สึกด้อยนั้น เมื่อจำแนกตามเพศแล้ว เพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวสูงกว่าเพศชาย ในระยะพัฒนาความมีเอกลักษณ์หรือความรู้สึกสับสนนั้น พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศแล้ว เพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวสูงกว่าเพศชาย

ปอร์เทียส (Porteous. 1985 : 465 – 478) ได้สำรวจ ปัญหาในวัยรุ่น โดยเปรียบเทียบวัยรุ่นในอังกฤษและวัยรุ่นในไอร์แลนด์ พบว่า เด็กชายมีวุฒิภาวะน้อยกว่าเด็กหญิงในประสบการณ์ที่เป็นปัญหาเดียวกัน และมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเป็นตัวของตัวเอง ความคิดของตนเองมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เด็กหญิงมีความกังวลเกี่ยวกับบุคลิกภาพและอารมณ์ ทั้งสองเพศมีความกังวลเกี่ยวกับความไม่เป็นอิสระ และรู้สึกไม่เป็นตัวเองเมื่อเทียบกับอายุ

โฮมสตรอม และคนอื่น ๆ (Holmstrom and others. 1987 : 1 – 202 ; อ้างอิงจาก ดร.ณรัตน์ ผลสวัสดิ์. 2544. *Assessment of mental health and illness, considered in the light of a 1-3 year longitudinal study. P.41*) ได้ศึกษาอาการเจ็บป่วยทางจิต และสุขภาพจิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยฟินแลนด์เป็นเวลา 13 ปี และรายงานในปี คศ. 1987 ผลการศึกษาพบว่า ความเจ็บป่วยทางจิตมีมากขึ้นตามอายุ เพศชายต่างกับเพศหญิง นักศึกษาหญิงจะเชื่อเรื่องประเพณี ส่วนนักศึกษาชายจะสนใจความเป็นอยู่ในสังคมและมนุษย์สัมพันธ์มากกว่า การเจ็บป่วยทางจิตของนักศึกษาชายมักแสดงออกมาในรูปของอาการทางกาย ส่วนนักศึกษาหญิงจะแสดงออกมาในรูปของความกลัว และวิตกกังวล

งานวิจัยในประเทศ

ไพบูลย์ อินทริวิชา (2511 : 181 – 183) ได้ศึกษาถึงความต้องการและปัญหาการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน 490 คน เป็นชาย 250 คน หญิง 240 คน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาด้านการปรับตัวพอ ๆ กัน แต่นักเรียนชายมีปัญหการปรับตัวมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงมีปัญหการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนชาย

ปราชญาลปิ่น กัณเฑนทร (2515 : 186 – 187) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัวของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 กลุ่มตัวอย่างใน

กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัดที่เป็นชายปรับตัวได้ดีกว่าหญิง

สมคิด บุญเรือง (2516 : 41 – 42) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 86) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา พบว่าโดยส่วนรวมแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีปัญหในด้านการปรับตัวกับเพื่อนมากกว่านักเรียนชาย

กุลวรรณ วิทยาวงศุจิ (2526 : 58) ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ชั้น ม.ศ. 1 – ม.ศ. 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2532 : 55) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า นักเรียนวัยรุ่นหญิงและชายมีความสามารถในการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

สมพร โต้ะประดู่ (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงก่อนและหลังการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ภูซังค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ได้เปรียบเทียบสภาพปัญหาด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและกึ่งระบบโรงเรียนเขตการศึกษา 11 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการปรับตัวกับครูและเพื่อน ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

จิราภรณ์ เอ็มเอี่ยม (2536 : 81 – 84) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 393 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถานภาพของครอบครัว

สมศรี บุญอรุณรักษา (2539 : 69) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนคาทอลิก พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

ชาติชาย หมั่นสมัคร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

h 128000 8.3

อารมณ มัตตะเดช (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 945 คน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแบบพยายามแก้ปัญหา มากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายมีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแบบกลไกป้องกันตนเองมากกว่านักเรียนหญิง

ตรุณรัตน์ ผลสวัสดิ์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏพระนคร พบว่านักศึกษา โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่มีเพศ อายุ รายได้ หลักสูตรที่แตกต่างกันมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

จากบทความและงานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน และยังมียังงานวิจัยบางฉบับรายงานว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะตรวจสอบตัวแปรเพศกับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยเป็นนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ด้วยเหตุนี้จึงนำมาสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

1.5.2 ทฤษฎีและงานวิจัยของระดับชั้นที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม

งานวิจัยต่างประเทศ

นัตต์ (ชาติชาย หมั่นสมักร. 2542 : 30; อ้างอิงจาก Nutt. 1972 : 650 – A) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่น โดยการศึกษาวิเคราะห์จากการบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นเรียนที่ 7 – ปีที่ 12 จำนวน 67 คน ครู 33 คน จากโรงเรียนมัธยมเวลด์เซ็นทรัล (Weld Central Junior Senoir High School) รัฐโคโลราโด พบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันติภาพ และผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

งานวิจัยในประเทศ

วิมล โรจน์วีระ (2513 : 155) ได้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมมิติและการปรับตัวระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าเด็กนักเรียน ป.7 ปรับตัวได้ดีกว่า เด็กนักเรียนป.4 และ ม.ศ.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ (2526 : 58) ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่าวัยรุ่นที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการปรับตัวสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

จิตริยา ไชยศรีพรหม (2527 : 84) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1 – ม.6) ในกรุงเทพมหานคร พบว่าการปรับตัวทางของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1 – ม.6) แต่ละระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงคะแนนจากค่าน้อยไปหามากตามระดับชั้นต่อไปนี้ ม.2 ม.1 ม.6 ม.4 ม.3 และ ม.5 และด้านการปรับตัวทางสังคมพบว่า คะแนนที่เรียงจากค่าน้อยไปหามากตามลำดับ มีดังต่อไปนี้ ม.2 ม.6 ม.4 ม.3 ม.1 และ ม.5

ภูซงค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในด้านการปรับตัวกับครู กับเพื่อน และด้านการเรียน มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่บ้าง (พิจารณาจากค่าเฉลี่ย)

สมศรี บุญอรุณรักษา (2539 : 69) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเครือคาทอลิก พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

ชนิษฐา ชื่นนิยม (2540 : 79) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ศรีธัญญา พบว่าเมื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 จะมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านดีกว่านักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ถึงระดับที่ .01 ยกเว้นการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2

ชาติชาย หมั่นสมักร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

อารมณ มัตตะเดช (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 945 คน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จากการวิจัยดังกล่าวผลงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่านักเรียนที่มีระดับที่ศึกษาที่แตกต่างกันจะมีระดับการปรับตัวที่แตกต่างกันด้วย และยังมิงงานวิจัยบางฉบับรายงานว่านักเรียนระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกัน มีการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะตรวจสอบตัวแปรระดับชั้นที่ศึกษากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยเป็นนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ด้วยเหตุนี้จึงนำมาสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

1.5.3 ทฤษฎีและงานวิจัยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวทางสังคม

จากการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวทางสังคมพบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้ต่ำ และเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีด้วย (Ringness. 1968 ; Gill. 1962 : 144 – 149 ; Assum and Levy. 1949 : 307 – 310) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในประเทศไทย ของ คมเพชร ฉัตรสุภากุล (2515 : 84) ที่ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม ในวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

งานวิจัยต่างประเทศ

โดนิแวน (ทิวา มั่งน้อย. 2534 : 20; อ้างอิงจาก Donovan. 1954) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวส่วนบุคคล กับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษาปีที่ 1 ในวิทยาลัยธุรกิจ มหาวิทยาลัยเดนเวอร์ ในปีการศึกษา 1958 – 1959 การทำนายพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัด และคะแนนจากเทอมแรก และปีแรก ส่วนการปรับตัวนั้น พิจารณาจากผลสำเร็จที่ได้จาก Guildford – Zimmerman Temperament Survey จากการเปรียบเทียบพบว่า กลุ่มที่มีการปรับตัวดีได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่ปรับตัวไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดเซนา (ทิวา มั่งน้อย. 2534 : 20; อ้างอิงจาก Desena. 1964) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Pennsylvania จำนวน 1,061 คน ปรากฏว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนได้ปานกลางหรือต่ำอย่างเห็นได้ชัด

งานวิจัยในประเทศ

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 81 – 82) ได้เปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครและสงขลา นั้นไม่พบความแตกต่างกันในการปรับตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาปัญหาในการปรับตัวแต่ละด้าน ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับสภาพภายในครอบครัวแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กุลวรรณ วิทยาวงศ์จุจิ (2526 : 101) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับการปรับตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีสัมพันธภาพในครอบครัวและการปรับตัวดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศึกษา พาหะมาก (2532 : 69) ได้ศึกษาพัฒนาการทางสติปัญญาและการปรับตัวของนักเรียน ในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 800 คน พบว่า พัฒนาการทางสติปัญญามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พัฒนาการทางการปรับตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพ็ญศรี วรสมบัติ (2537 : 79 – 80) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด สติปัญญา และการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมความเครียดในวัยรุ่นตอนต้น โดยศึกษานักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สติปัญญาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความเครียดในวัยรุ่นตอนต้น และวัยรุ่นตอนต้นที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมความเครียดไม่แตกต่างกัน ซึ่ง

ผู้วิจัยได้อธิบายว่า เนื่องจากพฤติกรรมเผชิญความเครียดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในชีวิต ความเชื่อ การสนับสนุนจากสิ่งแวดล้อมด้วย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว จึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างสติปัญญากับพฤติกรรมเผชิญความเครียดในวัยรุ่นตอนต้น

กรกฏา นักคัม (2538) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางจริยธรรม เชิงพุทธกับการปรับตัวทางสังคม สุขภาพจิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเชิงพุทธมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ การปรับตัวทางสังคม สุขภาพจิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชนิษฐา ชื่นเนียม (2540 : 80) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ศรีธัญญา พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้ม พฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ที่พบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวทางสังคมทั้งสองด้านดังกล่าว ดีกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับที่ .01

นิเทศก์ เจริญภัณฑุรณ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนต่อสภาพการเรียนวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีสถานศึกษา สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และค่าใช้จ่ายรายเดือนแตกต่างกัน มีปัญหาในการปรับตัวแตกต่างกัน นักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวสูงสุด ได้แก่ นักเรียนของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง นักเรียนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.00 และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายรายเดือนตั้งแต่ 3,001 บาทขึ้นไป

จากการวิจัยดังกล่าวผลงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจะมีระดับการปรับตัวที่แตกต่างกันด้วย และยังมีงานวิจัยบางฉบับรายงานว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะตรวจสอบตัวแปรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยเป็นนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ด้วยเหตุนี้จึงนำมาสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่านักเรียนที่มีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวมาพบว่า ตัวแปรทางชีวสังคม อันได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมทั้งสิ้น กล่าวคือ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะทำให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกันไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเหตุผลนี้มาสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรชีวสังคม อันได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

2. อินเทอร์เน็ต

2.1 ความหมายและการใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต

2.1.1 อินเทอร์เน็ตคืออะไร

โดยภาพรวมอินเทอร์เน็ตคือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมไปถึง 240 ประเทศทั่วโลก แต่ในความเป็นจริงแล้ว อินเทอร์เน็ตไม่ใช่เครือข่ายเอกภาพ หมายความว่า อินเทอร์เน็ตมิได้ประกอบด้วยเครือข่ายเพียงหนึ่งเดียว หากแต่เป็น เครือข่ายของเครือข่าย คือ ประกอบด้วยเครือข่ายจำนวนนับไม่ถ้วนซึ่งแต่ละเครือข่ายก็อาจมีขนาด ประสิทธิภาพในการส่งผ่าน สัญญาณ ประเภทของสื่อรับ-ส่งสัญญาณ (เช่น ส่งตามสาย หรือส่งผ่านอากาศ) และการครอบคลุมอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งในขอบเขตพื้นที่เดียวกันนั้น ก็อาจมีเครือข่ายย่อย ๆ เหลื่อมซ้อนกันอยู่ ตัวอย่าง เช่น ในประเทศไทย เครือข่ายเพื่อการศึกษาและวิจัยไทยสาร(Thai Sarn) เครือข่ายกาญจนาภิเษก เครือข่ายเพื่อโรงเรียนไทย (SchoolNet) เครือข่ายอุดมศึกษา(UniNet) ก็นับเป็นเครือข่ายย่อย ๆ ที่ต่าง ก็เป็นส่วนหนึ่งของอินเทอร์เน็ตด้วยกันทั้งสิ้น แม้เครือข่ายย่อยที่กระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลก เหล่านี้อาจมีความแตกต่างกัน แต่เพราะมาตรฐานทางเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมบางประการที่ใช้ร่วมกัน ทำให้เครือข่ายเหล่านั้นสามารถรับ-ส่งข้อมูลระหว่างกันได้ และทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน(พิรุมา และคณะ, 2543)

2.1.2 การใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต

สิ่งที่จำเป็นต้องเตรียมพร้อมก่อนการให้บริการในอินเทอร์เน็ตคือการขอเปิดบัญชีผู้ใช้ในศูนย์คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เราสามารถเข้าสู่อินเทอร์เน็ตได้โดยใช้คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมอยู่กับอินเทอร์เน็ตอาจจะเป็นที่บ้านหรือที่โรงเรียน คอมพิวเตอร์ที่ใช้จะเป็นพีซี แมคอินทอช หรือเครื่องในระดับสถานงานวิศวกรรมก็ได้ หากใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้านฮาร์ดแวร์ที่จำเป็นต้องมีเพิ่มเติมได้แก่ โมเด็ม และเบอร์โทรศัพท์ และซอฟต์แวร์สำหรับเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ที่บ้านผ่านสายโทรศัพท์เข้าสู่ศูนย์คอมพิวเตอร์

1. การเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต

การเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้งานบริการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สามารถเข้าสู่ระบบได้ 3 ทาง คือ

1.1 ต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบพีซีเข้ากับระบบเครือข่ายในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับระบบอินเทอร์เน็ตเรียบร้อยแล้ว

1.2 ต่อเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตโดยใช้โมเด็มผ่านโทรศัพท์

1.3 ต่อเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตโดยใช้โมเด็มผ่านโทรศัพท์เป็นลักษณะออนไลน์

2. เมื่อเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้แล้ว

เราสามารถให้บริการเบื้องต้นที่มีจัดไว้ในศูนย์คอมพิวเตอร์ เปิดอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แล้วตอบจดหมายกลับ หรือส่งจดหมายติดต่อไปยังบุคคลอื่น หรือขอสนทนทางเครือข่ายกับผู้ใช้ที่เรารู้จักที่กำลังทำงานอยู่ที่เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นด้วยการพิมพ์ข้อความผ่านทางแป้นพิมพ์

จากปรัชญาของระบบเครือข่ายที่มุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสูงสุด หนทางหนึ่งคือการเปิดบริการให้ผู้อื่นใช้บริการด้วย อินเทอร์เน็ตจึงมีศูนย์และหน่วยให้บริการข้อมูลข่าวสารหลายชนิด การใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้ระบบต้องมีรายชื่อ (Account) ของตนเองที่ผู้จัดการระบบเป็นผู้กำหนดให้ (สมชาย นำประเสริฐ. 2537 : 193) เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก ระบบอินเทอร์เน็ตจึงได้ถูกนำมาใช้โดยให้บริการต่าง ๆ (ครรชิต มัลลียงศ์. 2539 : ถนอมพร ดันพิพัฒน์. 2539 : กิตติ ภัคติวิฒนะกุล. 2539 และสุรศักดิ์ สงวนพงษ์. 2538 ; อ้างอิงจาก คมกริช ทักกิกพา. 2540 : 18 - 19) คือ

1. บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - mail) เป็นการรับส่งจดหมายผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและความคิดเห็นกับผู้อื่น ๆ ถ้าผู้รับมีที่อยู่ตามข้อกำหนดของการใช้ E - mail

2. บริการยูสเน็ต (Usenet) เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มสนทนา เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ใช้ที่สนใจเรื่องต่าง ๆ เฉพาะด้านซึ่งเรียกว่า "newgroups" หรือกลุ่มข่าว เช่นกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับกีฬา สุขภาพ วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. บริการเทลเน็ต (Telnet) เป็นการขอเข้าใช้เครื่องระยะไกล โดยการใช้คอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเข้าไปใช้บริการของเครื่องคอมพิวเตอร์อื่น ที่อยู่ห่างออกไปบนอินเทอร์เน็ต เช่น ห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ ทั่วโลก หรือเครือข่ายอื่นที่ยินยอมให้เข้าไปใช้ได้ โดยแต่ละเครือข่ายจะมีข้อกำหนดและข้อจำกัดในการเข้าไปใช้ที่แตกต่างกัน

4. บริการโกเปอร์ (Gopher) เป็นบริการที่จัดข้อมูลข่าวสารและไฟล์ต่าง ๆ สามารถค้นหาข้อมูลด้วยเมนู เป็นโปรแกรมที่มีรายการเลือก เพื่อช่วยเหลือผู้ใช้ในการในการค้นหาแฟ้มข้อมูล ความหมาย และทรัพยากรอื่น ๆ โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องทราบและใช้รายละเอียดของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงอยู่กับอินเทอร์เน็ต หรือแฟ้มข้อมูลใด ๆ ทั้งสิ้น

5. บริการอาร์ชี (Archie) เป็นระบบเรียกไฟล์ข้อมูลแบบหนึ่งที่พัฒนาขึ้นใช้ในอินเทอร์เน็ต เป็นบริการฐานข้อมูลที่ครอบคลุมทั่วโลก ประกอบด้วยแฟ้มที่นำมาจากระบบต่าง ๆ ทั่วโลก เช่นแฟ้มโปรแกรมเอกสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ช่วยในการค้นหาแฟ้มที่เราทราบชื่อแต่ไม่ทราบว่าแฟ้มนั้นอยู่ในเครื่องบริการใดของอินเทอร์เน็ต โปรแกรมนี้จะสร้างบัตรรายการไว้ในฐานข้อมูล เมื่อเรียกใช้พร้อมกับพิมพ์ชื่อแฟ้มที่ต้องการก็จะทราบตำแหน่งที่อยู่ของแฟ้มที่ต้องการได้

6. บริการเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web หรือ WWW) เป็นบริการข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน จุดเด่นที่เหนือกว่าบริการอื่น ๆ คือ ความง่ายในการใช้งานและรูปแบบการแสดงผลแบบไฮเปอร์เท็กซ์ที่เชื่อมโยงจากข้อมูลชุดหนึ่งไปสู่ข้อมูลอีกชุดหนึ่ง ข้อมูลใน WWW มีทั้งข้อมูลปรกติหรือแบบมัลติมีเดียที่ประกอบด้วยเสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว

7. บริการขนถ่ายแฟ้มข้อมูล (File Transfer Protocol หรือ FTP) บริการโอนย้ายไฟล์ข้อมูลและโปรแกรมต่าง ๆ ผู้ใช้ FTP สามารถคัดลอกไฟล์ข้อมูลไปยังที่ที่ต้องการได้ ขอดูรายการไฟล์ข้อมูลถึงข้อมูลออกมาอ่าน ซึ่งสามารถทำได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลชนิดใดก็ตาม เช่น โปรแกรม ข้อความ รูปภาพ เสียง หรือข้อมูลรูปแบบอื่น ๆ

8. บริการเว็ส (Wide Area Information Service หรือ WAIS) เป็นบริการช่วยในการสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต ช่วยให้สามารถค้นหาฐานข้อมูลได้โดยไม่ต้องรู้คำสั่งพิเศษในการสืบค้น และยังสามารถค้นหาจากฐานข้อมูลเดี่ยว ๆ หรือหลายฐานข้อมูลพร้อม ๆ กัน

9. บริการไออาร์ซี (Internet Relay Chat หรือ Chat) เป็นการสนทนาโต้ตอบกันทางอินเทอร์เน็ต โดยการพิมพ์ข้อความหรือใช้เสียง โดยอาจสนทนากันเป็นกลุ่มหรือระหว่างบุคคล 2 คนก็ได้ การสนทนายรูปแบบนี้เป็นที่นิยมมาก เนื่องจากเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยกันได้ทันที เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Talk หรือ Chat

2.1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต

เพิ่มความรู้	93.30 %
เพื่อเพิ่มความสนใจในการรับรู้ข่าวสาร	86.86 %
เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร	79.03 %
ได้ความบันเทิง	77.54 %
ได้รู้จักคนมากขึ้น	56.95 %
ส่งเสริมธุรกิจ	38.23 %
อื่น ๆ	3.37 %

หมายเหตุ : จำนวนผู้ตอบ 2404 คน โดยตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

(สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2542)

2.2 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (ศรีศักดิ์ จามรมาน. 2540 : 87-88)

เริ่มจากปี 2530 ที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT = Asian Institute of Technology) ในเมืองไทยได้ตกลงทำสัญญากับภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น (Melbourne) ประเทศออสเตรเลียเพื่อที่จะให้บริการทางด้านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยออสเตรเลียจะเรียกมาที่ AIT วันละ 3 ครั้งเพื่อจะส่งและรับไปรษณีย์

ปัญหาประการหนึ่งที่ประสบในตอนนั้นคือ ไม่สามารถควบคุมข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เข้ามาในเครื่องได้โดยเฉพาะข่าวสารที่ยาวมาก ๆ เช่น รายการวารสาร รายการประกาศเชิญประชุม รายละเอียดการประชุม ฯลฯ ซึ่งไม่ได้ขอไปแต่ก็ต้องจ่ายค่ารับในส่วนนี้ด้วย ต่อมาปัญหานี้ได้รับการแก้ไขโดยการจ่ายค่าบริการเป็นอัตราคงที่ต่อเดือนแทนที่จะเป็นตามจำนวนตัวอักษร

ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ในช่วงระยะเวลาที่ศูนย์ AIT ที่ติดต่อกับออสเตรเลีย เวลา 02.30 น. และ 19.30 น. ผู้ใช้ทั้งหลายจะถูกขอร้องไม่ให้โทรศัพท์เข้าไปในศูนย์ในช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องจากมีหมายเลขโทรศัพท์เพียงหมายเลขเดียว

หลังจากนั้นอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยก็มีลำดับความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยลักษณะการใช้งานจะเน้นไปในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาแทบทั้งสิ้น

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่ออนไลน์หรือติดต่อกันตลอดเวลาเริ่มขึ้นในเดือนสิงหาคม 2535 โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้เชื่อมต่อเครือข่ายในประเทศไทยกับอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรก สถาบัน

ที่ออนไลน์กับอินเทอร์เน็ตเป็นกลุ่มแรก ได้แก่ จุฬา ฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ AIT มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ฯลฯ แต่ที่ดังที่สุดเห็นจะเป็นมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เพราะที่นั่นมีการบังคับเลยว่าให้นักศึกษาทุกคนใช้อินเทอร์เน็ต เรียกว่านักศึกษาที่นั่นทุกคนต้องรู้อินเทอร์เน็ตถึงจะจบการศึกษา

2.3 กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ได้มีการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่เป็นนักเรียนชั้นประถมและมัธยมศึกษาในปี พ.ศ.2541 มีจำนวน 110,000คน ในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยถึง 800,000 คน (<http://www.isoc-th.org/internet/internet.htm>)

จากการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ดำเนินการโดยสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) โดยทำการสำรวจในปี พ.ศ. 2542 ผลของการสำรวจแสดงให้เห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ยังมีการกระจุกตัวอยู่ในหมู่ประชาชนเพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้นคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และพื้นที่ใกล้เคียง มีการศึกษา มีความรู้ภาษาอังกฤษ และมักเป็นผู้ที่มีความสนใจในคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีทางการสื่อสารและสารสนเทศเป็นพิเศษ หรือเป็นผู้ที่ทำงานอยู่ในแวดวงการศึกษา การวิจัย อีกนัยหนึ่งคือ การใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยไม่มีการกระจายตัวสู่ประชากรในวงกว้าง นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์ทั้งในฐานะของผู้ซื้อและผู้ขายยังไม่เป็นที่นิยมนัก เมื่อสำรวจถึงพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จากกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจำนวน 2,404 คน พบว่า (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2542)

เมื่อพิจารณาที่เพศผู้ใช้ พบว่า

- เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.06

- เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 34.94

เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุ พบว่า

- อายุไม่เกิน	10 ปี	คิดเป็นร้อยละ	0.08
- ผู้มีที่อายุ	10-14 ปี	คิดเป็นร้อยละ	0.92
- ผู้มีที่อายุ	15-19 ปี	คิดเป็นร้อยละ	10.32
- ผู้มีที่อายุ	20-29 ปี	คิดเป็นร้อยละ	57.53
- ผู้มีที่อายุ	30-39 ปี	คิดเป็นร้อยละ	22.55
- ผู้มีที่อายุ	40-49 ปี	คิดเป็นร้อยละ	7.40
- ผู้มีที่อายุ	50-59 ปี	คิดเป็นร้อยละ	1.04
- ผู้มีที่อายุ	60-69 ปี	คิดเป็นร้อยละ	0.17
- ผู้มีที่อายุ	70 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ	0

เมื่อพิจารณาตามสถานะการทำงานปรากฏว่า

- เกษียณ	คิดเป็นร้อยละ	0.17
- ศึกษาอยู่	คิดเป็นร้อยละ	27.65
- ไม่ได้ทำงาน	คิดเป็นร้อยละ	11.50
- ทำงานอยู่	คิดเป็นร้อยละ	63.43

2.4 เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย

โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยหรือโครงการสกูลเน็ต (SchoolNet) เป็นโครงการนำร่องที่เป็นความร่วมมือกันระหว่าง 3 กระทรวงคือ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงคมนาคม และกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นในปี 2538 (ปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศไทย) โดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (Nectec) เป็นโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงโรงเรียนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ด้วยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เพื่อมุ่งเน้นที่จะนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยพัฒนาและยกระดับการศึกษาของเยาวชนไทย (มุลลี พรโชคชัย, 2543) ในปัจจุบันมีโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยเป็นจำนวน 2,914 โรงเรียน (ข้อมูลจาก www.school.net.th วันที่ 4 ก.ย. 44) วัตถุประสงค์หลักของโครงการ (SchoolNet เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย, 2540) คือ

1. เพื่อช่วยให้โรงเรียนมัธยมในกรุงเทพ ฯ และต่างจังหวัดเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายข้อมูลกลุ่มโรงเรียนทั่วโลก
2. เพื่อเป็นสื่อการแลกเปลี่ยนเอกสาร สื่อการสอน ดัชนีห้องสมุด ระหว่างโรงเรียน และระหว่างโรงเรียนกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
3. เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ (ทั้งอาจารย์และนักเรียน) ในระดับโรงเรียนได้เข้าถึงศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ และห้องสมุดในอินเทอร์เน็ต
4. เพื่อช่วยให้ครูอาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนสามารถติดต่อกับครู อาจารย์ หรือนักเรียนในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในระดับโรงเรียนหรือสูงกว่าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน และมีผู้เล็งเห็นความสำคัญของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการศึกษาของเยาวชน สิ่งเหล่านี้เป็นจุดกำเนิดของโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ได้รับและใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาการปรับตัวทางสังคม

2.5 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ความหมายของพฤติกรรม

ฮาร์ริสและสติเวิร์ท (Harris and Stewart. 1986 : 54 ; อ้างอิงจาก สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2543 : 5) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมมนุษย์ไว้ว่า หมายถึง แนวทางในการแสดงออกของบุคคล อาจจะดีหรือเลว อาจจะที่ชอบหรือไม่ก็ได้

กันยา สุวรรณแสง (2532) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า คือ กริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งของประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

ดังนั้นพฤติกรรมของผู้ใช้อินเตอร์เน็ต หมายถึง แนวทางการแสดงออกของกริยา อาการ การประพฤติปฏิบัติ การกระทำของผู้ที่ใช้เครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งของประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตได้มีผู้ศึกษาในด้านต่างๆ โดยพฤติกรรมที่ศึกษา ได้แก่

Mimos และ Beta Interactive Service (Beta Interactive Service. 1995 : 1 – 3) สำรวจการใช้อินเตอร์เน็ตเป็นครั้งแรกในประเทศมาเลเซียในปี 1995 ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต จำนวนครั้งที่ใช้อินเตอร์เน็ต และสถานที่ใช้อินเตอร์เน็ต

เรวดี คงสุภาพกุล (2538) ศึกษาเรื่องการใช้ระบบอินเตอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตในเรื่อง ประสบการณ์ทางคอมพิวเตอร์และอินเตอร์เน็ตคือการเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ ความถนัดในการใช้คอมพิวเตอร์ การเรียนรู้การใช้อินเตอร์เน็ต และการศึกษาการใช้อินเตอร์เน็ตเพิ่มเติม

เพ็ญทิพย์ จิรพินสุรณ (2539) ศึกษาพฤติกรรมแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเตอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยศึกษาความถนัดในการใช้ สถานที่ที่ใช้ ประเภทเนื้อหาที่เลือก และบริการที่เลือกใช้

คมกริช ทักพิพา (2540) ศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเพื่อโรงเรียนไทย แบ่งพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตเป็น 3 ด้าน คือ ด้านแรกพฤติกรรมก่อนการใช้อินเตอร์เน็ต ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เริ่มใช้คอมพิวเตอร์ การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การสมัครเป็นสมาชิกอินเตอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต และเหตุผลในการใช้ ด้านที่สองพฤติกรรมระหว่างการใช้อินเตอร์เน็ต ประกอบด้วย ความถนัดในการใช้ วันที่ใช้ ระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้แต่ละครั้ง ช่วงเวลาที่ใช้ สถานที่ที่ใช้ ใช้ตามลำพังหรือร่วมกับผู้อื่น การเลือกใช้บริการ วัตถุประสงค์ของการใช้ และการปฏิบัติเมื่อพบสิ่งที่น่าสนใจ ด้านที่สามพฤติกรรมหลังการใช้อินเตอร์เน็ต ประกอบด้วยการใช้ประโยชน์จากอินเตอร์เน็ต และการปฏิบัติหลังการใช้อินเตอร์เน็ต

มณีวัลย์ เอมะอมร (2540) ได้ศึกษาเรื่อง อินเตอร์เน็ต : การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตในเรื่อง แหล่งใช้บริการโดยไม่เสียค่าสมาชิก เวลาการใช้อินเตอร์เน็ตต่อวัน บริษัทที่ให้บริการสมาชิกอินเตอร์เน็ต ช่วงเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ความรู้ของผู้ใช้ที่มีต่อวิธีการใช้อินเตอร์เน็ต เหตุผลในการใช้อินเตอร์เน็ต และวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (2542) ทำการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตคือ ประสิทธิภาพการใช้สถานที่ที่ใช้ สาเหตุจูงใจให้ตัดสินใจใช้บริการ ลักษณะการใช้ที่เป็นอยู่จริง จำนวนชั่วโมงที่ใช้ อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ เวลาที่ใช้ และประโยชน์ที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต

ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศ งามอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสื่อสารผ่านเว็บไซต์ไว้ดเว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ไว้ดเว็บมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ มาฮายาดิน (Mohaiadin. 1996) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามาลาเซียที่กำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ พบว่า นักศึกษาชายมีความถี่และทักษะในการใช้มากกว่านักศึกษาหญิง

ในด้านสาขาที่เรียน เรวดี คงสุภาพกุล (2538) ได้ศึกษาการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในการแลกเปลี่ยนกับเพื่อนและการค้นคว้า ขณะที่นิสิตสาขาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตในการติดต่อกับเพื่อน นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของ คมกริช ทักพิพา (2540) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย พบว่า นักเรียนสายศิลปศาสตร์ เข้าเว็บไซต์ด้านความบันเทิง ใช้บริการสนทนาออนไลน์เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมากกว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และนักเรียนสายศิลปศาสตร์ ได้รับความเพลิดเพลินจากการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า นักเรียนสายวิทยาศาสตร์

ในด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต เรวดี คงสุภาพกุล (2538) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คมกริช ทักพิพา (2540) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 9.92 เดือน

ในด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมากที่สุด (เรวดี คงสุภาพกุล. 2538; Mohaiadin. 1996) ส่วนงามอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539) พบว่า นักศึกษาใช้เว็บไซต์ไว้ดเว็บเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ และใช้ประโยชน์ในด้านวิชาการ ส่วน เพ็ญทิพย์ จิรพินนุสรณ์ (2539) พบว่านักศึกษาและบุคลากร ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ต้องการแสวงหาข้อมูลข่าวสารในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และความบันเทิงตามลำดับ ต่อมามาณีวัลย์ เอมะอมร (2540) พบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ใช้เพื่อรับข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ และใช้เพื่อความบันเทิง รองลงมาคือศึกษาและวิจัย สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (2542) ผลการสำรวจพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ใช้เพื่อหาข้อมูลมากที่สุด ติดต่อบุคคล ติดต่อบริษัท และเพื่อความบันเทิง ตามลำดับ ด้านการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ต มาฮายาดิน (Mohaiadin. 1996) พบว่าบริการที่นักศึกษามาลาเซียที่ศึกษาในต่างประเทศใช้มากที่สุดคือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา เหลืองสมบูรณ์ (2537) ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ พบว่า บริการที่ใช้มากที่สุดคือ บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือการโอนย้ายแฟ้มข้อมูล และสนทนาผ่านระบบเครือข่าย ตามลำดับ ส่วนเพ็ญทิพย์ จิรพินนุสรณ์ (2539) พบว่านักศึกษาและบุคลากรของสถาบัน

เทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ใช้บริการเวปไซด์ไวด์เว็บมากที่สุด รองลงมาคือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลประเภทซอฟต์แวร์เพื่อมาใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ พจนารถ ทองคำเจริญ (2539) ที่พบว่าอาจารย์และนิสิตนักศึกษาใช้บริการเวปไซด์ไวด์เว็บมากที่สุด รองลงมาคือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลและการขอเข้าใช้เครื่องระยะไกล มณีวัลย์ เอมะอมร (2540) พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ ใช้เวปไซด์ไวด์เว็บ คมกริช ทักพิพา (2540) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ส่วนใหญ่ใช้เวปไซด์ไวด์เว็บ

ในด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต มณีวัลย์ เอมะอมร (2540) พบว่าผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต โดยไม่เสียค่าสมาชิกจากมหาวิทยาลัย หน่วยราชการ และรัฐวิสาหกิจซึ่งเชื่อมต่อกับเนตเทค จะใช้บริการอินเทอร์เน็ตวันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง ในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ช่วงบ่าย และวันเสาร์ถึงวันอาทิตย์ช่วงกลางวันทุกวัน คมกริช ทักพิพา (2540) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6.67 ชั่วโมง เฉลี่ยครั้งละ 1.78 ชั่วโมง แกดช และ แอสปเดน (Katz and Aapden. 1997) พบว่าวัยรุ่นมีจำนวนชั่วโมงในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้ใหญ่

จากงานวิจัยข้างต้นพบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่สำคัญ ประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยสนใจที่จะนำพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตนี้เป็นตัวแปรในการศึกษา

2.5.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและสังคม ด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ตและสังคม

เบรนนอร์ (Brenner. 1997) ทำการสำรวจตัวแปรการใช้อินเทอร์เน็ต การเสพและการติดของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใน 90 วันแรก พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากในการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาน้อยกว่าในการสื่อสารกับผู้อื่น เมื่อใช้เวลาในการออนไลน์ (online) เท่ากันกับบุคคลที่มีประสบการณ์น้อยกว่า และพบอีกว่าประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อการแสดงบทบาทระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ต

คอต (Kot. 1998) ศึกษาเรื่องความรู้สึกทางสังคมจิตวิทยากับเครือข่ายไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิก The Electronic Teacher Center (ETC) โดยใช้เครื่องมือวัด 2 ชนิด แบบแรกเป็นเครื่องมือสำรวจความรู้สึกเป็นสังคมจิตวิทยา แบบที่สองคือ การวิเคราะห์ความพอใจจากข้อความสาธารณะ จากการสำรวจพบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นสังคมจิตวิทยากับระยะเวลาการเป็นสมาชิก หรือความถี่ที่ใช้ในการสื่อสารผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ข้อมูลนี้ไม่สนับสนุนงานวิจัยที่ผ่านมาที่ว่า การสื่อสารจะช่วยส่งเสริมความรู้สึกเป็นสังคม และผลที่ได้ยังขัดแย้งกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความพอใจ ในปัจจัยความรู้สึกเป็นสังคมระหว่างการสื่อสารจากสมาชิก ETC ผ่านข้อความสาธารณะ พบว่าสัมพันธภาพของการสื่อสารและความรู้สึกเป็นสังคมทางจิตวิทยายังคงมีอยู่

นารัตน์ สุวรรณวารี (2543) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่าประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต, ด้านการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตและสังคม

สปรอลล์ และฟาแรก (Sproull and Faraj. 1995) กล่าวว่า บุคคลที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูล เสริมความรู้ทางเทคโนโลยี บุคคลที่ใช้ในลักษณะนี้จะรู้สึกโดดเดี่ยวและเป็นอิสระ ในทางกลับกัน บุคคลก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่มีจุดมุ่งหมายทางสังคมมากขึ้น โดยใช้ติดต่อกับเพื่อน ครอบครัว ผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเข้าร่วมกับสังคมผ่านนิวส์กรุป (newgroups) ก็ได้

เคร้าท์ และคณะ (Kraut, et al.1998) คณะวิจัยแห่ง Carnegie Mellon University ในเมืองพิตส์เบิร์ก นำโดยนักจิตวิทยา Robert Kraut ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตและการสื่อสารกับคนอื่นในสังคม ของบุคคลจำนวน 169 คน 73 ครอบครัว เป็นครอบครัวที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาก่อนผลการศึกษาพบว่า ถึงแม้บุคคลมีเป้าหมายการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารกับคนอื่น ๆ แต่ปรากฏชัดเจนว่า การสื่อสารกับคนอื่น ๆ โดย อี – เมล์ (e – mail) และโดยรูปแบบอื่น ๆ ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่สามารถชดเชยสิ่งที่ขาดไปจากปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ โดยตรงได้

ด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตและสังคม

เบรนนอร์ (Brenner. 1997) ศึกษาการติดอินเทอร์เน็ต ได้กล่าวถึงงานวิจัยก่อนหน้านี้ว่า ข้อมูลจากการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรายงานว่า การใช้อินเทอร์เน็ตขัดแย้งกับความคาดหวังของผู้ใช้ที่มีต่อชีวิตผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการจัดการเวลาของผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับบทความจากไทยแพเรนธ์ดอทเน็ต (http://www.thaiparents.net/tip_august.htm) ซึ่งออนไลน์เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2544 กล่าวถึง ดร. Kim Ju – han แนะนำวิธีสังเกตคนที่เป็นโรคติดอินเทอร์เน็ตไว้ว่า คนเหล่านี้จะถูกดูดซับเข้าสู่โลกเสมือนมากขึ้น ทุกที่ ๆ คือใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อย ๆ ล้มเหลวกับความพยายามที่จะลดจำนวนชั่วโมงการใช้งานทุกครั้ง เพิกเฉยหรือไม่ให้ความสำคัญกับเพื่อนหรือครอบครัว บางครั้งต้องโกหกเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเองด้วย และจะมีอาการเศร้าโศกเสียใจทุกครั้งที่ต้องออกจากระบบหรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ต

เคร้าท์ (Kraut. 1998) คณะวิจัยแห่ง Carnegie Mellon University ในเมืองพิตส์เบิร์ก นำโดยนักจิตวิทยา Robert Kraut ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตและการสื่อสารกับคนอื่นในสังคม ของบุคคลจำนวน 169 คน 73 ครอบครัว เป็นครอบครัวที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาก่อน คณะวิจัยได้ติดตามผลจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้ช่วงเวลานึ่งถึงสองปีของการศึกษา คณะวิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ร่วมโครงการศึกษาวิจัยดูความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมอยู่ร่วมกับคนอื่น คือปฏิสัมพันธ์กับคนในครอบครัวและต่อเพื่อน วัดระดับความซึมเศร้ากับความรู้สึกโดดเดี่ยว ผลการศึกษาพบว่า คนที่ใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตจะสนิทกับคนในครอบครัวน้อยลง พบเพื่อนฝูงน้อยลง มีคะแนนความซึมเศร้าสูงและมีความเครียดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ถึงแม้จะเวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเพียงสัปดาห์ละ 1-4 ชั่วโมง

จากบทความและงานวิจัยข้างต้นพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ มีผลกระทบในด้านสังคมของผู้ใช้ ดังเช่น งานวิจัยของ โรเบิร์ต เคร้าท์ (Kraut. 1998) ที่พบว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารกับคนอื่น ๆ และใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเพียงสัปดาห์ละ 1-4 ชั่วโมง ทำให้ผู้ใช้มีความสัมพันธ์กับครอบครัวและเพื่อนลดน้อยลง มีความซึมเศร้าสูง และมีความเครียดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ซึ่งงานวิจัยนี้ขัดแย้งกับความคิดเห็นของ ซิลเวอร์แมน (Silverman. 1999) กล่าวว่า ความซึมเศร้าของบุคคลนั้นเกิดได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต และความซึมเศร้าที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นผลมาจาก การขาดสัมพันธ์ภาพในอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้ เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความเกี่ยวข้องกับสังคมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต และจากบทความและงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันจะมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

3. สังคมอินเทอร์เน็ตและการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต

3.1 สังคมอินเทอร์เน็ต

ในปัจจุบัน นักเล่นอินเทอร์เน็ตจำนวนหนึ่ง ได้สร้างสังคมใหม่ขึ้นมา คำว่าใหม่ในที่นี้ ไม่ใช่ใหม่แต่เพียงในแง่กายภาพที่คนสามารถติดต่อสื่อสารกันโดยนั่งหน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วไม่ติดต่อออกสู่โลกภายนอก แต่ยังหมายถึงความใหม่ในแง่มุมมอง แนวคิด วิธีปฏิบัติตัวของคนในสังคมนี้ โดยการติดต่อสื่อสารผ่านการเล่นโปรแกรมไอราร์ชี (Internet Relay Chat) การใช้ เบราเซอร์ (Browser) เปิดเข้าไปร่วมวงสนทนาในเว็บไซต์ที่ให้บริการ (Chat) เช่น www.sanook.com, www.pantip.com, www.yahoo.com เป็นต้น นอกจากการแชตแล้วเว็บไซต์เหล่านี้ยังให้บริการเว็บบอร์ด (Web Board) ซึ่งเป็นเครื่องมือในสังคมโลกอินเทอร์เน็ตอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ให้คนเข้าไปตั้งกระทู้แสดงความคิดเห็นของตนเอง หรือเข้าไปร่วมแสดงความคิดเห็นในกระทู้ของคนอื่นที่มาตั้งเอาไว้ก่อนหน้า เสน่ห์ดึงดูดของสังคมในโลกของอินเทอร์เน็ต ที่ทำให้คนกลุ่มหนึ่งใช้เวลาครึ่งก่อนวันไปกับมัน คือรูปแบบในการสร้างความสัมพันธ์ที่มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับโลกของความเป็นจริง มุมมองแนวคิดและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ในสังคมโลกอินเทอร์เน็ต พัฒนามาจากรากฐานที่ไม่มีใครรู้จักตัวตนจริง ๆ ของผู้ใช้ และผู้ใช้ไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของผู้อื่นเช่นกัน (วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. 2543 : 23)

3.1.1 ลักษณะเฉพาะทางจิตวิทยาสังคมที่พบเฉพาะในอินเทอร์เน็ต

เจมส์ เซมปีซี (Sempsey. 1995) ทำการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่อง จิตทางสังคมจิตวิทยาของผู้ใช้จำนวนมากในอินเทอร์เน็ต (The Psycho – Social Aspects of Multi – User Dimensions in Cyberspace) ผู้ใช้การสื่อสารจำนวนมากไม่ใช่เข้าไปเล่นเกมแต่เป็นการติดต่อที่ไม่มี การเริ่มต้นและไม่มีตอนจบ ไม่มีการให้คะแนน ไม่มีผู้ชนะ อีกทั้งผู้ใช้ยังสามารถเพิ่มจำนวนบุคคลที่

ต้องการติดต่อได้อีกด้วย ในแต่ละครั้งของการใช้จะมีผู้ใช้นี้มากกว่า 1 คนเสมอและสามารถเรียกติดต่อกันได้ทันที นอกจากนี้บทความได้กล่าวถึงลักษณะพิเศษของผู้ใช้การสื่อสารจำนวนมากในอินเทอร์เน็ตที่ตรงกันข้ามกับชีวิตจริง คือ ผู้ใช้การสื่อสารจำนวนมากในอินเทอร์เน็ตส่วนมากจะใช้เพียงตัวอักษรเท่านั้นในการติดต่อสื่อสาร ในการติดต่อสื่อสารจะไม่มีลักษณะทางกายภาพ ไม่สามารถทราบระยะที่แท้จริงได้ เมื่อไม่ต้องการติดต่อสามารถแยกตัวออกมาจากบทสนทนาได้ทันที โดยปราศจากความสับสนวุ่นวายและเสียงรบกวนซึ่งแตกต่างจากชีวิตจริง เจมส์ เชมป์ซี่ ได้พบปรากฏการณ์ทางจิตวิทยาสังคมที่พบเฉพาะในอินเทอร์เน็ต 6 ปรากฏการณ์ดังนี้

1. ไร้การควบคุม (Disinhibition) เป็นผลเนื่องมาจากในอินเทอร์เน็ตขาดการแสดงออกทางสังคม เช่น ภาษาร่างกาย การแสดงออกของสีหน้าและน้ำหนัของเสียง อีกทั้งในอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องแสดงชื่อจริงออกมา ทำให้ไม่สามารรถเอาผิดกับผู้ที่ทำได้ ในอินเทอร์เน็ตจึงมีอิสระเต็มที่ในการกระทำการต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ อีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์นี้เนื่องมาจากในอินเทอร์เน็ตไร้กฎเกณฑ์และเป็นสังคมที่สับสนวุ่นวาย

2. ความแตกต่างระหว่างเพศ (Gender Differences) พบการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยเพศชายเข้าไปทำประโยชน์น้อยกว่าผู้หญิง แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศหญิงและเพศชายในเรื่องการใส่ร้ายป้ายสี เพศชายมีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรง เพศหญิงส่วนมากจะใช้ถ้อยคำที่ประกอบไปด้วยความรัก

3. การปลอมเป็นเพศตรงข้าม (Gender Swapping) เนื่องจากในอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องแสดงชื่อจริงของตน บุคคลจึงไม่จำเป็นต้องแสดงเพศที่แท้จริงออกมา เมื่อศึกษาการปลอมเป็นเพศตรงข้ามในอินเทอร์เน็ตพบว่า ผู้ที่ทำการปลอมเป็นเพศตรงข้ามไม่จำเป็นต้องเป็นพวกกรักร่วมเพศ จากการสำรวจพบว่าผู้หญิงที่ปลอมเป็นชายจะมีลักษณะสุภาพและมีมารยาท และชายที่ปลอมเป็นหญิงรายงานว่า เมื่อปลอมเป็นหญิงพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือที่ดีกว่าเป็นเพศชาย

4. การมีหลากหลายตัวตน (Multiple Identities) เจย์ ชาสเคส นักสังคมสงเคราะห์ ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ การปฏิรูปใหม่ของตนในผู้ใช้จำนวนมากพบว่า ผู้ใช้มีหลากหลายตัวตน ที่เกิดจากจุดประสงค์ที่หลากหลายในชีวิตจริง ผู้ใช้จะปรากฏ 1 ตัวตน ก็ต่อเมื่อมี 1 ความปรารถนา

5. การติดการใช้งานหลายคน (Multiple – Users Addiction) พบผู้ใช้ที่หมกหมุ่นและปลดปล่อยอารมณ์เกินเหตุ มีการรายงานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่มีความสัมพันธ์กับการตายด้วยโรคหัวใจเป็นผลมาจากขาดการพักผ่อนและขาดการดูแลรักษาตนเอง หรือฆ่าตัวตายที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเครียดจากอินเทอร์เน็ต

6. ชาติมิตรภาพ (Friendliness) ผู้ใช้จะให้มิตรภาพคืนกลับกับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต สิ่งที่สำคัญที่สุดในการมีสังคมที่แท้จริงในอินเทอร์เน็ตคือ มีการทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจริงจึงไม่ทำเล่น ๆ เป็นผู้ฟังที่ดีสำหรับงานที่สมบูรณ์ และมีน้ำใจให้กับคนในสังคม รูปแบบของกลุ่มในอินเทอร์เน็ตจะสามารถพัฒนาได้ช้ากว่าและยากกว่ากลุ่มในชีวิตจริง หากว่าผู้ใช้สามารถแสดงออกถึงความไว้วางใจ มีความใกล้ชิดสนิทสนม และลดความเป็นส่วนตัวลงมา ผู้ใช้สามารถลดระยะห่างทางสังคมที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตได้

3.1.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสังคมและสังคมอินเทอร์เน็ต

เคร้าท์ (Kraut. 1998) ได้กล่าวว่าเพื่อนที่ได้จากการออนไลน์แตกต่างจากเพื่อนที่โรงเรียนหรือเพื่อนบ้าน ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือตลอดเวลาด้วยความเต็มใจ เพราะเพื่อนออนไลน์ไม่ได้อยู่กับเราทุกวัน แต่จะมีส่วนที่เหมือนกันระหว่างเพื่อนออนไลน์กับเพื่อนในชีวิตจริงตรงที่เข้าใจในบทสนทนา ได้เถียงกันในเรื่องต่าง ๆ ได้เท่ากันเอง

แม็คเคนนา (Mckenna. 1999) ศึกษาการสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่พบกันในอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลทางสังคมและโดดเดี่ยวจะเป็นผู้ที่มีรูปแบบสัมพันธภาพที่สนิทกับผู้อื่นมากผ่านทางอินเทอร์เน็ต เหตุผลมาจากที่พวกเขาสามารถแสดงถึงความรู้สึกถึงตัวตนที่แท้จริง ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติในอินเทอร์เน็ตได้มากกว่าชีวิตจริง และการสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่พบกันในอินเทอร์เน็ตจะเป็นเรื่องง่ายและพัฒนาได้เร็วกว่าในชีวิตจริง ในที่สุดแล้วบุคคลมีแนวโน้มที่จะทำให้เพื่อนในอินเทอร์เน็ตกลายมาเป็นเพื่อนในชีวิตจริง

มหาวิทยาลัยไรเดอร์มีการศึกษาทางจิตวิทยาไซเบอร์สเปซ (The Psychology of Cyberspace : Cyberpsychology) โดยเริ่มตั้งแต่ปี 1996 ในระบบออนไลน์ที่ URL <http://www.rider.edu/users/suler/psycyber/psycy.html> จอห์น ซูลเลอร์ (Suler. 2000) หนึ่งในนักวิจัยในมหาวิทยาลัยไรเดอร์ได้เขียนบทความเรื่อง In The Cyberspace Bubble Full Immersion and f2f Isolation กล่าวถึงงานวิจัยของบริษัทซอฟต์แวร์แห่งหนึ่ง ที่ต้องการให้อาสาสมัครจำนวน 3 คน พักอยู่ในห้องพักโรงแรมที่มีเพียงคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเท่านั้นเป็นเวลา 1 เดือน โดยไม่ออกไปไหนนอกห้องพักเลย ภายในห้องไม่มีโทรทัศน์และโทรศัพท์ มีเพียงอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวที่สามารถใช้ติดต่อกับโลกภายนอกได้ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า อินเทอร์เน็ตอย่างเดียวเพียงพอต่อการยังชีพของอาสาสมัครหรือไม่ ความต้องการพื้นฐาน 7 ประการ ในการยังชีพของบุคคลคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องอำนวยความสะดวก
2. การกระตุ้นทางจิตใจและสติปัญญา
3. ลักษณะทางเพศการตอบสนองทางเพศ
4. มิตรภาพและความผูกพัน
5. การเห็นคุณค่าในตนเอง (การประสบผลสำเร็จและความเป็นผู้นำ)
6. ความรักและความอ่อนหวาน
7. สปีริต/ศาสนา

ผลการวิจัยพบว่าอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทั้ง 7 ประการ ของบุคคลได้ แต่ในขณะนี้ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ว่าการหมกหมุ่นอยู่ในอินเทอร์เน็ตกับการติดต้อมีปฏิสัมพันธ์กันจริง ๆ สิ่งไหนจะดีกว่ากัน ทุกอย่างขึ้นอยู่กับบุคคลที่จะเลือกระหว่างการพักผ่อนอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตหรือโลกจริง ๆ

จากบทความและงานวิจัยข้างต้น พบว่ามีความแตกต่างระหว่างสังคมและสังคมในอินเทอร์เน็ต เช่น การสื่อสารในอินเทอร์เน็ตจะใช้เพียงตัวอักษรเป็นส่วนใหญ่ แต่การสื่อสารในชีวิตจริงบุคคลต้องใช้ทั้งภาษาพูด ภาษาร่างกาย ลักษณะท่าทาง และการแสดงออกทางสีหน้า ในสังคมอินเทอร์เน็ตผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องแสดงตัวตน ชื่อจริง นามสกุลจริง ออกมา ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้มีจิตวิทยาสังคมที่พบ

เฉพาะในอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นมา จากความแตกต่างของสังคมทั้งสอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความแตกต่างของการปรับตัวทางสังคมในบุคคลที่มีทั้งสองสังคมนี้ และจากบทความและงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านที่แตกต่างกันจะมีระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

3.2 การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต

การปรับตัวทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการประพฤติตนให้เข้ากับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ โดยใช้ทักษะซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และการพัฒนาขึ้นเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ เป็นความสามารถของบุคคลในการแก้ปัญหา และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันทำให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกันระหว่าง ความต้องการของตนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ประสงค์ซึ่ง เทอร์เพ (ซินนิฐา ชื่นเนียม. 2542 : 16 – 17; อ้างอิงจาก Thorpe and others. 1953. *Manual of California Test of Personality. P.4*) ได้แบ่งลักษณะของการปรับตัวทางสังคมไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าควรปฏิบัติอย่างไร เป็นแนวทางให้บุคคลยอมรับและยึดถือเพื่อให้บุคคลปฏิบัติร่วมกัน บุคคลสามารถปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
2. ทักษะทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้างทักษะของการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลได้ทุกกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สนใจในปัญหา และกิจกรรมต่าง ๆ
3. แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม บุคคลนั้นจะชอบต่อต้านสังคม ดื้อดึง ชอบทะเลาะวิวาททำลาย ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยุติธรรมต่อผู้อื่น ทำตามความพอใจของตนโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าได้ได้รับความรัก การดูแลอย่างดีจากครอบครัว และมีพฤติกรรมการแสดงออกเข้ากับสมาชิกในครอบครัวได้ดี รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย มั่นใจในความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว
5. ความสัมพันธ์ในโรงเรียน หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกเข้ากับสมาชิกในโรงเรียนได้ดี โดยเฉพาะครูและเพื่อน รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน รู้สึกว่าโรงเรียนเหมาะสมกับตน
6. ความสัมพันธ์ในชุมชน หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกเข้ากับสมาชิกในชุมชนได้ดี มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชน มีความพอใจในกฎเกณฑ์และ สวัสดิภาพของสังคม

ในสังคมอินเทอร์เน็ตมี 2 ลักษณะที่ขาดหายไปจากทั้ง 6 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์ในโรงเรียน ที่ในสังคมอินเทอร์เน็ตไม่มี เนื่องจากบุคคลที่ใช้อินเทอร์เน็ตจะสร้างสัมพันธ์ภาพด้วยส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลแปลกหน้า หรือเพื่อนที่อยู่ห่างไกลกัน ในอินเทอร์เน็ตไม่มีพ่อแม่ และบรรยากาศของครอบครัวและโรงเรียนที่แท้จริง ที่จะต้องมีสถานที่ที่มีลักษณะทางกายภาพ

ที่สัมผัสและแสดงความผูกพันต่อกันได้ระหว่าง พ่อ แม่และลูก ระหว่างครู เพื่อน และตัวนักเรียนเอง ดังนั้น การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตมีลักษณะของการปรับตัวทางสังคม 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรฐานทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลว่าควรปฏิบัติอย่างไร เป็นแนวทางให้บุคคลยอมรับและยึดถือเพื่อให้บุคคลปฏิบัติร่วมกัน บุคคลสามารถปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ยอมรับคือ จรรยาบรรณของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (Netiquette)

ข้อมูลเรื่องจรรยาบรรณอินเทอร์เน็ตนี้ได้เรียบเรียงมาจากบทความทางอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ฟอริดา แอดแลนติก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผู้รวบรวมชื่อ Arlene H. Rinaldi โดยรวบรวมจากข้อคิดเห็น และการเสนอข่าวในยูสเน็ตนิวส์ บทความได้กล่าวถึงมารยาทหรือจรรยาบรรณที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตพึงปฏิบัติและรับการยอมรับมากที่สุด มีชื่อว่า "The Net User Guidelines and Netiquette" มีดังนี้คือ (มณฑล พจนันพัฒนา, 2543)

- 1) ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ทำลาย ละเมิดหรือก่อกวนผู้อื่น
- 2) ไม่รบกวนการทำงานของผู้อื่น
- 3) ไม่สอดแนม แก้ไข หรือเปิดดูข้อมูลของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 4) ไม่ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจารกรรมข้อมูลข่าวสารของผู้อื่น
- 5) ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างหลักฐานเท็จ
- 6) ไม่คัดลอกหรือนำโปรแกรมของผู้อื่นอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์มาใช้งาน
- 7) ไม่ใช้ทรัพยากรของระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาต
- 8) ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ควรมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของผลงานนั้น
- 9) ควรคำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับสังคม อันเนื่องมาจากการกระทำของตน
- 10) ใช้คอมพิวเตอร์โดยเคารพต่อกฎระเบียบหรือข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

นอกจากนี้ยังมีกฎ กติกาโดยละเอียดในการใช้บริการต่าง ในอินเทอร์เน็ตซึ่งผู้วิจัยจะนำมาเฉพาะบริการที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยส่วนใหญ่นิยมใช้ คือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) การโอนย้ายแฟ้มข้อมูล (FTP) สนทนาผ่านระบบเครือข่าย (IRC) บริการเวิลด์ไวด์เว็บ (WWW) และการขอเข้าใช้เครื่องระยะไกล (Telnet)

- 1) กฎ กติกา เกี่ยวกับ อิเล็กทรอนิกส์เมล (E – mail)

ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทุกคนมีตู้จดหมาย(inbox)หรืออีเมลแอตเตสที่ใช้อ้างอิงในการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นบริการที่ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ความรับผิดชอบต่อการใช้งานอีเมลในระบบเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญ มีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- ใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ ได้ใจความ
- ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไม่หยาบคาย ไม่ส่อเสียด ไม่เสียดสีผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย
- ไม่เข้าไปเปิดอ่าน แก้ไข หรือลบจดหมายของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
- หมั่นตรวจสอบจดหมายทุกวัน

- คงเหลือจดหมายไว้ในตู้จดหมาย (inbox) ให้น้อยที่สุด
- ทำการสำเนา (Copy) จดหมายหรือข้อมูลที่สำคัญไว้ในที่ปลอดภัย เช่น ดิสเก็ต
- จัดหมวดหมู่ (Category) ของจดหมายที่รับและส่ง เพื่อง่ายต่อการค้นหาและตรวจสอบภายหลัง

สอบภายหลัง

- อย่าส่งจดหมายลูกโซ่ต่อไปยังผู้รับคนอื่น ให้ลบออกทันที
- อย่าส่งจดหมายไปหาผู้รับที่เราไม่แน่ใจว่า E-mail Address ถูกต้องหรือไม่

2) กฎ กติกา มารยาทการใช้เกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้ม (FTP : File Transfer Protocol)

สังคมอินเทอร์เน็ตเป็นสังคมที่คอยช่วยเหลือกัน และดำเนินการบริการให้กับผู้ใช้งานต่าง ๆ โดยเฉพาะ มีแหล่งข้อมูลและโปรแกรมจำนวนมากเก็บไว้ในศูนย์บริการ เกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้ม ศูนย์บริการบนเครือข่ายจำนวนมากเป็นศูนย์บริการสาธารณะ ที่ยินยอมให้ใครก็ได้เข้ามาขอใช้บริการ คัดลอกข้อมูลและเข้ามาเวลาใดก็ได้ การเรียกใช้เกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้ม จึงควรปฏิบัติตนดังนี้

- เมื่อเข้าสู่ศูนย์เกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้ม และป้อนชื่อผู้ใช้ จะต้องใส่ชื่อผู้ใช้ และ E-mail Address ที่เป็นของตัวเอง ตามข้อกำหนดของแต่ละศูนย์ การที่ให้อีเมลแอดเดรสเพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงที่บอกได้ว่าผู้ใช้บริการมีตัวตนและอ้างอิงได้

- การคัดลอกแฟ้มควรคัดลอกเฉพาะที่ใช้งานจริงเท่านั้น ไม่ควรคัดลอกแบบไม่มีการคัดเลือก เพราะจะสร้างปัญหาในเรื่องสายสื่อสารมาก ในกรณีที่ต้องการคัดลอกไฟล์ขนาดใหญ่กว่า 1 ล้านตัวอักษร ควรเลือกเป็นเวลาที่เป็นเวลาว่างนอกเวลาการทำงาน เช่น ตอนเย็น หรือกลางคืน

- การเลือกเวลาเกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้ม ในช่วงเวลาว่างงานนั้นให้ดูเวลาที่ศูนย์ เกณฑ์วิธีถ่ายโอนแฟ้มเป็นหลัก ไม่ใช่เวลาด้านทางที่คุณทำงานอยู่

- ควรคัดลอกแฟ้มมาเก็บไว้ในเครื่องตามขอบเขตที่กำหนดไว้ให้ และควรรับผิดชอบ ด้วยการถ่ายโอนมาที่ฮาร์ดดิสก์บนพีซีของคุณ

- ไม่คัดลอกข้อมูลของผู้อื่นมาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต

- เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคุณ ในกรณีที่คัดลอกไฟล์มาให้ตรวจสอบดูว่าไฟล์ที่คัดลอกมามีข้อตกลงทางด้านลิขสิทธิ์อย่างไร ไม่ควรละเมิดลิขสิทธิ์ถ้าเจ้าของไม่อนุญาต และโปรแกรมใดก็ตามที่ไม่ได้ใช้ให้ลบออกจากระบบของคุณ

3) กฎ กติกา มารยาทการใช้ระบบสนทนาออนไลน์

บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีคำสั่งให้ใช้ในการโต้ตอบกันแบบออนไลน์หลายคำสั่งเช่น เขียน(write), พูดคุย(talk) หรือมีการสนทนาเป็นกลุ่ม เช่น การคุยผ่านอินเทอร์เน็ต (irc : Internet Relay Chat) เป็นต้น ในการเรียกหาหรือเปิดการสนทนาตลอดจนการสนทนา จะต้องคำนึงถึงมารยาทที่สำคัญดังนี้

- ควรเรียกสนทนาจากผู้ที่เรารู้จักและต้องการสนทนาด้วย หรือมีเรื่องสำคัญที่จะติดต่อด้วย ควรระลึกเสมอว่าการขัดจังหวะผู้อื่นที่กำลังทำงานอยู่อาจสร้างปัญหาได้

- ก่อนการเรียกกลุ่มสนทนาควรตรวจสอบสถานะการใช้งานของกลุ่มสนทนาที่ต้องการเรียก เพราะการเรียกแต่ละครั้งจะมีข้อความไปปรากฏบนหน้าจอของฝ่ายถูกเรียก ซึ่งก็สร้างปัญหาในการทำงานได้ เช่น ขณะกำลังทำงานค้าง FTP ซึ่งไม่สามารถหยุดได้

- หลังจากเรียกไปชั่วขณะผู้ที่ถูกเรียกไม่ตอบกลับแสดงว่าคู่สนทนาอาจติดงานสำคัญ ขอให้หยุดการเรียก เพราะข้อความที่เรียกไปปรากฏบนจออย่างแน่นอนแล้ว

- ควรใช้วาจาที่สุภาพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน การแทรกอารมณ์ขันควรกระทำกับคนที่รู้จักคุ้นเคยแล้วเท่านั้น

4) กฎ กติกา มารยาท สำหรับการใช้เว็บไซต์ไวด์เว็บ (World Wide Web)

เว็บไซต์ไวด์เว็บ (World Wide Web, WWW, W3) เป็นบริการที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ ภาพ เสียง บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงมีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- ไม่เขียนถ้อยคำหรือแสดงความคิดเห็น อันทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น
- ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของแต่ละเว็บไซต์ (WebSite) กำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด
- ไม่เข้าไปใช้งานสารบบ (Directory) หรือ แฟ้มข้อมูล (File) ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

อนุญาต

- ไม่ทำการเปลี่ยนแปลง บิดเบือนหรือสร้างข้อมูลเท็จ ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- ไม่เผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม

5) กฎ กติกา เกี่ยวกับการใช้เทลเน็ต Telnet

เทลเน็ตเป็นบริการที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียกใช้ทรัพยากรของคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ในระบบเครือข่ายได้ จึงมีข้อปฏิบัติกฎระเบียบดังต่อไปนี้

- ใช้งานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
- เครื่องที่ต่อกับเทลเน็ต ส่วนใหญ่จะมีระเบียบและกฎเกณฑ์เฉพาะเครื่อง คุณควรทำความเข้าใจโดยศึกษาข้อกำหนด โดยเฉพาะเมื่อลงบันทึกเข้า (Login) เข้าไปจะมีข้อความคำชี้แจงบางอย่างให้อ่านและต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

- ในการเข้าไปยังเครื่องด้วย telnet จะต้องรีบปฏิบัติงานและใช้ด้วยเวลาจำกัด เมื่อเสร็จธุระให้รีบลงบันทึกออก (Logout) ออกจากระบบ เพราะการทำงานแต่ละครั้งย่อมต้องใช้กำลังของเครื่องเสมอ

- ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น เช่น แอบใช้ชื่อผู้ใช้ (User Name) และรหัสผ่าน Password ของผู้อื่น

2. ทักษะทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลสามารถสร้างทักษะของการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลได้ทุกกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สนใจในปัญหา และกิจกรรมต่าง ๆ สื่อกลางของผู้ที่สื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตโดยส่วนใหญ่คือ ตัวอักษรเท่านั้น เป็นการสื่อสารด้วยภาษาพูด (Verbal Communication) เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ทางสังคมและอาจก่อให้เกิดผลในเรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ การสื่อความหมายด้วยภาษาพูดมีส่วนประกอบดังนี้ (สงวน สิทธิลิขสิทธิ์. 2529 : 41)

1) ความชัดเจนของถ้อยคำ ถ้าบุคคลใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่กำกวม ไม่เป็นสองแง่สองมุม และไม่เป็นคำผวน ก็ช่วยให้เกิดการรับรู้ทางสังคมได้ดี

2) ความนุ่มนวลของถ้อยคำ ถ้าบุคคลใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่นุ่มนวลและมีหางเสียงย่อมเป็นเสน่ห์แก่ผู้สื่อความหมาย ใคร ๆ ก็อยากจะพูดจะติดต่อ และอยากคบสมาคมด้วย

3) ความมีชีวิตชีวา ถ้าบุคคลรู้จักเลือกใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่มีชีวิตชีวา ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังมองเห็นภาพพจน์ และจินตนาการประหนึ่งว่าได้สัมผัสด้วยตัวเอง เช่น เสื้อของเธอสีสวยสดใสจางไปหน้าเธอสุดชิ้นจริง เป็นต้น

นอกจากนี้แมคเคนนา (Mckenna. 1999) ได้กล่าวว่า บุคคลที่แสดงตนที่แท้จริง เปิดเผยความจริง จะเป็นผู้ที่สร้างสัมพันธภาพในอินเทอร์เน็ตได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ซิลเวอร์แมน (Silverman. 1999) กล่าวว่า การมีสัมพันธภาพที่ดีในอินเทอร์เน็ตเมื่อออนไลน์นั้นมาจาก สมาชิกแสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกมา ไม่มีการปิดกั้นตัวเอง สมาชิกจะแสดงความรู้สึกผิดหวัง ความโกรธ ความเศร้า ความสงสัย นั้นออกมา และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกทุกคนได้มีความสุขร่วมกัน

ทักษะทางสังคมอีกอย่างที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตควรมีคือทักษะในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยดังที่เนคเทคได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ www.netparents.org และ www.geocities.com/EnchantedForest/Tower/4241/topics.html เกี่ยวกับแนวทางสำหรับเด็กและเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อป้องกันตนเองเป็นดังนี้ (พิรุมา พันธุ์ทวี และคณะ. 2543)

1) ข้าพเจ้าไม่บอกข้อมูลส่วนตัว เช่นที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ที่ทำงานหรือเบอร์ที่ทำงานของผู้ปกครอง ให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันที หากข้าพเจ้าพบข้อความหรือรูปภาพใด ๆ บนอินเทอร์เน็ต ที่หยาดคายหรือไม่เหมาะสมโดยประการทั้งปวง

2) ข้าพเจ้าจะไม่ยินยอมไปพบบุคคลใดก็ตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน และหากผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปพบบุคคลนั้นได้ ข้าพเจ้าก็จะไปพบในที่สาธารณะที่มีคนผ่านไปมา โดยมีผู้ปกครองของข้าพเจ้าไปด้วย

3) ข้าพเจ้าจะไม่ส่งรูปหรือสิ่งของใด ๆ ให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยมีได้ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน

4) ข้าพเจ้าจะไม่ตอบคำถามหรือต่อความกับผู้ที่สื่อข้อความหยาดคายหรือไม่เหมาะสม แต่ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันที

5) ข้าพเจ้าจะเคารพต่อข้อตกลงอื่น ๆ ที่ให้ไว้กับผู้ปกครองเช่น กำหนดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าใช้อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ที่ข้าพเจ้าเข้าได้ และข้อตกลงอื่น ๆ อย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้าจะไม่พยายามหลบเลี่ยงกฎทั้งหมดข้างต้น ไม่ว่าในกรณีใด

3. แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิกิริยาต่อสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม บุคคลนั้นจะชอบต่อต้านสังคม ดื้อดึง ขอบทะเลาะวิวาททำลาย ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยุติธรรมต่อผู้อื่น ทำตามความพอใจของตนโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น สำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนั้นก็คือการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนั่นเอง และยังมีปัญหาบางข้อที่ปรากฏเป็นปัญหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย กล่าวคือ (นาริรัตน์ สุวรรณวารี. 2543)

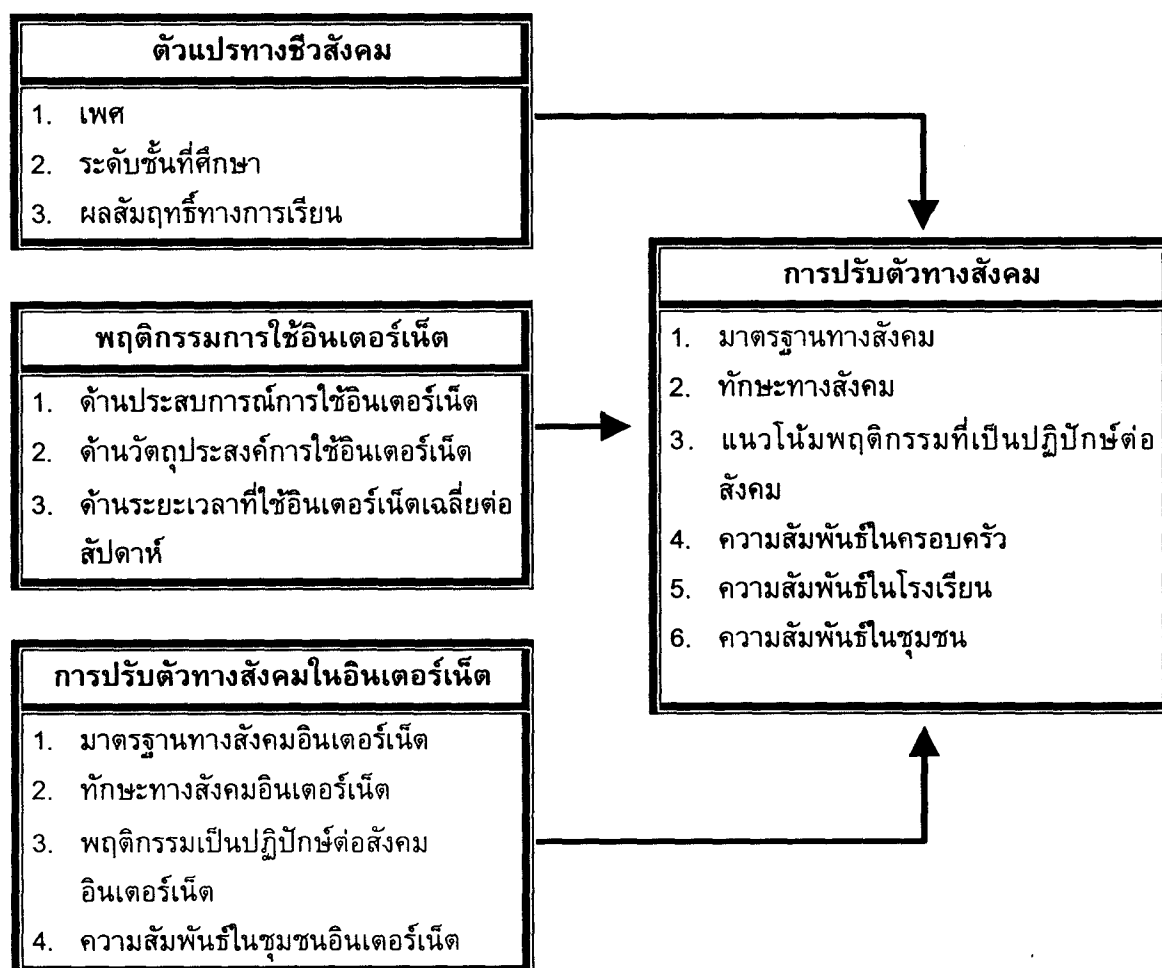
1) กรณีภาพอนาจารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เยาวชนเข้าไปเปิดดูภาพโป๊จากเว็บไซต์ต่าง

2) กรณีโจรกรรมข้อมูล แอบใช้รหัสผ่านของผู้อื่น

3) กรณีการสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบวัยรุ่นไทยที่เข้าห้องสนทนาที่สื่อไปทางที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

4) ความสัมพันธ์ในชุมชน หมายถึง การมีบุคคลมีพฤติกรรมการแสดงออกเข้ากับสมาชิกในชุมชนได้ดี มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชน มีความพอใจในกฎเกณฑ์และ สวัสดิภาพของสังคม กล่าวคือเมื่อสมาชิกในอินเทอร์เน็ตต้องการความช่วยเหลือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะช่วยสุดความสามารถเท่าที่ตนมีอยู่ คอท (Kot. 1998) กล่าวว่าลักษณะที่จะทำให้เกิดชุมชนทางจิตวิทยามี 3 ปัจจัย คือ มีการทำกิจกรรมร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อกัน และมีความปรองดองกัน

4. กรอบความคิด

5. สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ การปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความสัมพันธ์กันทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรชีวสังคม

2. พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ ตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต อันได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ ตัวแปรด้านการปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้านแตกต่างกันดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้อินเตอร์เน็ต ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

๒

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง ปีการศึกษา 2544 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 109 โรงเรียน (เข้าร่วมโครงการก่อนวันที่ 14 ธันวาคม 2544)

จำนวนนักเรียนเป็นดังนี้

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 42 เขต	จำนวน 93 โรงเรียน
มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน 80,097 คน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 12 เขต	จำนวน 16 โรงเรียน
มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน 8,588 คน
รวม	จำนวน 88,685 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวนนักเรียน 402 คน มีลำดับขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. ประเมินขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยกำหนดความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) เทียบจากตารางกลุ่มตัวอย่างพบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง 398 คน (ล้วน สายยศ. 2538 : 297; อ้างอิงจาก Yamane. 1970)

2. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยและมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษามีจำนวน 93 โรงเรียนใน 42 เขตของกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยและมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีจำนวน 16 โรงเรียน ใน 12 เขตของกรุงเทพมหานคร ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีวิธีการสุ่มดังนี้

2.1 สุ่มเขตในกรุงเทพมหานครแบบแบ่งพวก โดยทำการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified random Sampling) ได้โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 7 เขต ได้แก่ ดุสิต บางรัก ป้อมปราบศัตรูพ่าย บางกอกน้อย จตุจักร คลองเตย และสวนหลวง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 2 เขต ได้แก่ พระนคร และราชเทวี เหตุผลที่ใช้การสุ่มแบบแบ่งพวกเนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน

2.2 สุ่มโรงเรียนจากเขตที่สุ่มได้ในข้อ 2.1 เขตละ 1 โรงเรียน

2.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 2.2 ระดับชั้น ม.4 ม.5 และ ม.6 ชั้นละ 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 402 คน (๑๐๐)

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เขต	รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
<u>สังกัดกรมสามัญศึกษา</u>	<u>สังกัดกรมสามัญศึกษา</u>	
- ดุสิต	- ราชวินิต มัธยม	34 คน
- บางรัก	- สตรีวัฒนาพาณิชยาราม	50 คน
- ป้อมปราบศัตรูพ่าย	- เทพศิรินทร์	50 คน
- บางกอกน้อย	- มัธยมวัดดุสิตาราม	50 คน
- จตุจักร	- หอวัง	48 คน
- คลองเตย	- ปทุมคงคา	43 คน
- สวนหลวง	- เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ	44 คน
<u>สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน</u>	<u>สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน</u>	
- พระนคร	- ราชินี	59 คน
- ราชเทวี	- อำนวยศิลป์	24 คน
รวม	9 โรงเรียน	402 คน

วิธี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมเป็นเครื่องมือการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามตัวแปรชีวสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ

ตอนที่ 4 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการหาคุณภาพของเครื่องมือในแต่ละตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามตัวแปรชีวสังคม

เป็นการถามรายละเอียดเบื้องต้นของตัวผู้ตอบ แบบสอบถามมีข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

เป็นการถามรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามมีข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้บริการอินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตอนที่ 3

แบบวัดการปรับตัวทางสังคมโดยผู้วิจัยสร้างและปรับปรุงจากแบบวัดการปรับตัวทางสังคม ที่สร้างขึ้นโดย ขนิษฐา ชื่นเนียม (2542) ที่แบ่งการปรับตัวทางสังคมออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานทางสังคม
2. ทักษะทางสังคม
3. แนวโน้มที่จะเป็นปฏิภักษ์ต่อสังคม
4. ความสัมพันธ์กับครอบครัว
5. ความสัมพันธ์กับโรงเรียน
6. ความสัมพันธ์กับชุมชน

โดยขั้นตอนการสร้างและปรับปรุงผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคม เพื่อทำการปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะของแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ เรียงลำดับจากมากไปน้อย กลุ่มตัวอย่างจะวัดตนเองว่าข้อความใดตรงกับความรู้สึกมากที่สุดเมื่อพิจารณาแล้วให้ทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ต้องการเพียงช่องเดียว ข้อความทั้งหมดมี 44 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ด้านมาตรฐานทางสังคม ได้แก่ แบบวัดในข้อ 1 – 8
2. ด้านทักษะทางสังคม ได้แก่ แบบวัดในข้อ 9 - 15

1. มคอ. 5

1 - 5

2. มคอ. 5

1 - 5

3. ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ได้แก่ แบบวัดในข้อ 16 – 22
4. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ แบบวัดในข้อ 23 – 30
5. ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ได้แก่ แบบวัดในข้อ 31 - 38
6. ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน ได้แก่ แบบวัดในข้อ 39 - 44

การตอบแบบวัดพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกเป็น
ส่วนมาก

มาก หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเท่ากับความรู้สึกไม่เห็นด้วย หรือเมื่อไม่มี
ความรู้สึกใด ๆ กับข้อความประโยคนั้น

น้อย หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อยมาก

จากแบบวัดการปรับตัวทางสังคมผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่าการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่า
ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงระดับการปรับตัวทางสังคมต่อข้อความนั้น ซึ่งคำถามใน
เชิงการปรับตัวจะประกอบด้วยจำนวนข้อความที่ต้องการคำตอบสนับสนุนหรือเชิงบวก และข้อความที่
ต้องการให้ตอบปฏิเสธหรือเชิงลบ โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. คำถามที่ต้องการคำตอบสนับสนุน เช่น

ในคำถามข้อที่ 4 ข้าพเจ้าชอบที่จะปฏิบัติต่อพ่อแม่หรือผู้มีอุปการะคุณด้วยความกตัญญู
รู้คุณ ถ้าตอบ

มากที่สุด	ได้คะแนน	5
มาก	ได้คะแนน	4
ปานกลาง	ได้คะแนน	3
น้อย	ได้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ได้คะแนน	1

2. คำถามที่ต้องการคำตอบปฏิเสธ เช่น

ในคำถามข้อที่ 37 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ ในโรงเรียนชอบเอาเปรียบข้าพเจ้า ถ้าตอบ

มากที่สุด	ได้คะแนน	1
มาก	ได้คะแนน	2
ปานกลาง	ได้คะแนน	3
น้อย	ได้คะแนน	4
น้อยที่สุด	ได้คะแนน	5

คะแนนทั้งหมดของแบบวัดการปรับตัวทางสังคม จะกระจายอยู่ระหว่าง 44 – 220 การ
แปลความหมายของข้อมูลใช้เกณฑ์ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.0-1.5	หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมไม่ได้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.6-2.5	หมายถึง	กลุ่มที่ค่อนข้างปรับตัวทางสังคมไม่ได้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 2.6-3.5	หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้พอใช้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 3.6-4.5	หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดี
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 4.6-5.0	หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมได้ดี

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือตอนที่ 3

1. หาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยนำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา มาศบงกช ตรวจสอบข้อคำถามว่าตรงกับนิยามปฏิบัติการหรือไม่และภาษาที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 50 คน

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างข้อคำถามและคะแนนรวม

4. นำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมที่ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกแล้ว ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS-PC+ ใช้วิธีการ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมเท่ากับ .9483

ตัวอย่างแบบวัดการปรับตัวทางสังคม

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0 ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบของสังคม เช่น กฎหมายบ้านเมือง กฎระเบียบของโรงเรียน					
00 ข้าพเจ้ามีส่วนช่วยให้เพื่อนใหม่ได้คุยกับเพื่อนๆ					

ตอนที่ 4 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือตอนที่ 4

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวบรวมจากแหล่งข้อมูลห้องสมุด เอกสารและงานวิจัย หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องจากการสืบค้นบนอินเทอร์เน็ต การสืบค้นข้อมูลโดยใช้เครื่องมือค้นหา(Search Engine) เช่น Yahoo, Altavista, Sanook, Thaiseek โดยใช้คำสืบค้น (Key Word) เช่น internet, cyberspace, internet and psychology, psychocyberspace, internet paradox, internet and relation, psychology of computer, internet addiction, social adjustment and internet, adolescent and internet , cyberpsychology และ netiquette การค้นหาข้อมูลผ่านเว็บไซต์ไวด์เว็บ <http://www.idealists.com> นอกจากนี้หาข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับประสบการณ์ในสังคมอินเทอร์เน็ต และสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตโดยตรง โดยตั้งประเด็นไว้ในห้องสนทนาพันทิปดอทคอม (www.pantip.com) ห้องสนทนาแคทชาดอทซีไอดอททีเอช (www.cathca.co.th) และห้องสนทนาในสนุกดอทคอม (www.sanook.com)

1.2 วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ต ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา จากแหล่งข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสำรวจและรวบรวมข้อมูล จากเว็บไซต์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3 สรุปการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิด ในการดำเนินการวิจัย โดยใช้ลักษณะการปรับตัวทางสังคม 6 ด้าน คือ

- 1) มาตรฐานทางสังคม
- 2) ทักษะทางสังคม
- 3) แนวโน้มที่จะเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม
- 4) ความสัมพันธ์กับครอบครัว
- 5) ความสัมพันธ์กับโรงเรียน
- 6) ความสัมพันธ์กับชุมชน

เนื่องจากในอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นสังคมเสมือนไม่มีครอบครัวและโรงเรียนที่แท้จริง ลักษณะการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว และความสัมพันธ์กับโรงเรียนจึงถูกตัดออกจากแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต เนื่องจากอินเทอร์เน็ตขาดคุณสมบัติที่จะเป็นครอบครัวและโรงเรียน ที่จะต้องมีองค์ประกอบของสถานที่ บรรยากาศภายในบ้านและบรรยากาศภายในโรงเรียน และสมาชิกในครอบครัวและโรงเรียน ฯลฯ สังคมในอินเทอร์เน็ตมีเพียงเพื่อนเท่านั้น การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตมี 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

- 1) มาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต
- 2) ทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต

3) แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

4) ความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต

ขั้นที่ 2 นำกรอบแนวคิดด้านการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต มาสร้างแบบทดสอบ

ลักษณะของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 อันดับ เรียงลำดับจากน้อยไปมาก กลุ่มตัวอย่างจะวัดตนเองว่าข้อความใดตรงกับความรู้สึกมากที่สุดเมื่อพิจารณาแล้วให้ทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ต้องการเพียงช่องเดียว ข้อความทั้งหมดมี 40 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

2.1 ด้านมาตรฐานทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ได้แก่ แบบวัดในข้อ 1 - 11

2.2 ด้านทักษะทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ได้แก่ แบบวัดในข้อ 12 - 21

2.3 แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ได้แก่ แบบวัดในข้อ 22 - 32

2.4 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนอินเทอร์เน็ต ได้แก่ แบบวัดในข้อ 33 - 40

การตอบแบบวัดพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกเป็นส่วนมาก

มาก หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเท่ากับความรู้สึกไม่เห็นด้วยหรือไม่มีความรู้สึกใด ๆ กับข้อความประโยคนั้น

น้อย หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้สึกข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อยมาก

จากแบบวัดการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่าการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตได้ดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงถึงระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ตต่อข้อความนั้น ซึ่งคำถามในเชิงการปรับตัวจะประกอบด้วยจำนวนข้อความที่ต้องการคำตอบสนับสนุนหรือเชิงบวก และข้อความที่ต้องการให้ตอบปฏิเสธหรือเชิงลบ โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. คำถามที่ต้องการคำตอบสนับสนุน เช่น

ในคำถามข้อที่ 33 ข้าพเจ้าเป็นตัวอย่างเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ถ้าตอบ

มากที่สุด ได้คะแนน 5

มาก ได้คะแนน 4

ปานกลาง ได้คะแนน 3

น้อย ได้คะแนน 2

น้อยที่สุด ได้คะแนน 1

2. คำถามที่ต้องการคำตอบปฏิเสธ เช่น

ในคำถามข้อที่ 24 ข้าพเจ้าเคยแอบอ้างใช้ชื่อหรือนามแฝงของผู้อื่น ถ้าตอบ

มากที่สุด	ได้คะแนน	1
มาก	ได้คะแนน	2
ปานกลาง	ได้คะแนน	3
น้อย	ได้คะแนน	4
น้อยที่สุด	ได้คะแนน	5

คะแนนทั้งหมดของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต จะกระจายอยู่ระหว่าง 40–200 การแปลความหมายของข้อมูลใช้เกณฑ์ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.0-1.5 หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตไม่ได้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 1.6-2.5 หมายถึง	กลุ่มที่ค่อนข้างปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตไม่ได้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 2.6-3.5 หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 3.6-4.5 หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดี
ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดตั้งแต่ 4.6-5.0 หมายถึง	กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ดี

ตัวอย่างแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0 ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่แต่ละเว็บไซต์กำหนดขึ้น					
00 ข้าพเจ้าไม่สนใจถึงที่มาของโปรแกรมที่ข้าพเจ้าคัดลอกหรือใช้ผ่านเครือข่าย					

ขั้นที่ 3 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือตอนที่ 4

1. หาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยนำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภักดิ์ อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา ดรรชนี สอบข้อคำถามว่าตรงกับนิยามปฏิบัติการหรือไม่และภาษาที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 50 คน
3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวม
4. นำแบบวัดการปรับตัวทางสังคมที่ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกแล้ว คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS-PC+ ใช้วิธีการ Cronbach' s Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเท่ากับ .8856

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอลงชื่อจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. นำแบบสอบถามและแบบวัดต่าง ๆ ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบวัดและแบบสอบถามโดยไม่กำหนดเวลาในการทำ ในช่วงเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2544 ได้แบบสอบถามกลับคืน 402 ชุด
3. ตรวจสอบให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ ก่อนที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science Version SPSS/PC+)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานโดยนำปัจจัยทางชีวสังคม อันได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อันได้แก่ ประสบการณ์การให้บริการอินเทอร์เน็ต ประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ มาคิดเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรการปรับตัวทางสังคม และการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต
2. หาค่าความสัมพันธ์
 - 2.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของคะแนนการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อันได้แก่ ประสบการณ์การให้บริการอินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการปรับตัวทางสังคม ในกลุ่มรวมและแยกกลุ่มย่อยตามตัวแปรชีวสังคมได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 หาค่าความสัมพันธ์แบบ ไค-สแควร์ ของวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต กับการปรับตัวทางสังคม
 - 2.3 วิเคราะห์ค่าสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) ตัวแปรเกนช์ คือ การปรับตัวทางสังคม ตัวแปรพยากรณ์คือ การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้

อินเทอร์เน็ต อันได้แก่ ประสิทธิภาพการให้บริการอินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม อันได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เปรียบเทียบความแตกต่าง

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความต่างกันของ เพศ โดยใช้ค่าสถิติที (t –test)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความต่างกันของการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต ประสิทธิภาพการให้บริการอินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าสถิติเอฟ (F – test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และถ้าหากการทดสอบค่าเอฟ พบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเพื่อให้ทราบว่ากลุ่มใดเป็นกลุ่มที่ทำให้แตกต่าง ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของแอลเอสดี (LSD Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุดของตัวแปรการปรับตัวทางสังคม ตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต

ตอนที่ 2 แสดงระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร โดยยึดเกณฑ์จากค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ตด้านรวม และรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้อินเตอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับ การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยแยกตามตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปร การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้อินเตอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้อินเตอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมาย และการแปลผลข้อมูลได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X^2	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน ไค-สแควร์
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา ใน t-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา ใน F-distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
A	แทน การปรับตัวทางสังคมโดยรวม
A ₁	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม
A ₂	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม
A ₃	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม
A ₄	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
A ₅	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน
A ₆	แทน การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชน
B	แทน การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตโดยรวม
B ₁	แทน การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านมาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต
B ₂	แทน การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
B ₃	แทน การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
B ₄	แทน การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต
E	แทน ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
P	แทน วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต
P ₁	แทน วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้
P ₂	แทน วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง
P ₃	แทน วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร
T	แทน ระยะเวลาเฉลี่ยการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์
R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R^2	แทน สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
R^2 change	แทน สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
F change	แทน ค่าสถิติเอฟ (F) ที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของการเพิ่มตัวพยากรณ์เข้าไปครั้งละ 1 ตัว

S.E. _{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
b	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
สมการพยากรณ์	แทน สมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์แนวโน้มการปรับตัวทางสังคม
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุดของตัวแปรการปรับตัวทางสังคม ตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ปรากฏผลตามตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	194	48.3
- หญิง	208	51.7
2. ระดับชั้นที่ศึกษา		
- มัธยมศึกษาปีที่ 4	151	37.6
- มัธยมศึกษาปีที่ 5	116	28.9
- มัธยมศึกษาปีที่ 6	135	33.6
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	187	46.6
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลาง	157	39.2
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	57	14.2

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต		
- 1 เดือน	10	2.5
- 2 เดือน	13	3.3
- 3 เดือน	18	4.5
- 4 เดือน	6	1.5
- 5 เดือน	13	3.3
- 6 เดือน	35	8.8
- 7 เดือน	7	1.8
- 8 เดือน	11	2.8
- 9 เดือน	9	2.3
-10 เดือน	10	2.5
-11 เดือน	2	0.5
-12 เดือน	49	12.3
-13 เดือน	4	1.0
-14 เดือน	3	0.8
-15 เดือน	12	3.0
-16 เดือน	6	1.5
-17 เดือน	1	0.3
-18 เดือน	17	4.3
-19 เดือน	1	0.3
-20 เดือน	7	1.8
-21 เดือน	1	0.3
-22 เดือน	1	0.3
-24 เดือน	51	12.8
-25 เดือน	5	1.3
-26 เดือน	4	1.0
-27 เดือน	1	0.3
-29 เดือน	1	0.3
-30 เดือน	9	2.3
-32 เดือน	1	0.3
-34 เดือน	2	0.5

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
-35 เดือน	1	0.3
-36 เดือน	47	11.8
-38 เดือน	1	0.3
-40 เดือน	5	1.3
-48 เดือน	19	4.8
-49 เดือน	1	0.3
-50 เดือน	1	0.3
-60 เดือน	10	2.5
-65 เดือน	1	0.3
-75 เดือน	2	0.5
5. วัดอุปสรรคในการใช้อินเตอร์เน็ต		
- เพื่อศึกษาหาความรู้เป็นส่วนใหญ่	136	34.0
- เพื่อความบันเทิงสนุกสนานเป็นส่วนใหญ่	196	49.5
- เพื่อติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่	64	16.2
6. ระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์		
- 20 นาที/สัปดาห์	1	0.2
- 30 นาที/สัปดาห์	6	1.5
- 1 ชม./สัปดาห์	25	6.2
- 2 ชม./สัปดาห์	60	14.9
- 3 ชม./สัปดาห์	57	14.2
- 3.3 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 4 ชม./สัปดาห์	44	10.9
- 5 ชม./สัปดาห์	47	11.7
- 6 ชม./สัปดาห์	32	8.0
- 7 ชม./สัปดาห์	18	4.5
- 8 ชม./สัปดาห์	14	3.5
- 9 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 10 ชม./สัปดาห์	43	10.7
- 12 ชม./สัปดาห์	6	1.5

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- 14 ชม./สัปดาห์	15	3.7
- 15 ชม./สัปดาห์	10	2.5
- 16 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 18 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 20 ชม./สัปดาห์	5	1.2
- 21 ชม./สัปดาห์	2	0.5
- 24 ชม./สัปดาห์	3	0.7
- 25 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 28 ชม./สัปดาห์	2	0.5
- 30 ชม./สัปดาห์	2	0.5
- 35 ชม./สัปดาห์	3	0.7
- 48 ชม./สัปดาห์	1	0.2
- 72 ชม./สัปดาห์	1	0.2

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคือ ร้อยละ 51.7 กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 37.6 ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงคือ ร้อยละ 46.6 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต 24 เดือน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และอันดับสามคือ 36 เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.8 วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 49.5 และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ส่วนใหญ่ใช้ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมาคือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 14.2

1.2 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุดของตัวแปรการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปรากฏผลตามตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุดของการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
การปรับตัวทางสังคม				
-มาตรฐานทางสังคม	4.0846	.4618	5.00	1.75
-ทักษะทางสังคม	3.7104	.4842	5.00	1.43
-แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	4.1233	.5868	5.00	2.14
-ความสัมพันธ์ในครอบครัว	3.9241	.6159	5.00	1.00
-ความสัมพันธ์ในโรงเรียน	3.9549	.6152	5.00	1.50
-ความสัมพันธ์ในชุมชน	3.8901	.4850	5.00	2.67
-ด้านรวม	3.9519	.3863	4.82	1.93
การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต				
-มาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต	3.7168	.4762	5.00	2.36
-ทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต	3.3346	.4561	4.70	1.70
-แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต	4.2535	.6694	5.00	1.91
-ความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต	3.6648	.6045	5.00	1.38
-ด้านรวม	3.7572	.3968	4.68	2.63
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต				
ตัวแปร	Median	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	
-ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต	15 เดือน	75 เดือน	1 เดือน	
-ระยะเวลาใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์	5 ชม.	72 ชม.	20 นาที	

ตอนที่ 2 แสดงระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร โดยยึดเกณฑ์จากค่าเฉลี่ย ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงระดับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ที่จำแนกตามลักษณะต่างๆ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	ระดับการปรับตัวทางสังคม
1. การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต			
- กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้	132	3.7462	ค่อนข้างดี
- กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดี	265	4.0479	ค่อนข้างดี
- กลุ่มที่ปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ดี	4	4.2045	ค่อนข้างดี
2. ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต			
- ประสบการณ์น้อย	132	3.9480	ค่อนข้างดี
- ประสบการณ์ปานกลาง	134	3.9891	ค่อนข้างดี
- ประสบการณ์มาก	131	3.9440	ค่อนข้างดี
3. วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต			
- เพื่อศึกษาหาความรู้เป็นส่วนใหญ่	136	4.0328	ค่อนข้างดี
- เพื่อความบันเทิงสนุกสนาน	196	3.9019	ค่อนข้างดี
- เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่	64	3.9222	ค่อนข้างดี
4. ระยะเวลาเฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์			
- ระยะเวลาที่ใช้น้อย	134	3.9396	ค่อนข้างดี
- ระยะเวลาที่ใช้ปานกลาง	134	4.0163	ค่อนข้างดี
- ระยะเวลาที่ใช้มาก	133	3.9147	ค่อนข้างดี
5. เพศ			
- ชาย	194	3.8626	ค่อนข้างดี
- หญิง	208	4.0353	ค่อนข้างดี
5. ระดับชั้นเรียนที่ศึกษา			
- มัธยมศึกษาปีที่ 4	151	3.9111	ค่อนข้างดี
- มัธยมศึกษาปีที่ 5	116	3.9302	ค่อนข้างดี
- มัธยมศึกษาปีที่ 6	135	4.0114	ค่อนข้างดี

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	ระดับการปรับตัวทางสังคม
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	187	3.9960	ค่อนข้างดี
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	157	3.9408	ค่อนข้างดี
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	57	3.8297	ค่อนข้างดี

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด มีการปรับตัวทางสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างดี และเมื่อพิจารณานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มย่อยที่แยกตามตามตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและชีวิสังคมพบว่ามีการปรับตัวทางสังคมค่อนข้างดีทั้งหมด

^{1/} **ตอนที่ 3** การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อโรงเรียนไทยเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยแยกตามตัวแปรชีวิสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความสัมพันธ์กันทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรชีวิสังคม” ปรากฏผลตามตาราง 5 - 22

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มรวม

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.567**	.490**	.337**	.363**	.370**	.377**	.512**
B ₁	.439**	.452**	.262**	.255**	.258**	.285**	.402**
B ₂	.317**	.310**	.293**	.155**	.226**	.123*	.307**
B ₃	.430**	.241**	.133**	.379**	.341**	.329**	.304**
B ₄	.414**	.446**	.349**	.189**	.197**	.212**	.487**
E	-.042	-.031	.019	-.019	-.028	-.064	-.047
T	-.082	-.028	-.032	-.126*	-.056	-.053	-.047

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ^มการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวม

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	11	24	10	45	2.754	.252
	ค่อนข้างดีถึงดี	125	172	54	351		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	10	21	9	40	2.318	.314
	ค่อนข้างดีถึงดี	126	175	55	365		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	34	69	16	119	4.903	.086
	ค่อนข้างดีถึงดี	102	127	48	277		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	15	32	6	53	3.002	.223
	ค่อนข้างดีถึงดี	121	164	58	343		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	30	58	19	107	2.586	.274
	ค่อนข้างดีถึงดี	106	138	45	289		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	28	45	19	92	2.037	.361
	ค่อนข้างดีถึงดี	108	151	45	304		
	รวม	136	196	64	396		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	31	54	21	106	2.350	.309
	ค่อนข้างดีถึงดี	105	142	43	290		
	รวม	136	196	64	396		

จากตาราง 6 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.537**	.553**	.302**	.323**	.339**	.322**	.516**
B ₁	.391**	.462**	.225**	.188**	.241**	.224**	.387**
B ₂	.300**	.386**	.327**	.104	.180*	.060	.330**
B ₃	.428**	.298**	.071	.369**	.306**	.414**	.310**
B ₄	.356**	.459**	.326**	.160*	.183*	.079	.457**
E	-.046	-.002	.020	.046	-.102	-.067	-.076
T	-.068	-.004	-.052	-.113	-.043	-.029	-.061

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น
 - การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต
2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชาย

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	16	6	31	.460	.795
	ค่อนข้างดีถึงดี	49	86	23	158		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	6	9	5	20	1.696	.428
	ค่อนข้างดีถึงดี	52	93	24	169		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	17	33	11	61	.658	.720
	ค่อนข้างดีถึงดี	41	69	18	128		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	10	17	3	30	.793	.673
	ค่อนข้างดีถึงดี	48	85	26	159		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	17	36	10	63	.616	.735
	ค่อนข้างดีถึงดี	41	66	19	126		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	16	26	8	50	.106	.948
	ค่อนข้างดีถึงดี	42	76	21	139		
	รวม	58	102	29	189		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	20	32	12	64	1.024	.599
	ค่อนข้างดีถึงดี	38	70	17	125		
	รวม	58	102	29	189		

จากตาราง 8 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศหญิง

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.536**	.440**	.308**	.367**	.292**	.385**	.454**
B ₁	.432**	.442**	.245**	.289**	.188**	.303**	.364**
B ₂	.282**	.223**	.221**	.168*	.208**	.138*	.243**
B ₃	.356**	.153*	.108	.352**	.272**	.317**	.210**
B ₄	.408**	.433**	.322**	.171*	.116	.286**	.466**
E	-.095	-.071	-.020	-.105	-.024	-.097	-.071
T	-.071	-.064	.021	-.126	-.037	-.062	-.003

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น
 - การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านความสัมพันธ์ในชุมชนออนไลน์
2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตหญิง

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้ อินเทอร์เน็ต			รวม	χ^2	sig
		เพื่อ	เพื่อ	เพื่อ			
		ศึกษา	บันเทิง	สื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	2	8	4	14	3.844	.146
	ค่อนข้างดีถึงดี	76	86	31	193		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	4	12	4	58	3.000	.223
	ค่อนข้างดีถึงดี	74	82	31	149		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	17	36	5	58	9.696	.008
	ค่อนข้างดีถึงดี	61	58	30	149		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น ปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	15	3	23	4.209	.122
	ค่อนข้างดีถึงดี	73	79	32	184		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านความสัมพันธ์ ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	22	9	44	1.656	.437
	ค่อนข้างดีถึงดี	65	72	26	163		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านความสัมพันธ์ ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	12	19	11	42	3.846	.146
	ค่อนข้างดีถึงดี	66	75	24	165		
	รวม	78	94	35	207		
ด้านความสัมพันธ์ ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	11	22	9	42	3.047	.218
	ค่อนข้างดีถึงดี	67	72	26	165		
	รวม	78	94	35	207		

จากตาราง 10 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับ
วัตถุประสงค์การใช้ทุกคู่ ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้
อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.643**	.664**	.385**	.441**	.447**	.403**	.611**
B ₁	.498**	.542**	.283**	.325**	.368**	.277**	.481**
B ₂	.380**	.431**	.361**	.212**	.222**	.148	.436**
B ₃	.522**	.390**	.200*	.412**	.431**	.446**	.395**
B ₄	.476**	.582**	.338**	.310**	.246**	.245**	.522**
E	-.063	-.074	-.011	.022	-.088	-.062	-.049
T	-.114	-.030	-.143	-.059	-.114	-.053	-.131

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้นการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การปรับตัวทาง สังคม	ระดับการปรับตัว ทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต			รวม	χ^2	sig
		เพื่อ ศึกษา	เพื่อ บันเทิง	เพื่อ สื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	13	2	20	1.192	.551
	ค่อนข้างดีถึงดี	40	67	21	128		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านมาตรฐานทาง สังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	2	13	3	18	3.777	.151
	ค่อนข้างดีถึงดี	43	67	20	130		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านทักษะทาง สังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	32	5	50	3.355	.187
	ค่อนข้างดีถึงดี	32	48	18	98		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านแนวโน้มพฤติ กรรมที่เป็นปฏิปักษ์ ต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	16	0	21	6.372	.041
	ค่อนข้างดีถึงดี	40	64	23	127		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านความสัมพันธ์ ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	24	5	38	1.730	.421
	ค่อนข้างดีถึงดี	36	56	18	110		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านความสัมพันธ์ ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	19	7	35	.919	.632
	ค่อนข้างดีถึงดี	36	61	16	113		
	รวม	45	80	23	148		
ด้านความสัมพันธ์ ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	25	6	40	1.860	.394
	ค่อนข้างดีถึงดี	36	55	17	108		
	รวม	45	80	23	148		

จากตาราง 12 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับ
วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต ทุกคู่ ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น
ปฏิปักษ์ต่อสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ .05

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.542**	.442**	.344**	.333**	.362**	.267**	.501**
B ₁	.495**	.472**	.379**	.234*	.242**	.340**	.402**
B ₂	.296**	.333**	.236*	.122	.315**	-.050	.285**
B ₃	.328**	.125	.054	.359**	.257**	.239**	.248**
B ₄	.430**	.426**	.412**	.136	.219*	.150	.537**
B ₅	.024	.005	.009	-.013	.094	-.050	.046
T	-.019	.058	.033	-.076	-.012	-.085	.045

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ยกเว้น

- การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อสังคม ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต

2. การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

3. การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้ อินเทอร์เน็ต			รวม	χ^2	sig
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	6	4	15	.575	.750
	ค่อนข้างดีถึงดี	41	40	9	100		
	รวม	46	46	23	115		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	6	2	5	13	4.857	.088
	ค่อนข้างดีถึงดี	40	44	18	102		
	รวม	46	46	23	115		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	12	18	4	34	3.925	.140
	ค่อนข้างดีถึงดี	34	28	19	81		
	รวม	46	46	23	115		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	8	7	3	18	.231	.891
	ค่อนข้างดีถึงดี	38	39	20	97		
	รวม	46	46	23	115		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	10	18	7	35	3.286	.193
	ค่อนข้างดีถึงดี	36	28	16	80		
	รวม	46	46	23	115		

ตาราง 14 (ต่อ)

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	12	11	6	29	.069	.966
	ค่อนข้างดีถึงดี	34	35	17	86		
	รวม	46	46	23	115		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	11	12	9	32	1.883	.390
	ค่อนข้างดีถึงดี	35	34	14	83		
	รวม	46	46	23	115		

จากตาราง 14 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.473**	.307**	.258**	.284**	.279**	.420**	.408**
B ₁	.335**	.341**	.145	.196	.155	.254**	.327**
B ₂	.260**	.134	.263**	.113	.176*	.221**	.175*
B ₃	.397**	.126	.095	.348**	.301**	.439**	.246**
B ₄	.311**	.276**	.305**	.081	.112	.206*	.409**
E	.103	-.046	.035	-.087	-.081	-.100	-.134
T	-.086	-.074	.038	-.217*	-.030	-.026	-.038

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตทั้งด้านรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น

- การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม ที่พบว่าไม่ความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ที่พบว่าไม่ความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านมาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม พบว่าไม่ความสัมพันธ์กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านมาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต

- การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านมาตรฐานทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในสังคมอินเทอร์เน็ต

2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ยกเว้นการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่นๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	Sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	1	5	4	10	7.426	.024
	ค่อนข้างดีถึงดี	44	65	14	123		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	2	6	1	9	.788	.674
	ค่อนข้างดีถึงดี	43	64	17	124		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	19	7	35	2.418	.299
	ค่อนข้างดีถึงดี	36	51	11	98		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	2	9	3	14	2.892	.236
	ค่อนข้างดีถึงดี	43	61	15	119		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	11	16	7	34	1.979	.372
	ค่อนข้างดีถึงดี	34	54	11	99		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	7	15	6	28	2.457	.293
	ค่อนข้างดีถึงดี	38	55	12	105		
	รวม	45	70	18	133		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	11	17	6	34	.661	.719
	ค่อนข้างดีถึงดี	34	53	12	99		
	รวม	45	70	18	133		

จากตาราง 16 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวม มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้ อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าการปรับตัวทางสังคมรายด้านไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.611**	.510**	.352**	.395**	.420**	.423**	.593**
B ₁	.444**	.450**	.247**	.231**	.292**	.276**	.495**
B ₂	.371**	.262**	.330**	.230**	.297**	.221**	.300**
B ₃	.485**	.349**	.181*	.401**	.359**	.406**	.388**
B ₄	.446**	.403**	.307**	.250**	.243**	.291**	.533**
E	-.078	-.128	.024	-.044	-.105	-.034	-.036
T	-.157*	-.082	-.109	-.226**	-.108	-.079	-.071

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ด้านอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่ม
ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	2	7	5	14	5.105	.078
	ค่อนข้างดีถึงดี	66	78	27	171		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	3	9	5	17	3.648	.161
	ค่อนข้างดีถึงดี	65	76	27	168		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	20	25	11	56	.309	.857
	ค่อนข้างดีถึงดี	48	60	21	129		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	13	3	21	2.518	.284
	ค่อนข้างดีถึงดี	63	72	29	164		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	19	9	41	1.027	.598
	ค่อนข้างดีถึงดี	55	66	23	144		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	10	13	9	32	3.180	.204
	ค่อนข้างดีถึงดี	58	72	23	153		
	รวม	68	85	32	185		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	25	10	48	2.650	.266
	ค่อนข้างดีถึงดี	55	60	22	137		
	รวม	68	85	32	185		

จากตาราง 18 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับ
วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.493**	.421**	.295**	.292**	.282**	.326**	.401**
B ₁	.418**	.435**	.254**	.269**	.159*	.314**	.284**
B ₂	.272**	.352**	.211**	.110	.162*	.056	.300**
B ₃	.363**	.100	.104	.303**	.290**	.349**	.211**
B ₄	.314**	.410**	.320**	.070	.133	.098	.384**
E	-.059	.020	.027	-.058	-.024	-.120	-.034
T	.013	.012	-.086	-.025	-.052	-.044	-.049

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า

- การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น
 - การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชน
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต
- การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
- การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	10	4	19	.730	.694
	ค่อนข้างดีถึงดี	46	68	20	134		
	รวม	51	78	24	153		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	3	8	2	13	.760	.684
	ค่อนข้างดีถึงดี	48	70	22	140		
	รวม	51	78	24	153		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	9	30	4	43	8.455	.015
	ค่อนข้างดีถึงดี	42	48	20	110		
	รวม	51	78	24	153		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	6	9	3	18	.016	.992
	ค่อนข้างดีถึงดี	45	69	21	135		
	รวม	51	78	24	153		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	26	8	47	.983	.612
	ค่อนข้างดีถึงดี	38	52	16	106		
	รวม	51	78	24	153		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	13	21	8	42	.526	.769
	ค่อนข้างดีถึงดี	38	57	16	111		
	รวม	51	78	24	153		

ตาราง 20 (ต่อ)

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	10	19	10	39	4.288	117
	ค่อนข้างดีถึงดี	41	59	14	114		
	รวม	51	78	24	153		

จากตาราง 20 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ด้านรวมและรายด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตัวแปร	A	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆
B	.578**	.535**	.390**	.347**	.397**	.360**	.587**
B ₁	.443**	.476**	.322**	.356**	.356**	.206	.402**
B ₂	.250	.340**	.358**	.174	.174	-.040	.376**
B ₃	.406**	.214	.071	.346**	.346**	.413**	.323**
B ₄	.581**	.641**	.534**	.278**	.232	.348**	.655**
E	-.070	-.005	-.052	.067	.067	-.175	-.158
T	.101	.030	.135	.041	.041	.065	.048

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า

1. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านความสัมพันธ์ในชุมชนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า

- การปรับตัวทางสังคมด้านรวม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตด้านทักษะทางสังคมอินเทอร์เน็ต
2. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
3. การปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรไม่ต่อเนื่องไม่สามารถนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันร่วมกับตัวแปรตัวอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มการปรับตัวทางสังคมตามระดับที่ได้กำหนดไว้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่ได้ถึงพอใช้ และกลุ่มที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีถึงดี เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบ ไค-สแควร์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่าง การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่ม
ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การปรับตัวทางสังคม	ระดับการปรับตัวทางสังคม	วัตถุประสงค์การใช้			รวม	χ^2	sig
		อินเทอร์เน็ต					
		เพื่อศึกษา	เพื่อบันเทิง	เพื่อสื่อสาร			
ด้านรวม	ไม่ได้ถึงพอใช้	4	7	1	12	.503	.778
	ค่อนข้างดีถึงดี	12	26	7	45		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	4	4	2	10	1.593	.451
	ค่อนข้างดีถึงดี	12	29	6	47		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านทักษะทางสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	14	1	20	2.675	.262
	ค่อนข้างดีถึงดี	11	19	7	37		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม	ไม่ได้ถึงพอใช้	4	10	0	14	3.193	.203
	ค่อนข้างดีถึงดี	12	23	8	43		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ไม่ได้ถึงพอใช้	4	13	2	19	1.295	.523
	ค่อนข้างดีถึงดี	12	20	6	38		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ไม่ได้ถึงพอใช้	5	11	2	18	.208	.901
	ค่อนข้างดีถึงดี	11	22	6	39		
	รวม	16	33	8	57		
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ไม่ได้ถึงพอใช้	8	10	1	19	3.699	.157
	ค่อนข้างดีถึงดี	8	23	7	38		
	รวม	16	33	8	57		

จากตาราง 22 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 4 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทยเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้ตัวแปร การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรพยากรณ์ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ ตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้" โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ปรากฏผลตามตาราง 23 - 29

4.1 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 23 - 24

ตาราง 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม.4	ม.5	ม.6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.005	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.222***
หญิง		-	-.034	.031	.005	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.222***
ม.4			-	-.494***	-.549***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.039
ม.5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.028	-.011	-.067
ม.6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.051	-.035	.045	.105*
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168***	.156***
E							-	-.156***	.056	.118**	.311***	.096*	-.035
P ₁								-	-.693***	-.309***	-.090*	.113*	.149***
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158***	-.125**
P ₃										-	.166***	.042	-.035
T											-	-.020	-.077
B												-	.569***
A													-

จากตาราง 23 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 4 ตัวคือ เพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูล และการปรับตัวทางสังคม อินเทอร์เน็ตตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ ชั้น ม.6 ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ เพศชาย ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านรวม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต

ต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

นอกจากนี้ตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	sig
B	.613	.575	.569	.324	188.901	.324	188.901	.000
B, E	-.109	-.098	.576	.332	4.814	.008	97.772	.000
B, E, ม.6	3.112	.087	.583	.340	4.445	.007	67.235	.000
a = 82.878								
R = .583								
R ² = .340								
SE _{est} = 13.81								

จากตาราง 24 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือสามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีอำนาจพยากรณ์ถึงร้อยละ 32.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 2 คือประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถรวมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านรวมได้ร้อยละ 33.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว ร้อยละ 0.8 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพเป็นอันดับ 3 โดยสามารถรวมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านรวมได้ร้อยละ 34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีอำนาจพยากรณ์เพิ่มขึ้น จากการใช้ตัวพยากรณ์เพียง 2 ตัวแรก ร้อยละ 0.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสหสัมพันธ์รวม (R) เท่ากับ .583 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านรวมได้ร้อยละ 34 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 13.81 และมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned} \text{การปรับตัวทางสังคมด้านรวม} &= 82.878 + .613 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) \\ &\quad - .109 (\text{ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต}) + 3.112 (\text{ม.6}) \end{aligned}$$

4.2 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม โดยใช้โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 25 - 26

ตาราง 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนากับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมารฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม.4	ม.5	ม.6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.005	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.054
หญิง		-	-.034	.031	.005	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.054
ม.4			-	-.494***	-.549***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.065
ม.5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.028	-.011	-.048
ม.6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.051	-.035	.045	.113*
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168***	.129**
E							-	-.156***	.056	.118**	.311***	.096*	-.027
P ₁								-	-.693***	-.309***	-.090*	.113*	.127**
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158***	-.112*
P ₃										-	.166***	.042	-.020
T											-	-.020	-.025
B												-	.491***
A													-

P₁ แทน วัดอุปสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาคำถามรู้
P₂ แทน วัดอุปสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง
P₃ แทน วัดอุปสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร

จากตาราง 25 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ ชั้น ม.6 ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคม

อินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหา

ความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

นอกจากนี้ตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.123	.528	.491	.241	124.958	.241	124.928	.000
B, ชาย	.911	.123	.504	.254	7.194	.014	67.043	.000
B, ชาย, ม.6	.701	.089	.512	.262	4.233	.008	46.474	.000
a = 13.483								
R = .512								
R ² = .262								
SE _{est} = 3.20								

จากตาราง 26 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ สามารถพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีอำนาจพยากรณ์ถึงร้อยละ 24.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์อันดับ 2 คือ เพศชาย ซึ่งสามารถรวมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมได้ร้อยละ 25.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้น จากการใช้ตัวพยากรณ์ตัวแรกเพียงตัวเดียว ร้อยละ 1.4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับ 3 โดยสามารถ

ร่วมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และเพศชาย พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมได้ร้อยละ 26.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีอำนาจพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวพยากรณ์เพียง 2 ตัวแรก ร้อยละ 0.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต เพศชาย และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสหสัมพันธ์รวม (R) เท่ากับ .512 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัวแปรได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต เพศชาย และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม ได้ร้อยละ 26.2 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.2 และมีสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ดังนี้

$$\text{การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคม} = 13.483 + .123 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) + .91 (\text{เพศชาย}) + .701 (\text{ม.6})$$

4.3 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม โดยใช้โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 27 - 28

ตาราง 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม. 4	ม. 5	ม. 6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.005	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.165***
หญิง		-	-.034	.031	.005	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.165***
ม. 4			-	-.494***	-.549***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.042
ม. 5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.028	-.011	-.063
ม. 6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.051	-.035	.045	.104*
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168***	.033
E							-	-.156***	.056	.118**	.311***	.096*	.024
P ₁								-	-.693***	-.309***	-.090*	.113*	.079
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158***	-.103*
P ₃										-	.166***	.042	.022
T											-	-.020	-.027
B												-	.337***
A													-

จากตาราง 27 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 ตัวคือ เพศหญิง และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ ชั้น ม.6 ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ เพศชาย ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต เพื่อความบันเทิง ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้คอมพิวเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้คอมพิวเตอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคม

อินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ตเพื่อศึกษาหา

ความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

นอกจากนี้ตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.071	.337	.337	.114	50.497	.114	50.487	.000
a = 15.157								
R = .337								
R ² = .114								
SE _{est} = 3.19								

จากตาราง 28 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือสามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 11.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเท่ากับ .337 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตัวพยากรณ์ ได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมได้ร้อยละ 11.4 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.19 และมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\text{การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม} = 15.157 + .071 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต})$$

4.4 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมทางสังคม โดยใช้โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 29 - 30

ตาราง 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้าน
แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม.4	ม.5	ม.6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.005	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.126**
หญิง		-	-.034	.031	.005	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.126**
ม.4			-	-.494***	-.549***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.053
ม.5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.028	-.011	-.025
ม.6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.051	-.035	.045	.079
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168***	.173**
E							-	-.156***	.056	.118*	.311***	.096*	-.015
P ₁								-	-.693**	-.309***	-.090*	.113*	.105*
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158***	-.097*
P ₃										-	.166***	.042	-.019
T											-	-.020	-.124**
B												-	.364***
A													-

จากตาราง 29 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 ตัวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ เพศหญิง ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ เพศชาย และระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่
 - เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์
 - วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์
2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่
 - เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต
3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่
 - ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต
 - ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร
 - ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่
 - ชาย กับ หญิง
 - ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต
 - ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้

วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัดประสงศ์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

นอกนั้นตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.089	.342	.364	.133	60.267	.133	60.267	.000
B, T	-.070	-.118	.382	.147	6.243	.014	33.656	.000
B, T, D	.669	.116	.399	.160	6.145	.013	24.779	.000
a = 14.065								
R = .399								
R ² = .159								
SE _{est} = 3.79								

จากตาราง 30 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียน

มัธยมศึกษา โดยมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 13.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับ 2 คือ ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ ซึ่งสามารถร่วมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ได้ร้อยละ 14.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 3 ซึ่งสามารถร่วมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมได้ร้อยละ 16 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวพยากรณ์ 2 ตัวแรก ร้อยละ 1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าสหสัมพันธ์รวม (R) เท่ากับ .399 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตัวพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัวแปรได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ได้ร้อยละ 16 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.79 และมีสมการในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม} \\ &= 14.065 + .089(\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) \\ &\quad - .070 (\text{ระยะเวลาเฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์}) \\ &\quad + .669 (\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน}) \end{aligned}$$

4.5 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยใช้โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 31 - 32

จากตาราง 31 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 ตัวคือ เพศหญิง และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ เพศชาย ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

นอกนั้นตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.130	.332	.375	.141	64.638	.141	64.638	.000
B, ชาย	-1.279	-.130	.395	.156	6.958	.015	36.287	.000

a = 16.489

R = .395

R² = .156

SE_{est} = 4.55

จากตาราง 32 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือสามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 14.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 2 คือ เพศชาย ซึ่งสามารถรวมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้ร้อยละ 15.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวพยากรณ์ตัวแรกเพียงตัวเดียว ร้อยละ 1.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และเพศชาย มีค่าสหสัมพันธ์ร่วม (R) เท่ากับ .395 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวพยากรณ์ ทั้ง 2 ตัวแปรได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และเพศชาย สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ร้อยละ 15.6 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 4.55 และมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว} \\ &= 16.489 + .130 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) - 1.279 (\text{เพศชาย}) \end{aligned}$$

4.6 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้ อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 33 - 34

ตาราง 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม.4	ม.5	ม.6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.006	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.145**
หญิง		-	-.034	.031	.006	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.145**
ม.4			-	-.494***	-.659***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.026
ม.5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.028	-.011	-.076
ม.6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.054	-.035	.045	.100*
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168	.125**
E							-	-.156***	.056	.118**	.311***	.096	-.059
P ₁								-	-.693***	-.309***	-.090*	.113*	.129**
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158*	-.074
P ₃										-	.166***	.042	-.084
T											-	-.020	-.048
B												-	.373***
A													-

จากตาราง 33 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตในตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัวคือ เพศหญิง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ เพศชาย ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต

ต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

นอกนั้นตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.117	.378	.373	.139	63.867	.139	63.867	.000
B, ใช้เพื่อติดต่อ	-1.332	-.100	.387	.149	4.600	.010	34.525	.000

a = 14.288

R = .387

R² = .149

SE_{est} = 4.55

จากตาราง 34 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 13.9 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 2 คือ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสามารถรวมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ได้ร้อยละ 14.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้น จากการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียวร้อยละ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร ที่ค่าสหสัมพันธ์รวม (R) เท่ากับ .387 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวพยากรณ์ ทั้ง 2 ตัวแปรได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการติดต่อสื่อสาร สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ใน โรงเรียน ได้ร้อยละ 14.9 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .387 และมี สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน} \\ &= 14.288 + .117 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) \\ &\quad - 1.332 (\text{การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร}) \end{aligned}$$

4.7 ศึกษาอำนาจการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น ปฏิบัติกับต่อสังคมทางสังคม โดยใช้โดยใช้การปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้าน ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ และตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ เป็นตัวแปรพยากรณ์ ปรากฏผลตามตาราง 35 - 36

ตาราง 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย และระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ของการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความ
สัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ชาย	หญิง	ม.4	ม.5	ม.6	เกรดเฉลี่ย	E	P ₁	P ₂	P ₃	T	B	A
ชาย	-	-1.0***	.034	-.031	-.005	-.041	-.125**	-.070	.065	-.028	.064	-.334***	-.199***
หญิง		-	-.034	.031	.005	.041	.125**	.070	-.065	.028	-.064	.334***	.199***
ม.4			-	-.494***	-.549***	-.036	-.068	-.066	.064	-.013	.008	-.034	-.032
ม.5				-	-.455***	-.126**	-.015	.082	-.118**	.067	.02	-.011	.013
ม.6					-	.158***	.084*	-.011	.048	-.051	-.035	.045	.020
เกรดเฉลี่ย						-	.222***	.047	-.074	.042	.010	.168***	.033
E							-	-.156***	.056	.118**	.311***	.096*	-.040
P ₁								-	-.693***	-.309***	-.090*	.113*	.105*
P ₂									-	-.432***	-.033	-.158***	-.058
P ₃										-	.166***	.042	-.043
T											-	-.020	-.041
B												-	.514***
A													-

จากตาราง 35 แสดงว่า ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 ตัวคือ เพศหญิง และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมด้านสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวทางสังคมด้านสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 ตัวคือ เพศชาย ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมด้านรวม

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย พบดังนี้

1. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

เพศหญิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.6 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อ

สัปดาห์

2. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

เพศหญิง กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร

3. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

ชั้น ม.6 กับ ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

4. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่

ชาย กับ หญิง

ชาย กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.5

ชั้น ม.4 กับ ชั้น ม.6

ชั้น ม.5 กับ ชั้น ม.6

ประสิทธิภาพการใช้อินเทอร์เน็ต กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อความบันเทิง

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง กับ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

5. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่

ชาย กับ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ชั้น ม.5 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้น ม.5 กับ วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

6. ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ กับ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

นอกนั้นตัวทำนายอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรขั้นทีละตัวแปรเพื่อพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวทำนาย	b	B	R	R ²	F change	R ² change	F	Sig
B	.095	.523	.514	.265	141.728	.265	141.728	.000
B, E	-.017	-.090	.522	.273	4.343	.008	73.637	.000
				a	= 9.353			
				R	= .522			
				R ²	= .273			
				SE _{est}	= 2.48			

จากตาราง 36 แสดงว่า การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 26.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นลำดับที่ 2 คือ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถร่วมกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พยากรณ์การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชน ได้ร้อยละ 27.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวพยากรณ์แรกเพียงตัวเดียว ร้อยละ 0.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต มีค่าสหสัมพันธ์รวม (R) เท่ากับ .522 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตัวพยากรณ์ ทั้ง 2 ตัวแปรได้แก่ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต สามารถอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนได้ร้อยละ 27.3 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 2.48 และมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชน} \\ &= 9.353 + .095 (\text{การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต}) \\ &\quad - .017 (\text{ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต}) \end{aligned}$$

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อันได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ ตัวแปรด้านการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้านแตกต่างกัน”

5.1 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความแตกต่างกันทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3.1 ที่ว่า “นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน” ซึ่งปรากฏผลตามตารางที่ 37 – 39

ตาราง 37 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศหญิง

เพศ	N	การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
หญิง	208	ด้านรวม	4.0353	.3640	4.590	.000
ชาย	194		3.8626	.3904		
หญิง	208	ด้านมาตรฐานทางสังคม	4.1094	.4360	1.115	.265
ชาย	194		4.0580	.4877		
หญิง	208	ด้านทักษะทางสังคม	3.7878	.4672	3.361	.001
ชาย	194		3.6274	.4895		
หญิง	208	ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น	4.1951	.5629	2.556	.011
ชาย	194	ปฏิบัติต่อสังคม	4.0464	.6033		
หญิง	208	ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.0673	.5833	4.967	.000
ชาย	194		3.7706	.6143		
หญิง	208	ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	4.0433	.6031	3.012	.003
ชาย	194		3.8602	.6154		
หญิง	208	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	3.9856	.4926	4.168	.000
ชาย	194		3.7878	.4563		

จากตาราง 37 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3.1 ยกเว้นด้านมาตรฐานทางสังคมที่ไม่พบความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า เพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่าเพศชาย

ตาราง 38 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.164	.372	2.511	.083
	ภายในกลุ่ม	399	84.367	.148		
	รวม	401	85.531			
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.744	.582	2.753	.065
	ภายในกลุ่ม	399	59.091	.211		
	รวม	401	59.835			
ด้านทักษะทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.188	.594	2.554	.079
	ภายในกลุ่ม	399	92.826	.233		
	รวม	401	94.014			
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น ปฏิบัติต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.939	.470	1.366	.256
	ภายในกลุ่ม	399	137.132	.344		
	รวม	401	138.071			
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	.630	.315	.830	.437
	ภายในกลุ่ม	399	151.462	.380		
	รวม	401	152.092			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.826	.913	2.430	.089
	ภายในกลุ่ม	399	149.934	.376		
	รวม	401	151.761			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	.117	.058	0.248	.781
	ภายในกลุ่ม	399	94.225	.236		
	รวม	401	94.342			

จากตาราง 38 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3.1

ตาราง 39 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.233	.616	4.203	.016
	ภายในกลุ่ม	398	58.371	.147		
	รวม	400	59.604			
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.359	.680	3.215	.041
	ภายในกลุ่ม	398	84.144	.211		
	รวม	400	85.503			
ด้านทักษะทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.156	.078	.332	.718
	ภายในกลุ่ม	398	93.836	.236		
	รวม	400	93.993			
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.459	1.730	5.117	.006
	ภายในกลุ่ม	398	134.518	.338		
	รวม	400	137.978			
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	2.195	1.097	2.936	.054
	ภายในกลุ่ม	398	148.737	.374		
	รวม	400	150.932			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.274	1.137	3.030	.049
	ภายในกลุ่ม	398	149.310	.375		
	รวม	400	151.589			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	.279	.139	.593	.553
	ภายในกลุ่ม	398	93.459	.235		
	รวม	400	93.737			

จากตาราง 39 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและบางด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3.1 ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์ในชุมชนที่ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 40 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		x_1	x_2	x_3
ด้านรวม	3.8297	ต่ำ	x_1	-	.1110	.1662*
	3.9408	กลาง	x_2	-	-	.0552
	3.9960	สูง	x_3	-	-	-
ด้านมาตรฐานทางสังคม	3.9474	ต่ำ	x_1	-	.1394	.1763*
	4.0868	กลาง	x_2	-	-	.0369
	4.1237	สูง	x_3	-	-	-
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมเป็น ปฏิบัติต่อสังคม	3.9098	ต่ำ	x_1	-	.2805*	.2812*
	4.1183	กลาง	x_2	-	-	.0727
	4.1910	สูง	x_3	-	-	-
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	3.8684	ต่ำ	x_1	-	.0209	.1657*
	3.8893	กลาง	x_2	-	-	.1448*
	4.0341	สูง	x_3	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 เมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวม และด้านมาตรฐานทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านแนวโน้มพฤติกรรมเป็นปฏิบัติต่อสังคม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3.2 ที่ว่า “นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน” ปรากฏตาราง 41 - 44

ตาราง 41 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.166	.083	.596	.551
	ภายในกลุ่ม	394	54.982	.140		
	รวม	396	55.148			
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.132	.066	.326	.722
	ภายในกลุ่ม	394	79.576	.202		
	รวม	396	79.708			
ด้านทักษะทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.119	.059	.252	.777
	ภายในกลุ่ม	394	92.738	.235		
	รวม	396	92.857			
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.146	.073	.215	.806
	ภายในกลุ่ม	394	133.556	.339		
	รวม	396	133.702			
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	.626	.313	.865	.422
	ภายในกลุ่ม	394	142.452	.362		
	รวม	396	143.078			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.585	.292	.803	.449
	ภายในกลุ่ม	394	143.387	.364		
	รวม	396	143.971			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	.469	.234	1.013	.364
	ภายในกลุ่ม	394	91.211	.232		
	รวม	396	91.680			

จากตาราง 41 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประสบการณ์การใช้
อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวมและรายด้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 42 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.434	.717	4.861	.008
	ภายในกลุ่ม	393	57.977	.148		
	รวม	395	59.411			
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.4938	.719	3.404	.034
	ภายในกลุ่ม	393	83.010	.211		
	รวม	395	84.448			
ด้านทักษะทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.985	.492	2.115	.122
	ภายในกลุ่ม	393	91.507	.233		
	รวม	395	92.412			
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น ปฏิบัติต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.704	.852	2.473	.086
	ภายในกลุ่ม	393	135.432	.345		
	รวม	395	137.136			
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.331	.665	1.739	.177
	ภายในกลุ่ม	393	150.338	.383		
	รวม	395	151.668			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.027	1.514	4.051	.018
	ภายในกลุ่ม	393	146.859	.374		
	รวม	395	149.887			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.020	.510	2.179	.115
	ภายในกลุ่ม	393	91.994	.234		
	รวม	395	93.014			

จากตาราง 42 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตแตกต่างกัน ในด้านมาตรฐานทางสังคม และด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3.2 ยกเว้น การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิบัติต่อสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว และด้านความสัมพันธ์ในชุมชนที่ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตแตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต		X_1	X_2	X_3
ด้านรวม	3.9019	เพื่อความบันเทิง	x_1	-	.0203	.1309*
	3.9222	เพื่อติดต่อสื่อสาร	x_2	-	-	.1106
	4.0328	เพื่อศึกษาหาความรู้	x_3	-	-	-
				X_1	X_2	X_3
ด้านมาตรฐานทางสังคม	4.0319	เพื่อความบันเทิง	x_1	-	.0326	.1326*
	4.0645	เพื่อติดต่อสื่อสาร	x_2	-	-	.1001
	4.1645	เพื่อศึกษาหาความรู้	x_3	-	-	-
				X_2	X_1	X_3
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	3.8398	เพื่อติดต่อสื่อสาร	x_2	-	.0658	.2273*
	3.9056	เพื่อความบันเทิง	x_1	-	-	.1615*
	4.0670	เพื่อศึกษาหาความรู้	x_3	-	-	-

จากตาราง 43 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการปรับตัวทางสังคมด้านรวม พบว่านักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านมาตรฐานทางสังคมพบว่า นักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ต เพื่อศึกษาหาความรู้มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร และนักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.749	.375	2.710	.068
	ภายในกลุ่ม	398	54.995	.138		
	รวม	400	55.774			
ด้านมาตรฐานทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.119	.059	.295	.745
	ภายในกลุ่ม	398	79.948	.201		
	รวม	400	80.067			
ด้านทักษะทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	.183	.091	.390	.677
	ภายในกลุ่ม	398	93.102	.234		
	รวม	400	93.284			
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็น ปฏิบัติต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.485	.743	2.228	.109
	ภายในกลุ่ม	398	132.654	.333		
	รวม	400	134.139			
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.962	.981	2.758	.065
	ภายในกลุ่ม	398	141.558	.356		
	รวม	400	143.520			
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.717	1.359	3.781	.024
	ภายในกลุ่ม	398	143.002	.359		
	รวม	400	145.719			
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	.156	.078	.334	.716
	ภายในกลุ่ม	398	92.686	.233		
	รวม	400	92.841			

จากตาราง 44 แสดงว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 45 การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต		x_1	x_2	x_3
ด้านรวม	3.9141	ใช้ระยะเวลามาก	x_1	-	.0249	.1016*
	3.9396	ใช้ระยะเวลาน้อย	x_2	-	-	.0767
	4.0163	ใช้ระยะเวลาปานกลาง	x_3	-	-	-
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	3.8496	ใช้ระยะเวลามาก	x_1	-	.0739	.1709*
	3.9235	ใช้ระยะเวลาน้อย	x_2	-	-	.0907
	4.0205	ใช้ระยะเวลาปานกลาง	x_3	-	-	-
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	3.8665	ใช้ระยะเวลามาก	x_1	-	.0822	.2006*
	3.9487	ใช้ระยะเวลาน้อย	x_2	-	-	.1185
	4.0672	ใช้ระยะเวลาปานกลาง	x_3	-	-	-

จากตาราง 45 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการปรับตัวทางสังคมด้านรวม พบว่านักเรียนที่ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลางมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านของความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่า นักเรียนที่ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลางมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านของความสัมพันธ์ในโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลางมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5.3 เปรียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ตแตกต่างกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3.3 “ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ตจะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน” ปรากฏดังตาราง 46

ตาราง 46 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต	N	การปรับตัวทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านรวม	4.0503	.3368	7.991	.000
ได้พอใช้	132		3.7462	.3980		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านมาตรฐานทางสังคม	4.1859	.4151	6.696	.000
ได้พอใช้	132		3.8741	.4821		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านทักษะทางสังคม	3.7642	.4676	3.383	.001
ได้พอใช้	132		3.5931	.4928		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	4.2167	.5251	4.422	.000
ได้พอใช้	132		3.9275	.6551		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	4.0362	.5539	5.092	.000
ได้พอใช้	132		3.6922	.6722		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	4.0692	.5610	5.612	.000
ได้พอใช้	132		3.7159	.6522		
ได้ก่อนข้างดีถึงดี	269	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	4.0025	.4712	7.160	.000
ได้พอใช้	132		3.6553	.4241		

จากตาราง 45 แสดงว่านักเรียนที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3.3 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ก่อนข้างดี จะมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านดีกว่า นักเรียนที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมพอใช้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมออนไลน์ และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะสรุปขั้นตอนและผลการศึกษากันว่า ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่จำแนกตามตัวแปรการปรับตัวทางสังคมออนไลน์ พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และตัวแปรทางชีวสังคม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวทางสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรทางชีวสังคม
3. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้ การปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และตัวแปรทางชีวสังคมเป็นตัวแปรพยากรณ์
4. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรการปรับตัวทางสังคมออนไลน์ พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และตัวแปรทางชีวสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ การปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความสัมพันธ์กันทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรชีวสังคม
2. พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสัปดาห์ ตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัวทางสังคมในอินเตอร์เน็ต สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต อันได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อ

สปีดาร์ ตัวแปรด้านการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมทั้งด้านรวม และรายด้านแตกต่างกันดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรด้านพฤติกรรม การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ได้แก่ ด้านประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ด้านวัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต และด้านระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ต่อสปีดาร์ จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันของระดับการปรับตัวทางสังคมในอินเทอร์เน็ต จะมีการปรับตัวทางสังคมที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ใน เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จากโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 109 โรงเรียน (เข้าร่วมโครงการก่อนวันที่ 14 ธันวาคม 2544) มีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 88,685 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย ใน เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 402 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จาก 9 โรงเรียน คือ โรงเรียนราชวินิต มัธยม โรงเรียนสตรี วัดมณฑลพญาราม โรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม โรงเรียนหอวัง โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ โรงเรียนราชินี และโรงเรียนอานวยศิลป์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามตัวแปรชีวสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต วัตถุประสงค์การใช้คอมพิวเตอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสปีดาร์

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างและปรับปรุง จากแบบวัดการปรับตัวทางสังคมของ ขนิษฐา ชื่นนิยม ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 อันดับ มีทั้งหมด 44 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9483

ตอนที่ 4 แบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 อันดับ มีทั้งหมด 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8856

4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือผ่านบัณฑิตวิทยาลัยไปขอติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 9 โรงเรียน เพื่อนำแบบสอบถามและแบบทดสอบทั้งสิ้น 4 ตอน ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการตอบ และตรวจดูความเรียบร้อยของแบบทดสอบเพื่อนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยดำเนินการดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 หาค่าความสัมพันธ์เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

5.2.1 โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของตัวแปรประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตกับการปรับตัวทางสังคม

5.2.2 วิธีไค-สแควร์ ของตัวแปรวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตกับการปรับตัวทางสังคม

5.3 วิเคราะห์ค่าสมการถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหากลุ่มทำนายที่มีนัยสำคัญที่สามารถทำนายการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

5.4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความแตกต่างด้านเพศ และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติค่าที (t-test)

5.4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความแตกต่างของระดับชั้นที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ โดยใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการแอลเอสดี (LSD) ในกรณีที่พบว่า F-Test มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และปัจจัยชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญได้ดังนี้

1. ศึกษาการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านค่อนข้างดี

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้าน กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต วัตถุประสงค์การใช้อินเตอร์เน็ต ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มรวม พบว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ตด้านรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง .01

3. การศึกษาการพยากรณ์การปรับตัวทางสังคม โดยใช้ตัวแปรพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และตัวแปรชีวสังคมเป็นตัวแปรพยากรณ์พบว่า

3.1 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยที่ตัวแปรทั้ง 3 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 34 ($R^2 = .340$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 เท่ากับ .583 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 13.81

3.2 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านมาตรฐานทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต เพศชาย และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยที่ตัวแปรทั้ง 3 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 26.2 ($R^2 = .262$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 เท่ากับ .512 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.20

3.3 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต สามารถพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 11.4 ($R^2 = .114$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ เท่ากับ .337 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.19

3.4 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเตอร์เน็ตต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน โดยที่ตัวแปรทั้ง 3 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 16 ($R^2 = .160$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 3 เท่ากับ .399 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 3.79

3.5 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และเพศชาย โดยที่ตัวแปรทั้ง 2 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 15.6 ($R^2 = .156$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 เท่ากับ .395 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 4.55

3.6 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และวัตถุประสงค์การใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร โดยที่ตัวแปรทั้ง 2 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 14.9 ($R^2 = .149$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 เท่ากับ .387 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 4.55

3.7 ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการร่วมพยากรณ์ การปรับตัวทางสังคมด้านความสัมพันธ์ในชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับความสำคัญคือ การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต โดยที่ตัวแปรทั้ง 2 สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 27.3 ($R^2 = .273$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 2 เท่ากับ .522 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 2.48

4 การศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันของตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พบว่า

4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชายและเพศหญิง มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง .01 ยกเว้นด้านมาตรฐานทางสังคมที่ไม่พบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยทุกคู่ของการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า เพศหญิงมีการปรับตัวทางสังคมดีกว่าเพศชาย

4.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านมาตรฐานทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า กลุ่มผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านแนวโน้มพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 นักเรียนที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.5 นักเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันจะมีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ถึง .01 ยกเว้น ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว และด้านความสัมพันธ์ในชุมชน เมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า การปรับตัวทางสังคมด้านรวม นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านมาตรฐานทางสังคมพบว่า นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร และนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 นักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ปานกลาง คือ 3 ชม. ถึง 6 ชม. มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมด้านรวม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว และด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก คือ 6 ชม. ขึ้นไป ถึง 75 ชม. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

4.7 นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมพบว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดีถึงดีมากมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้พอใช้

อภิปรายผล

ระดับการปรับตัวทางสังคม

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งหมดมีระดับการปรับตัวทางสังคมค่อนข้างดี และเมื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยตามตัวแปรชีวสังคม พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเพศ (ชาย, หญิง) กลุ่มระดับชั้นที่ศึกษา (มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6) กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สูง, กลาง และต่ำ) กลุ่มประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต (มีประสบการณ์น้อย 1 เดือน ถึง 10 เดือน,

มีประสบการณ์ปานกลาง 10 เดือนขึ้นไปถึง 24 เดือน และมีประสบการณ์มาก 24 เดือนขึ้นไปถึง 75 เดือน) กลุ่มวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาความรู้, เพื่อบันเทิงสนุกสนาน และเพื่อติดต่อสื่อสาร) กลุ่มระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ (กลุ่มที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์น้อย 20 นาที ถึง 3 ชม., กลุ่มที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปานกลาง 3 ชม. ขึ้นไป ถึง 6 ชม. และกลุ่มที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก 6 ชม.ขึ้นไป ถึง 72 ชม.) และกลุ่มที่แยกตามระดับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต (พอใช้, ค่อนข้างดี และดี) เป็นกลุ่มที่มีการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีทั้งหมด การที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย มีระดับการปรับตัวทางสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างดีนั้น อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนทางสังคมที่ดี ถึงแม้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคมก็ตาม แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมทางสังคมจากครูอาจารย์ ได้แก่ การที่ครูให้การดูแลเอาใจใส่และคอยช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อเกิดปัญหา นอกจากนี้ครูอาจารย์ยังมีการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในกลุ่ม เรียนรู้การเป็นผู้ให้และผู้รับเพื่อฝึกฝนทักษะการอยู่ร่วมกัน เป็นผลให้นักเรียนสามารถผ่านพ้นปัญหาเหล่านั้นไปได้ ในด้านความสัมพันธ์กับบุคคลจากชั้นพัฒนาการทางสังคมของอีริกสัน กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญที่สุดของวัยรุ่น (ทองหล่อ สุวรรณภาพ. 2531) ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่สำคัญในการให้การสนับสนุนทางสังคมแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ เมื่อเพื่อน ๆ ให้การยอมรับในตัวนักเรียน นักเรียนจะรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีคุณค่า และเป็นแรงสนับสนุนให้นักเรียนพยายามปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม และมีความมั่นใจในตนเองที่รู้สึกว่าคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แรงสนับสนุนจากครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การที่นักเรียนได้รับความรัก ได้รับความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ทั้งหมดเป็นพื้นฐานที่ดีที่ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีได้ บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างเพียงพอ จะช่วยลดความเครียด และสามารถปรับตัวได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Weinert and Tilden. 1990 : 212 ; citing Weinert and Tilden. 1987) ด้วยเหตุดังกล่าวอาจเป็นผลทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีระดับการปรับตัวทางสังคมได้ค่อนข้างดีตามผลการศึกษาที่ได้

การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ผลการวิจัยพบว่าการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย นอกจากนี้การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตยังเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำนายการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านมากที่สุด และเมื่อทำการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันก็ยังพบว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตได้ค่อนข้างดีถึงดี มีการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตพอใช้ ซึ่ง

สอดคล้องกับสมมติฐาน ผลการวิจัยดังกล่าวทำให้พบว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีจะมีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตที่ดีด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต คือการที่บุคคลพยายามปรับพฤติกรรมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อให้สามารถดำรงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีความสุข และเป็นที่พอใจของตนเอง ดังนั้นนักเรียนที่สามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีจะมีการปรับตัวทางสังคมและการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตที่สอดคล้องกันทั้งในโลกของความเป็นจริงที่นักเรียนต้องดำรงชีวิตอยู่ และในโลกเสมือนที่นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ นักเรียนต้องพยายามปรับพฤติกรรมตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองทั้งในโลกจริงและโลกอินเทอร์เน็ตพร้อม ๆ กัน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำทักษะทางด้านสังคม การติดต่อกับผู้อื่น การปฏิบัติตามมารยาทของสังคม ซึ่งทั้งหมดเป็นพื้นฐานการปรับตัวทางสังคมที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับการฝึกฝน อบรม จากอาจารย์ บิคา มารดา บุคคลใกล้ชิด และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มาก่อนตามสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำมาใช้ประยุกต์ปฏิบัติในการดำรงชีวิตในอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตและการปรับตัวทางสังคมจึงมีระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยไรเดอร์ มีการศึกษาทางจิตวิทยาไซเบอร์สเปซ (*The Psychology of Cyberspace : Cyberpsychology*) โดย จอห์น ซูลเลอร์ (Suler. 2000) กล่าวถึงงานวิจัยของบริษัทซอฟต์แวร์แห่งหนึ่ง ที่ต้องการให้อาสาสมัครจำนวน 3 คน พักอยู่ในห้องพักโรงแรมที่มีเพียงคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเท่านั้นเป็นเวลา 1 เดือน โดยไม่ออกไปไหนนอกห้องพักเลย ภายในห้องไม่มีโทรศัพท์และโทรทัศน์ มีเพียงอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวที่สามารถใช้ติดต่อกับโลกภายนอกได้ ทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า อินเทอร์เน็ตอย่างเดียวเพียงพอต่อการยังชีพของอาสาสมัครหรือไม่ ความต้องการพื้นฐาน 7 ประการ ในการยังชีพของบุคคลคือ ความต้องการทางกายภาพ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องอำนวยความสะดวก การกระตุ้นทางจิตใจและสติปัญญา ลักษณะทางเพศ การตอบสนองทางเพศ มิตรภาพและความผูกพัน การเห็นคุณค่าในตนเอง (การประสบความสำเร็จและความเป็นผู้ใหญ่) ความรักและความอ่อนหวาน และสปีริต/ศาสนา ผลการวิจัยพบว่าอินเทอร์เน็ตสามารถตอบสนองความต้องการทั้ง 7 ประการ ของบุคคลได้ แต่ในขณะนี้ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ว่าการหมกหมุ่นอยู่ในอินเทอร์เน็ตกับการติดต่อกับปฏิสัมพันธ์กันจริง ๆ สิ่งไหนจะดีกว่ากัน ทุกอย่างขึ้นอยู่กับบุคคลที่จะเลือกระหว่างการพักผ่อนอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตหรือโลกจริง ๆ ซึ่งผลที่ปรากฏในงานของผู้นี้สามารถสนับสนุนบทความของจอห์น ซูลเลอร์ (Suler. 2000) ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าบุคคลที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีมีการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตที่ดีด้วยเช่นกัน แต่ผลการวิจัยที่ได้ขัดแย้งกับการศึกษาของ แม็คเคนนา (McKenna. 1999) ที่ศึกษาการสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ พบกันในโลกอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลทางสังคมและโดดเดี่ยว จะเป็นผู้ที่มีรูปแบบ สัมพันธภาพที่สนิทกับผู้อื่นมากผ่านทางอินเทอร์เน็ต เหตุผลมาจากที่พวกเขาสามารถแสดงถึงความรู้สึกถึงตัวตนที่แท้จริง ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติในอินเทอร์เน็ตได้มากกว่าชีวิตจริง และการสร้างและพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่พบกันในโลกอินเทอร์เน็ตจะเป็นเรื่องง่ายและพัฒนาได้เร็วกว่าในชีวิตจริง แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยคิดว่างานวิจัยของ แม็คเคนนา เป็นการศึกษาบุคคลที่มีความวิตกกังวลทางสังคมและโดดเดี่ยว สามารถกล่าวได้ว่าเป็นบุคคลที่ไม่ปกติ แต่จากบทความ

ของ จอห์น ซูลเลอร์ (Suler. 2000) กล่าวถึงบุคคลที่เป็นปรกติ ดังนั้นผลที่วิจัยออกมาจึงไม่น่าจะขัดแย้งกัน เพราะกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะแตกต่างกัน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต และระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ในเรื่องของประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจากการวิจัยพบว่า เมื่อศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมที่ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวทำให้พบว่าการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีระดับการปรับตัวทางสังคมที่ดีหรือไม่ดีเพียงใด ไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานจากการศึกษาของ เบรนนอร์ (Brenner. 1997) และ นาริรัตน์ สุวรรณวาริ (2543) โดยเบรนนอร์ทำการสำรวจตัวแปรการใช้อินเทอร์เน็ต การเสพและการคิด ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใน 90 วันแรก พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากในการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาน้อยกว่าในการสื่อสารกับผู้อื่น เมื่อใช้เวลาในการออนไลน์ (online) เท่ากันกับบุคคลที่มีประสบการณ์น้อยกว่า และพบอีกว่าประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตมีผลต่อการแสดงบทบาทระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ต และนาริรัตน์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่าประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตามผลของการศึกษครั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับการศึกษาของ คอท (Kot, 1998) ซึ่งศึกษาเรื่องความรู้สึกทางสังคมจิตวิทยา กับเครือข่ายไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จากการสำรวจพบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นสังคมจิตวิทยากับระยะเวลาการเป็นสมาชิกอินเทอร์เน็ต หรือความถี่ที่ใช้ในการสื่อสารผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่ได้ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่ดี ทั้งจากครู อาจารย์ เพื่อน และครอบครัว อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ที่ได้รับจากชีวิตจริงที่นักเรียนเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ มากมาย ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้นประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตจะเป็นระยะเวลาเท่าใด จะไม่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตของนักเรียน

ส่วนเรื่องวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อทำการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่านักเรียนที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน จากการศึกษาเพิ่มเติมเรื่องวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตพบว่า นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ จะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลในการทำรายงาน หาข้อมูลในเรื่องที่สนใจ เช่น สัตว์เลี้ยง ติดตามข่าว หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเตรียมสอบ ใช้แทนห้องสมุด และใช้ในการตั้งคำถาม

เพื่อขอความช่วยเหลือในกระทู้ต่าง ๆ นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร จะใช้อินเทอร์เน็ตหาเพื่อนใหม่คุย คุยกับเพื่อนที่โรงเรียน เข้าไปคุยกันเป็นกลุ่ม chat และส่งอี-เมล ส่วนนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง จะใช้อินเทอร์เน็ตเข้าไปในเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อดูรูป ดาวน์โหลดเพลง เล่นเกมส์ และเข้าเว็บไซต์ที่สนใจ เช่น เว็บไซต์ดารา และเว็บไซต์เรื่องเที่ยว เหตุที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้และเพื่อติดต่อสื่อสาร มีระดับการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เป็นเพราะการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ นักเรียนใช้ในการขอความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหาทางการเรียนและเรื่องอื่น ๆ ดังปรากฏในการใช้ในการตั้งคำถามเพื่อขอความช่วยเหลือต่าง ๆ ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อคุยกับเพื่อน ทำให้วัตถุประสงค์การใช้ทั้งสองเป็นการฝึกทักษะทางสังคมกับผู้อื่นทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนต้องประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญในอินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ที่ใช้ในการเข้าไปดูเว็บไซต์ต่าง ๆ ไม่ได้มีการสื่อสารปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงนี้จึงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมต่ำที่สุด (ดูผลจากตารางที่ 4) ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับสปรอลล์และฟาแรก (Sproull and Faraj, 1995) กล่าวว่า บุคคลที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูล เสริมความรู้ทางเทคโนโลยี บุคคลที่ใช้ในลักษณะนี้จะรู้สึกโดดเดี่ยวและเป็นอิสระ ในทางกลับกัน บุคคลก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่มีจุดมุ่งหมายทางสังคมมากขึ้น โดยใช้ติดต่อกับเพื่อน ครอบครัว ผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเข้าร่วมกับสังคมผ่านนิวส์กรุป (Newgroups) ก็ได้ เหตุที่ทำให้ผลของการวิจัยที่ผู้วิจัยพบไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสปรอลล์และฟาแรก อาจเกิดจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน กล่าวคือ งานวิจัยของสปรอลล์และฟาแรกกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลทั่วไปที่ใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งไม่ได้อยู่ในโรงเรียน แต่กลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน จึงอาจทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกัน

ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์แตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ปานกลาง คือ 3 ชม./สัปดาห์ ขึ้นไป ถึง 6 ชม./สัปดาห์ มีระดับการปรับตัวทางสังคมด้านรวมที่ดีกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์มาก 6 ชม./สัปดาห์ ขึ้นไป ถึง 72 ชม./สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของโรเบิร์ต เคร้าท์ (Kraut, 1998) คณะวิจัยแห่ง Carnegie Mellon University ในเมืองพิตส์เบิร์ก นำโดยนักจิตวิทยา Robert Kraut ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตและการสื่อสารกับคนอื่นในสังคม ผลการศึกษาพบว่า คนที่ใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตจะสนทนากับคนในครอบครัวน้อยลง พบเพื่อนฝูงน้อยลง มีคะแนนความซึมเศร้าสูงและมีความเครียดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ถึงแม้จะใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเพียงสัปดาห์ละ 1-4 ชั่วโมง ซึ่งจากผลการวิจัยนี้พบว่านักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 6 ชม. ขึ้นไป/สัปดาห์ มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมด้านรวมต่ำสุด เพราะนักเรียนใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ติดอินเทอร์เน็ต จากบทความของดร. คิมเบอร์รี่ เอส ยัง (โรคติดอินเทอร์เน็ต. สยามโพสต์ : 28; 21 พค. 39) นักจิตวิทยาแห่งศูนย์ On - line Addiction แห่ง

มหาวิทยาลัยโรเชสเตอร์ในนิวยอร์ก กล่าวว่าอาการนี้เห็นได้จากความต้องการของผู้ใช้ที่อยากจะติดต่อเข้ามาสู่เครือข่ายทุกวันและหมกหมุ่นกับกิจกรรมต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต จนทำให้ผู้ใช้นั้นเกือบลืมทุกอย่างในชีวิตไป ดังนั้นผลจากการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นระยะเวลานานทำให้นักเรียนให้เวลากับกิจกรรมอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันน้อยลง เช่น กิจกรรมในครอบครัว กิจกรรมในโรงเรียน และกิจกรรมในชุมชน เพื่อที่จะได้มีเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบทความของเบรนเนอร์ (Brenner, 1997) ที่ศึกษาการติดอินเทอร์เน็ต ได้กล่าวถึงงานวิจัยก่อนหน้านี้ว่า ข้อมูลจากการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรายงานว่าการใช้อินเทอร์เน็ตขัดแย้งกับความคาดหวังของผู้อื่นที่มีต่อชีวิตผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการจัดการเวลาของผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับบทความจาก ไทยแพเรนส์ดอทเน็ต (http://www.thaiparents.net/tip_august.htm) ซึ่งออนไลน์เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2544 กล่าวถึง ดร. Kim Ju - han แนะนำวิธีสังเกตคนที่เป็นโรคติดอินเทอร์เน็ตไว้ว่า คนเหล่านี้จะถูกดูดซับเข้าสู่โลกเสมือนมากขึ้นทุกทีทุกที คือใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อย ๆ ล้มเหลวกับความพยายามที่จะลดจำนวนชั่วโมงการใช้งานทุกครั้ง เพิกเฉยหรือไม่ให้ความสำคัญกับเพื่อนหรือครอบครัว บางครั้งต้องโกหกเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเองด้วย และจะมีอาการเศร้าโศกเสียใจทุกครั้งที่ต้องออกจากระบบหรือหยุดใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้นระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากจึงเป็นตัวที่ลดจำนวนชั่วโมงในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวของนักเรียนล้วนแต่เป็นประสบการณ์ที่มีประโยชน์ ที่จะให้นักเรียนได้ใช้ในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนทั้งสิ้น ดังนั้นนักเรียนที่มีระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก จะถูกเบี่ยงเบนความสนใจจากครอบครัวและคนรอบข้างไปสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคมที่ไม่ดีเท่าที่ควร

ตัวแปรชีวสังคม

ตัวแปรชีวสังคมที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียนที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยนักเรียนเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมที่ต่ำกว่าเพศชาย เป็นเพราะนักเรียนเพศหญิงถูกอบรมสั่งสอนให้เป็นคนเรียบร้อย สงบเสงี่ยม อ่อนน้อม ประพฤติตนอยู่ในกรอบของกฎระเบียบ ประเพณีของสังคมไทย ซึ่งบุคลิกลักษณะนี้ทำให้นักเรียนเพศหญิงสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดี (ขนิษฐา ชื่นนิยม, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของโจนส์ (กาญจนา ควรสุภา, 2516 : 19 ; อ้างอิงจาก Jones, 1959 : 781) ที่กล่าวว่าสังคมมิได้มุ่งหวังให้เด็กหญิงและเด็กชายมีรูปแบบพฤติกรรมเหมือนกัน ดังนั้นการฝึกอบรมเด็กแต่ละเพศจึงแตกต่างกัน เนื่องจากการยอมรับหรือการปฏิเสธจากสังคมยังมีความหมายต่อเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย และสังคมมักจะเข้มงวดกับความประพฤติของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย ด้วยเหตุนี้อาจทำให้เด็กชายมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมหรือกระทำผิดได้มากกว่าเด็กหญิง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ดูเช็กและเซลวา (ฉันทิกา ทิมกร. 2533 : 37; อ้างอิงจาก Dusex and Selva. 1984) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาททางเพศกับการปรับตัวในระยะวิกฤติ คือระยะพัฒนาความมีเอกลักษณ์หรือความรู้สึกสับสน (Identity vs. Identity Diffusion) ซึ่งพัฒนาขึ้นในระยะวัยรุ่นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเพศชายและหญิง พบว่านักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนการปรับตัวสูงกว่านักศึกษาเพศชาย

ระดับชั้นที่ศึกษาจากการศึกษาอำนาจการพยากรณ์พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นที่ศึกษาแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมด้านรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานจากการศึกษาของกุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ (2526) และ จิตริยา ไชยศรีพรหม (2527) โดยกุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่าวัยรุ่นที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการปรับตัวสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 และจิตริยา ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) ในกรุงเทพมหานคร พบว่าการปรับตัวทางของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1 – ม.6) แต่ละระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงคะแนนจากน้อยไปหามากตามระดับชั้นต่อไปนี้ ม.2 ม.1 ม.6 ม.4 ม.3 และ ม.5 และด้านการปรับตัวทางสังคมพบว่า คะแนนที่เรียงจากน้อยไปหามากตามลำดับ มีดังต่อไปนี้ ม.2 ม.6 ม.4 ม.3 ม.1 และ ม.5 จากผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน สามารถอธิบายได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ประกอบด้วยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 16 –18 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง มีระดับวุฒิภาวะที่ใกล้เคียงกัน นักเรียนจะประสบปัญหาเหมือน ๆ กัน และจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดมาตรฐานทั้งหมด ถึงแม้ว่านักเรียนจะอยู่ต่างโรงเรียน ต่างห้อง แต่จะมีสภาพแวดล้อมที่มีครูผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และอื่น ๆ ในโรงเรียนที่คล้ายคลึงกัน เป็นผลให้นักเรียนที่มีระดับการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศรี บุญอรุณรักษา (2539 : 69) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเครือคาทอลิก พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ชชาติชาย หมั่นสมักร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการปรับตัวทางสังคมที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นเพราะว่านักเรียนที่มีสติปัญญาดำกว่าเพื่อนร่วมชั้นมักรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจและมีปมด้อย เพราะความสนใจของตนย่อมแตกต่างจากความสนใจของเพื่อนที่มีระดับสติปัญญาสูงกว่า สิ่งนี้จะช่วยเพิ่มความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่มีอยู่ให้มากขึ้นอีก (นิภา นิธยานน. 2520 : 212) ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาบุคลิกภาพ และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีด้วย (Ringness. 1968 ; Gill. 1962 : 144 – 149 ; Assum and Levy. 1949 : 307–310) ซึ่งสอดคล้อง

กับการวิจัยของ คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2515 : 84) ที่ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม ในวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมในชีวิตจริงที่ดีจะมีการปรับตัวทางสังคมในโลกอินเทอร์เน็ตที่ดีด้วยเช่นกัน โดยเวลาที่เหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ คือ ไม่เกิน 6 ชม./สัปดาห์ ดังนั้นผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นชุมทรัพย์ทางความรู้ อันมากมายมหาศาล แต่เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้อินเทอร์เน็ต แล้ว ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ครูอาจารย์ ต้องช่วยกันดูแลให้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง มิให้ใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ผิด โดยในส่วนของครูอาจารย์เมื่อเริ่มมีการสอนให้ใช้อินเทอร์เน็ต ควรมีการสอนจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ตให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติที่บุคคลทั่วไปยอมรับในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างลักษณะนิสัยการใช้อินเทอร์เน็ตที่ถูกต้องให้แก่นักเรียน และมีการอภิปรายในชั้นเรียนถึงโทษของการมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม เช่น อันตรายที่จะเกิดจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ว่าบุคคลนั้นอาจนำข้อมูลของนักเรียนไปใช้ในทางที่เสียหายหรือล่อลวงนักเรียนไปทำอันตรายได้ นักเรียนควรปรึกษาครูหรือพ่อแม่ก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปเปิดเผยทางอินเทอร์เน็ต อภิปรายถึงผลเสียจากการเข้าไปดูเว็บไซต์ที่มีภาพอนาจารอาจทำให้นักเรียนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เป็นต้น ครูอาจารย์ควรจะมีการสอนจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ตอีกเป็น ระยะ ๆ เพื่อให้ นักเรียนทราบว่า จรรยาบรรณอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตจะได้ใช้เทคโนโลยีนี้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุดโดยไม่เกิดโทษกับตนเองและผู้อื่น

จากการที่ผู้วิจัยพิจารณาการตอบแบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้าน แนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการเข้าไปดูใน เว็บไซต์ที่ไม่ เหมาะสม เช่น มีภาพอนาจาร ภาพที่แสดงความรุนแรง มีการเล่นการพนัน ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวนักเรียนได้ ดังนั้นผู้ปกครองของนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตจึงควรที่จะศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตและเรียนรู้ว่าในสังคมอินเทอร์เน็ตมีเรื่องใดบ้างที่วัยรุ่น สนใจ และใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตด้วยกันกับบุตรหลาน เพื่อเรียนรู้ว่าเขาใช้อินเทอร์เน็ตทางใดและมีความสนใจในเรื่องใด ผู้ปกครองควรจะทำความเข้าใจกับบุตรหลานเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของ บุตรหลาน เช่น เวลาที่ใช้ได้ จำนวนชั่วโมงที่ให้ได้ควรจะไม่เกิน 6 ชม.ต่อสัปดาห์ ประเภทของ เว็บไซต์ หรือกิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตที่เข้าร่วมได้ เป็นต้น ผู้ปกครองควรที่จะวางคอมพิวเตอร์ที่บุตร หลานใช้ไว้ในที่เปิดเผย เช่น ห้องนั่งเล่นมากกว่าที่จะวางไว้ในห้องนอนหรือห้องส่วนตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งยังสามารถป้องกันการเกิดอันตรายต่อตัวนักเรียนใน

เรื่องการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย และผู้ปกครองยังสามารถแนะนำการใช้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวนักเรียนได้อีกด้วย เช่น แนะนำเว็บไซต์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา วิธีการติดต่อสื่อสารที่สุภาพ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ความซึมเศร้า ความรู้สึกโดดเดี่ยว การสื่อสารในครอบครัว เป็นต้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวแปรเหล่านี้อย่างไร
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคม เช่น ลำดับการเกิด ความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นต้น
3. ควรทำวิจัยเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มอื่น ๆ เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักศึกษามหาวิทยาลัย และผู้ใหญ่วัยทำงาน
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ต และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้อินเทอร์เน็ต
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตของนักเรียน ระหว่างกลุ่มที่ครูสอนจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ต กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนจรรยาบรรณอินเทอร์เน็ต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกฏา นักร้อง. (2538). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางจริยธรรมเชิงพุทธกับการปรับตัวทางสังคม สุขภาพจิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ควรสุม. (2516). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ความรู้สึกผิดชอบ และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์จุ. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิษฐา ชื่นนิยม. (2540). การปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีศรีธัญญา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- “เข้าใช้ net กันอย่างไรในสังคมไทย,” (2540, 14 เมษายน). ผู้จัดการ. หน้า 13–14.
- คมกริช ทักษิणा. (2540). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- คมเพชร นัตรศุกุล. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม ในวิทยาลัยของนักศึกษาป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- จรัส ดิษฐ์แก้ว. (2525). ผลของตัวแบบที่มีต่ออัตมโนทัศน์และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่เพื่อนไม่ยอมรับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตากพิทยาคม จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิตริยา ไชยศรีพรหม. (2527). ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1 – ม.6) ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ หุ่นตระกูล. (2528). การทดลองใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสังคม ด้านสัมพันธภาพเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเสมียนนารี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่น และบทบาทครู: กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฉัตรชัย วิเทศน์. (2535). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มเน้นตามแบบของแอดเลอร์ ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย ห่มอันสมศรี. (2542). การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- “เช็กชี้ละความรุนแรงในโลกอินเทอร์เน็ต,” (2541, 19 ตุลาคม). ผู้จัดการ. หน้า 20.
- ณกมล ชาวปลายนา. (2541, กรกฎาคม-ธันวาคม). “บทวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์โลกเสมือนจริงทางวัฒนธรรม : กระแสและแนวโน้มในศตวรรษที่ 21,” ศรีปทุม. 1(1) : 82-93.
- จรูณรัตน์ ผลสวัสดิ์. (2544). การปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏพระนคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิวา มั่งน้อย. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายต่างกัน. วิทยานิพนธ์ (จิตวิทยาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธรา ปุณศรี. (2533). การปรับตัวทางสังคมในสถานศึกษาของนักเรียนพลตำรวจ สังกัดกองกำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร 7 จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นวรรตน์ คุปตานนท์. (2541). การพัฒนามารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นาริรัตน์ สุวรรณวารี. (2543). พฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิเทศ เจริญพันธุ์. (2543). ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนต่อสภาพการเรียนรู้วิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรม อาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : สารศึกษาศึกษาการพิมพ์.
- บัญญัติ ยงวน. (2530). การทดลองใช้วิธีการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก. . ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.

- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2543). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (SchoolNet Thailand). วิทยานิพนธ์ (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2539). การวิเคราะห์การรับรู้ของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปราชญ์ฉบับ กัณเฑาะ. (2515). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ปัญญา เปรมปรีดิ์. (2540). "ความชั่วร้ายที่แฝงกายในอินเทอร์เน็ต," *ไมโครคอมพิวเตอร์*. 140(2540) : 173-175.
- ปาลลีลา (นามแฝง). (2540). อินเทอร์เน็ตพีเวอร์. แม่และเด็ก. 20 (307) : 84-97.
- "ผลกระทบอินเทอร์เน็ตต่อชีวิตสังคม," (2541, 19 ตุลาคม). เดลินิวส์. หน้า 21.
- พจนารถ ทองคำเจริญ. (2539). สภาพความต้องการและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรพรรณ จันทรง. (2541). การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: บริษัท คอมฟอร์ตจำกัด.
- พรรณิภา หวังอนุตตร. (2539). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนพลตำรวจ สังกัดกองกำกับการโรงเรียนตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พวงสร้อย วรกุล. (2522). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิรุมา พันธุ์ทวี. (2542). "อินเทอร์เน็ต.....โลกที่ไร้ตัวตน," *ไอที ปรัชญา*. 3(7) : 10-11.
- พิรุมา พันธุ์ทวี และคณะ. (2543). ทำอย่างไรได้บ้างกับปัญหาภาพลามกและการล่อลวงบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.
- เพ็ญศรี วรสมบัติ. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด สติปัญญา และการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมและการเผชิญความเครียดในวัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ไพบูลย์ อินทริวิชา. (2511). การศึกษาถึงความต้องการและปัญหาในการปรับตัวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ภุชงค์ เลาทิวิวงศ์. (2535). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาด้านการปรับตัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มณีวัลย์ เอมะอมร. (2540). อินเทอร์เน็ต : การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้ที่เป็นคนไทย. วิทยานิพนธ์ (นิเทศศาสตรรัฐกิจ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- ยีน ภูววรรณ. (2538). จรรยาบรรณสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต. ไมโครคอมพิวเตอร์. 125 : 175-178.
- เรวดี คงสุภาพกุล. (2539). การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (นิเทศศาสตรพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรคิตติอินเตอร์เน็ต. (2539, 21 พฤษภาคม). สยามโพสต์. หน้า 28.
- วิมล ไรจน์วีระ. (2513). การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัวระหว่างเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 7 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. (2543ก). Cyber Being ผมคือไซเบอร์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- _____. (2543ข). Cyber Being 2. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ศิริรัตน์ สาโพธิ์สิงห์. (2542, 21 กรกฎาคม). "ห้องเรียนเสมือนจริง การศึกษาสำหรับเด็กยุคศตวรรษที่ 21," เดลินิวส์. หน้า 5.
- ศึกษา พาหะมาก. (2532). พัฒนาการทางสติปัญญาและการปรับตัวของนักเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมคิด เลิศไพฑูริยะประเสริฐ. (2540). การศึกษาความคิดเห็นเรื่องปัจจัยด้านโครงสร้างสังคมและทัศนคติของคนไทยที่สัมพันธ์กับพัฒนาการของอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ น.ม. (กรมประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิต สุวรรณศรี. (2533). การพัฒนาการปรับตัวทางสังคมโดยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาด. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมศรี บุญอรุณรักษา. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเครือคาทอลิก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2542). รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.

- สุริดารัตน์ มัทธวรัตน์. (2533). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านศรีศรัทธามิตรภาพที่ 176 จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพรณ โคตรจรัส.(2527). สุขภาพจิต เล่ม 1 จิตวิทยาในการดำรงชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ มาศเมฆ. (2540). ความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ต่อการดำเนินการกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์. (2539). พฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ น.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานการวิจัยฉบับที่ 48 . กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต. (2541, 18 มีนาคม). ไทยรัฐ. หน้า 5.
- อารมณ มัตตะเดช. (2543). การศึกษาการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำไพศรี โสประทุม. (2539). พฤติกรรมเปิดรับข้อมูลข่าวสารและปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับการสื่อสารเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ น.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Carkhuff, R.R. and Berenson, B.G. (1977). *Beyond Counselling and Therapy*. 4th ed. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Chmielewski, Magaret Ann. (1998). *Computer Anxiety and Learner Characteristic: Their Role in The Participation and Transfer of Internet Training (Transfer of Training)*. PHD Wayne State University.
- Drayton, Ethel L. (1978). "The Effect of Father Absence Upon Social Adjustment of Male and International Juvenile Delinquents," *Dissertation Abstracts International*. 38(12) : 7233-A; June.
- Dusek, Jerome B. (1996) . *Adolescent Development and Behavior*. Prentice hall.

- Fernback, Jan L. (1998). *The wired community an Exploration of the cultural practices of the citizens of cyberspace (Virtual community Computer communication)*. UMI Proquest digital dissertations full citationand abstract PHD(masscommunication) Colorado of Boulder : University. AAT9827710.(Online).Available : <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit?158897>.
- Gray, Jame H. (1999). *Understanding online peers : sociocultural and media processes among young adoielescent student in the unitedstates (computermediated communication, Internet)*. UMI Proquest digital dissertations full citationand abstract ED(Education Technology) Havard : University.AAT9917734.(Online).Available:<http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit?9917734>.
- Grill L.J. (1962). "Some Non – Intellectual Correlated of Academic Achivement among Maxican Secondary School Student," *Journal of Educational Psychology*. 53 : 144 – 149 ; March.
- Hayashibara, Kammie Nobue Endo. (1998). *Adolescent Communication on the Internet: Investigation of a Teenage CHAT Room*. MED University of Hawaii.
- Hert, Carol A.. (1994). " A Learning Organization Perspective on Training : Critical Success Factor for Internet Implement," *Internet Resesearch*. 4 (1994) : 36-44.
- Holland, Noman. (1996). *The Internet Regression*. (online). Avialable : http://www'Rider.edu/users/suler/psycyber/holland_rev.html.
- Hurlock, Elizabeth B. (1967). *Adolescent Development*. New York : McGraw-Hill.
- Kaplan, Louis. (1959). *Mental Health and Human Relation in Education*. New York : Harber and Brothers Publishers.
- King, Strom A. (1995, July). *Effects of Mood States on Social Judgments in Cyberspace : Self Focused Sad People as theSource of Flame Wars*. (Online) available : <http://www.grohol.com/strom.html>
- Kot, Eva Marie. (1998). *Psychological Sense of Community and Electronic Mail Networks (Support network, Internet)*.
- Landis, Paul H. (1954, October). "The Ordering and Forbidding Technique and Teenage Adjustment," *School and Sociaety* . 80(5).
- Landsman – Donna Cutler; Conrad – J Wrzesinski. (1994). "Internet : a Vehical for Orginal Student Research," *Teaching and Change*. 1 (1994) : 135-153.
- Maddux D. Cleborne. (1994). "The Internet : Education Prospect – And Problem," *Education Technology*. 34 (1994) : 37-42.
- McKenna, Katelyn Yael Aisling. (1998). *The computers that Bind: Relationship Formation on the Internet (Social Anxiety)*. PHD Ohio University.

- Metz, Jason Michel. (1997). *Affiliation as a Mediated Affiliation Model of Listserv Participation (internet)*. PHD University of Georgia.
- Middlebrook, Nany Diane. (1998). *Privacy on the Internet : consumer problem for the interactive age?*. UMI Proquest digital dissertations full citation and abstract PHD (masscommunication) Texas tech : University. AAT9826442.(Online). Available : <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit?160082>.
- Mohaidin, Jamaludin. (1996). "Utilization of the Internet by Malaysain Students Who are Studying in Foreign Countries and Factor that Influence its Adoption". *Dissertation Abstracts International*. 57(4) : 1421. 1996 June.
- Penepinto, Joseph Richard. (1998). *Policing the web : cyberporn, Moral panics and the social construction of social problem (pronrgraphy, world wild web, Internet, Communication decency act, new media)*. . UMI Proquest digital dissertations full citation and abstract PHD (masscommunication) Massachusetts: University. AAT9841908.(Online). Available : <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit?160081>.
- R. Kraut et al. (1998) "Internet Paradox: A Social Technology that Reduce Social Improvement and Psychological Well-Being," *American Psychologist*. 53(9). September 1998. 1017 - 1031.
- _____. (1998). "Social Impact of the Internet: Whatdoes It Mean?," *Communications of the ACM*. 41(12). December 1998.
- Ringness, Thomas A. (1968). *Mental Health in the school*. New York : Random Louse.
- Sara Kiesler and Robert Kraut. (1999). "Internet Use and Ties That Bind," *American Psychologist*. V 54(9) 783 – 784.
- Sempsey, James John. (1998). *The Psycho – Social Aspect Of Muti – User Dimentions In Cyberspace*. PHD Temple University. 1998. .(Online). Available : <http://www.netaxs.com/~jamessiii/mud.html>.
- Strickland, Cyd. (1998). *In the Shadow of The Sacred Mountain. The Interaction of Technology and Community Development: an Ethnographic Case Study of Creating a Community Nrtwork in Taos, New Maxico (Internet)*. PHD The Fielding Institute.
- Suler, John.(2000, March). *In The Cyberspace Bubble Full Immersion and f2f Isolation*. PH.D. : Rider University (online). Avialable : <http://www.Rider.edu/users/suler/psycyber>.
- Toby Silverman. (1999). "The Internet and Relational Theory," *American Psychologist*. V 54 (9) : 780 – 781.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบวัดการปรับตัวทางสังคม

ตอนที่ 3 แบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

แบบวัดนี้นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถาม และแบบวัดนักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอความกรุณานักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด (โปรดตอบให้ครบทุกข้อ)

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวเกศณี ดิพพะมงคล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. ระดับชั้น
☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6
3. โรงเรียน
4. เกรดเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ของนักเรียนคือ
5. นักเรียนใช้อินเตอร์เน็ตมาแล้วเป็นเวลา เดือน
6. วัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ต (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว)
☐ เพื่อค้นคว้าข้อมูลเป็นส่วนใหญ่
☐ เพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่
☐ เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่
7. โดยเฉลี่ยนักเรียนใช้อินเตอร์เน็ตเป็นเวลากี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตอนที่ 2

แบบวัดการปรับตัวทางสังคม

แบบวัดนี้ต้องการทราบถึงการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียน กรุณาทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกมากที่สุด
 มาก หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกเป็นส่วนมาก
 ปานกลาง หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าเห็นด้วยเท่ากับความรู้สึกไม่เห็นด้วย หรือไม่มีความรู้สึกใด ๆ กับข้อความประโยคนั้น
 น้อย หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าข้อความในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อยมาก

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบของสังคม เช่น กฎหมายบ้านเมือง กฎระเบียบของโรงเรียน					
2.	ข้าพเจ้าเข้าคิวซื้อของ					
3.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามระเบียบของสถานที่ เช่น การไม่ส่งเสียงดังในห้องสมุด					
4.	ข้าพเจ้าชอบที่จะปฏิบัติต่อพ่อแม่หรือผู้มีอุปการะคุณด้วยความกตัญญูรู้คุณ					
5.	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลำบากใจที่จะปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามมารยาทสังคม					
6.	ข้าพเจ้าใช้สาธารณสมบัติส่วนรวมอย่างระมัดระวัง เช่น ตู้โทรศัพท์					
7.	เมื่อข้าพเจ้าขึ้นรถประจำทาง ข้าพเจ้าลุกให้เด็กและคนชราขึ้น					
8.	ข้าพเจ้าทุจริตในการแข่งขัน เมื่อกรรมการปล่อย					
9.	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนใหม่ที่โรงเรียนได้					
10.	เมื่อข้าพเจ้าทำผิดต่อผู้อื่น ข้าพเจ้าสามารถขอโทษได้อย่างไม่ลำบากใจ					
11.	ข้าพเจ้ามีส่วนช่วยให้เพื่อนใหม่ได้คุยกันเพื่อน ๆ					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	เมื่อข้าพเจ้าต้องการแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่น ข้าพเจ้าสามารถรอให้เพื่อนพูดจบก่อนได้ โดยข้าพเจ้าไม่รู้สึกหงุดหงิด					
13.	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะร่วมมือและช่วยเหลือกลุ่มทำงานต่างๆ					
14.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่ต้องพูดคุยกับคนที่ข้าพเจ้ารู้จักเป็นครั้งแรก					
15.	ข้าพเจ้ารู้สึกโมโหเมื่อตนเองเล่นเกมส์แพ้					
16.	ข้าพเจ้ารังแกคนที่อ่อนแอกว่าได้อย่างไม่รู้สึกผิด					
17.	ข้าพเจ้ามักจะอาละวาดเมื่อรู้สึกไม่พอใจ					
18.	เพื่อนในชั้นมีเรื่องทะเลาะกับข้าพเจ้าบ่อยๆ					
19.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนๆ ชอบให้ร้ายข้าพเจ้า					
20.	คนอื่น ๆ มักทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจ จนข้าพเจ้าต้องแสดงกริยาหยาบคายต่อเขา					
21.	ข้าพเจ้าเอะอะปึงปึง เมื่อผู้ใหญ่ไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าทำสิ่งที่ต้องการ					
22.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจที่จะต้องปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีไทย เพราะข้าพเจ้าคิดว่ามันล้าสมัย					
23.	ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ทำกิจกรรมกับคนในครอบครัว					
24.	เมื่อคนในครอบครัวไม่สบายใจ ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจไปด้วย					
25.	ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนในบ้านได้อย่างสนุกสนาน					
26.	ไม่ว่าสภาพบ้านของข้าพเจ้าจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะให้เพื่อนไปที่บ้านของข้าพเจ้า					
27.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าที่บ้านมีหลายคนที่ยังคับข้าพเจ้า					
28.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าที่บ้านไม่มีใครรักข้าพเจ้า					
29.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพ่อแม่ ญาติพี่น้องแสดงอาการไม่พอใจต่อข้าพเจ้า แทนที่จะให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้า					
30.	ข้าพเจ้าชอบอยู่ในห้องคนเดียวมากกว่าออกมาคุยกับพ่อแม่พี่น้อง					
31.	เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นมิตรกับข้าพเจ้า					
32.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความสนใจแก่ข้าพเจ้า					
33.	ถ้าข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะเลือกได้ ข้าพเจ้าจะไม่ไปโรงเรียน					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
34.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการเข้าพบครู					
35.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจ					
36.	ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้ากับเพื่อนในโรงเรียน					
37.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อน ๆ ในโรงเรียนชอบเอาเปรียบ ข้าพเจ้า					
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหาความจริงใจจากเพื่อน ๆ ไม่ได้เลย					
39.	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น					
40.	ข้าพเจ้ายินดีที่จะไปร่วมพัฒนาชุมชนของข้าพเจ้า					
41.	ข้าพเจ้าอยากเห็นสิ่งต่างๆ รอบบ้านมีสภาพน่าดูยิ่งขึ้น					
42.	ข้าพเจ้าไม่ชอบคนหลายคนที่อยู่ใกล้บ้านของข้าพเจ้า					
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกอิจฉาเพื่อนบ้านที่มีเครื่องอำนวยความสะดวก มากกว่า					
44.	ข้าพเจ้าพร้อมและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของชุมชน					

ตอนที่ 3

แบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

แบบวัดนี้ต้องการทราบถึงการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ตของนักเรียน เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนจากประสบการณ์ในอินเทอร์เน็ตที่นักเรียนประสบ ขอให้นึกถึงสภาพความเป็นจริงแล้วจึงเลือกคำตอบ โดยกรุณาทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างที่ต้องการเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงตามความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกมากที่สุด
 มาก หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกเป็นส่วนมาก
 ปานกลาง หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกไม่เห็นด้วย
 หรือไม่มีความรู้สึกใด ๆ กับข้อความประโยคนั้น
 น้อย หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในประโยคตรงกับความรู้สึกน้อยมาก

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของแต่ละเว็บไซต์ที่กำหนดขึ้น					
2.	การศึกษามารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต คือสิ่งสำคัญในการใช้อินเทอร์เน็ต					
3.	ก่อนการให้บริการต่างๆ ข้าพเจ้าอ่านกฎระเบียบ ข้อกำหนดของแต่ละเครือข่ายที่ต้องการติดต่อ					
4.	ข้าพเจ้าส่งจดหมายไปหาผู้รับที่แน่ใจว่าที่อยู่ (E-mail Address) ถูกต้องเท่านั้น					
5.	เมื่อข้าพเจ้าคัดลอกผลงานของผู้อื่น ข้าพเจ้าจะทำการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของผลงานนั้น					
6.	ข้าพเจ้าระมัดระวังการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือภาพโดยไม่ให้ผิดต่อกฎหมาย					
7.	ในการเลือกข้อมูลบนเครือข่าย ข้าพเจ้าจะเลือกใช้ข้อมูลที่จะเผยแพร่หรือสามารถติดต่อได้ มีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือเท่านั้น					
8.	ข้าพเจ้าใช้หมายเลขประจำตัวและรหัสผ่านของผู้อื่นในการเชื่อมต่อระบบ					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	สิ่งที่น่าภาคภูมิใจของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าสามารถเข้าไปเปิดอ่าน แก๊ซ หรือลบบจดหมายของผู้อื่น					
10.	ข้าพเจ้านุญาตให้เพื่อนใช้รหัสผ่าน (password) ของข้าพเจ้า					
11.	ข้าพเจ้าไม่สนใจถึงที่มาของโปรแกรมที่ข้าพเจ้าคัดลอกหรือใช้ผ่านเครือข่าย					
12.	ในการสนทนาข้าพเจ้าใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนไม่กำกวม					
13.	ในการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตข้าพเจ้าเปิดเผยเพศที่แท้จริง					
14.	ข้าพเจ้ามักพบเพื่อนใหม่ในห้องสนทนา และมีการติดต่อกันอีกในครั้งต่อไปที่เข้าใช้ระบบเครือข่าย					
15.	ข้าพเจ้าไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ให้กับบุคคลที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ปรึกษาผู้ปกครองก่อน					
16.	เมื่อมีเพื่อนในอินเทอร์เน็ตต้องการความช่วยเหลือ ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือทันที					
17.	ข้าพเจ้าใช้คำที่ถูกความหมายในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต					
18.	ข้าพเจ้ากรอกข้อความที่เป็นจริงในการขอเข้าใช้บริการต่างๆ เช่น ใช้บริการถ่ายโอนข้อมูล (ftp)					
19.	ก่อนการเรียกคู่สนทนาใน ICQ, IRC, MSN และอื่นๆ ข้าพเจ้าตรวจสอบสถานะการใช้งานของคู่สนทนาที่ต้องการเรียก					
20.	ข้าพเจ้าไม่ส่งรูปภาพของตนเองหรือสิ่งของอื่นๆ ให้แก่บุคคลที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน					
21.	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะต้องสนทนากับคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จัก และขอยุกับข้าพเจ้าเป็นครั้งแรกในห้องสนทนา					
22.	ข้าพเจ้านำรูปภาพของบุคคลอื่นไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต					
23.	ข้าพเจ้าใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือโฮมเพจเป็นเครื่องมือในการข่มขู่คุกคามบุคคลที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	ข้าพเจ้าเคยแอบอ้างใช้ชื่อหรือนามแฝงของผู้อื่น					
25.	ข้าพเจ้าเล่นการพนันผ่านระบบเครือข่าย					
26.	ข้าพเจ้าเข้าไปในเว็บไซต์ที่มีภาพอนาจาร ภาพการแสดงออกทางเพศ					
27.	ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องสนทนาที่จัดไว้เฉพาะในเรื่องเพศ					
28.	ข้าพเจ้าเข้าไปในเว็บไซต์ที่เผยแพร่ภาพแสดงพฤติกรรมรุนแรง					
29.	ข้าพเจ้าใช้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองในการเสนอข้อมูลและข่าวสาร					
30.	ข้าพเจ้านำความลับหรือเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นมาเป็นหัวข้อในการสนทนา					
31.	ข้าพเจ้าเสนอข้อความเท็จที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่อบุคคลอื่น					
32.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับจดหมายลูกโซ่ ข้าพเจ้าจะลบออกทันทีไม่ส่งต่อไปยังผู้รับคนอื่น					
33.	ข้าพเจ้าเป็นตัวกลางเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น					
34.	ในระหว่างการใช้งานอินเทอร์เน็ต ข้าพเจ้าคำนึงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคม อันเนื่องมาจากการกระทำของข้าพเจ้า					
35.	เมื่อได้รับข้อความที่ต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสังคม ข้าพเจ้าจะให้ความร่วมมือ					
36.	ข้าพเจ้าต้องการเห็นอินเทอร์เน็ตเป็นสังคมที่ดี ปราศจากสื่อลามก การพนัน และการละเมิดสิทธิข้อมูลส่วนตัว					
37.	ข้าพเจ้าสามารถยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของผู้อื่นที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตได้					
38.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่จะเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามของไทย					
39.	ข้าพเจ้าเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในทางสร้างสรรค์					
40.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงในการใช้ภาษาที่เป็นการดูถูกเหยียดหยามศาสนา วัฒนธรรม และความเชื่อของผู้อื่น					

ภาคผนวก ข

ตาราง 47 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคม

ตาราง 48 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

ตาราง 47 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคม

การปรับตัวทางสังคม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ กับคะแนนรวมรายด้าน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อกับ คะแนนรวม
ด้านมาตรฐานทางสังคม	1	.646**	.436**
	2	.747**	.637**
	3	.717**	.533**
	4	.831**	.782**
	5	.635**	.497**
	6	.543**	.534**
	7	.582**	.530**
	8	.629**	.563**
ด้านทักษะทางสังคม	9	.657**	.485**
	10	.602**	.507**
	11	.624**	.423**
	12	.626**	.596**
	13	.661**	.682**
	14	.672**	.431**
	15	.436**	.383**
ด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม	16	.683**	.559**
	17	.677**	.499**
	18	.793**	.466**
	19	.869**	.499**
	20	.857**	.526**
	21	.776**	.528**
	22	.745**	.485**
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	23	.752**	.503**
	24	.667**	.559**
	25	.819**	.529**
	26	.449**	.424**
	27	.784**	.432**
	28	.766*	.466**
	29	.741**	.539**
	30	.769**	.491**

ตาราง 47 (ต่อ)

การปรับตัวทาง สังคม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ กับคะแนนรวมรายด้าน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อกับ คะแนนรวม
ด้านความสัมพันธ์ใน โรงเรียน	31	.611**	.533**
	32	.706**	.457**
	33	.707**	.443**
	34	.650**	.551**
	35	.699**	.545**
	36	.778**	.469**
	37	.810**	.577**
	38	.728**	.545**
ด้านความสัมพันธ์ใน ชุมชน	39	.663**	.604**
	40	.627**	.323**
	41	.626**	.354**
	42	.605**	.323**
	43	.647**	.642**
	44	.672**	.362**

แบบวัดการปรับตัวทางสังคม ในขั้นตอนการสร้างและปรับปรุงมีทั้งหมด 72 ข้อ เมื่อวิเคราะห์ แล้วคัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงและครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ เหลือข้อคำถามจำนวน 44 ข้อ ตัดออก 28 ข้อ

ตาราง 48 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต

การปรับตัวทางสังคม อินเทอร์เน็ต	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกราย ข้อกับคะแนนรวมราย ด้าน	ค่าอำนาจจำแนกราย ข้อกับคะแนนรวม
ด้านมาตรฐานทางสังคม อินเทอร์เน็ต	1	.736**	.632**
	2	.779**	.669**
	3	.513**	.508**
	4	.313*	.462**
	5	.709**	.628**
	6	.685**	.456**
	7	.641**	.547**
	8	.466**	.304*
	9	.765**	.560**
	10	.260	.274
	11	.487**	.426**
ด้านทักษะทางสังคม อินเทอร์เน็ต	12	.525**	.266
	13	.247	.291*
	14	.521**	.274
	15	.425**	.139
	16	.696**	.336*
	17	.526**	.419*
	18	.594**	.354*
	19	.531**	.192
	20	.430**	.318*
	21	.226	.127

ตาราง 48 (ต่อ)

การปรับตัวทาง สังคม	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกราย	ค่าอำนาจจำแนกราย
		ข้อกับคะแนนรวมราย ด้าน	ข้อกับคะแนนรวม
ด้านแนวโน้มพฤติ	22	.810**	.262
กรรมที่เป็นปฏิปักษ์	23	.834**	.244
ต่อสังคม	24	.720**	.268
อินเทอร์เน็ต	25	.812**	.017
	26	.760**	.153
	27	.665**	-.045
	28	.808**	.239
	29	.560**	.264
	30	.798**	.289*
	31	.660**	.449*
	32	.513**	.255
ด้านความสัมพันธ์ใน	33	.556**	.273
ชุมชนอินเทอร์เน็ต	34	.700**	.411*
	35	.541**	.308*
	36	.624**	.343*
	37	.428**	.129
	38	.692**	.219
	39	.685**	.315*
	40	.643**	.503**

แบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต ในขั้นตอนการสร้างมีทั้งหมด 61 ข้อ เมื่อนำไปวิเคราะห์ตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงและครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ เหลือข้อคำถามในแบบวัดการปรับตัวทางสังคมอินเทอร์เน็ต 40 ข้อ ตัดออก 21 ข้อ แต่เนื่องจากข้อคำถามบางข้อเมื่อตัดออกจะไม่ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ จึงได้แก้ไขคำถามข้อ 10 , 13 และ 21 ซึ่งผู้ที่จะนำแบบวัดไปใช้ต่อไปควรพิจารณาทั้งสามข้อดังกล่าว

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเกศณี	ชื่อสกุล ดิพพะมงคล
วันเดือนปีเกิด	11 กุมภาพันธ์ 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	158 ถนนจักรเพชร เขตพระนคร กรุงเทพฯ ฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนราชินี
พ.ศ. 2541	วท.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	ประสานมิตร